AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2015. november 25-i (EU) 2015/2366 IRÁNYELVE

a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és a 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről [1]

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére [2],

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére [3],

rendes jogalkotási eljárás keretében [4],

mivel:

1 Megjelent az Európai Unió Hivatalos Lapjának 2015. december 23-i, L 337. számában (35. o.), hatályos 2016. január 12-től.
2 HL C 224., 2014.7.15., 1. o.
3 HL C 170., 2014.6.5., 78. o.
4 Az Európai Parlament 2015. október 8-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2015. november 16-i határozata.

(1) Az utóbbi években jelentős előrelépést sikerült elérni a lakossági pénzforgalom integrációja terén az Unióban, különösen a pénzforgalomra vonatkozó uniós jogi aktusokkal, mindenekelőtt a 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[1], a 924/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet[2], a 2009/110/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[3], valamint a 260/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[4] által. A 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[5] kiegészítette a pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó jogi keretet azáltal, hogy korlátozta a kiskereskedők azon lehetőségét, hogy adott fizetési módok használata esetén felárat számítsanak fel a fogyasztók számára.

(2) A pénzforgalmi szolgáltatások módosított uniós jogi keretét kiegészíti az (EU) 2015/751 európai parlamenti és tanácsi rendelet[6]. A rendelet elsősorban a kártyaalapú fizetési műveletek bankközi jutalékainak felszámítására vonatkozóan vezet be szabályokat, és azt célozza, hogy tovább gyorsítsa a kártyaalapú fizetések hatékony integrált piacának megteremtését.

(3) A 2005 decemberében előterjesztett bizottsági javaslat alapján 2007 decemberében elfogadták a 2007/64/EK irányelvet. Azóta jelentős technikai innováció zajlott le a lakossági pénzforgalmi piacon, gyorsan nőtt az elektronikus és mobilfizetések száma és a pénzforgalmi szolgáltatások új típusai jelentek meg a piacon, amely szolgáltatások kihívást jelentenek a jelenlegi szabályozási keretek között.

(4) A pénzforgalmi szolgáltatások uniós jogi keretének felülvizsgálata és mindenekelőtt a 2007/64/EK irányelv hatásának elemzése, valamint „A kártyás, internetes és mobiltelefonos fizetések integrált európai piacának megteremtése” című, 2012. január 11-i bizottsági zöld könyvről folytatott konzultáció megmutatta, hogy a változások következtében szabályozási szempontból jelentős kihívások jelentkeztek. A pénzforgalmi piac meghatározó területei, különösen a kártyás, internetes és mobilfizetések még mindig nemzeti határok mentén tagoltak. Számos innovatív pénzforgalmi termék vagy szolgáltatás nagyrészt vagy teljes egészében a 2007/64/EK irányelv hatályán kívül esik. Emellett a 2007/64/EK irányelv hatálya és különösen az irányelv hatályából kizárt elemek - például egyes, fizetéshez kapcsolódó tevékenységek - a piaci fejleményekre tekintettel több esetben túlságosan nehezen értelmezhetőnek, túl általánosnak vagy egyszerűen idejétmúltnak bizonyultak. Ez jogbizonytalanságot, a fizetési láncban potenciális biztonsági kockázatokat és egyes területeken fogyasztóvédelmi hiányosságokat eredményezett. A pénzforgalmi szolgáltatók számára nehéznek bizonyult az innovatív, biztonságos és könnyen használható digitális pénzforgalmi szolgáltatások bevezetése és a fogyasztók és kiskereskedők hatékony, kényelmes és biztonságos fizetési módszerekkel való ellátása az Unióban. Ez a helyzet azonban jelentős pozitív lehetőségeket is rejt, amelyeket következetesebben kell feltárni.

---

1 Az Európai Parlament és a Tanács 2007/64/EK irányelve (2007. november 13.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 97/7/EK, a 2002/65/EK, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról és a 97/5/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 319., 2007.12.5., 1. o.).

2 Az Európai Parlament és a Tanács 924/2009/EK rendelete (2009. szeptember 16.) a Közösségben történő határokon átnyúló fizetésekről és a 2560/2001/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 266., 2009.10.9., 11. o.).

3 Az Európai Parlament és a Tanács 2009/110/EK irányelve (2009. szeptember 16.) az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról, valamint a 2000/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 267., 2009.10.10., 7. o.).

4 Az Európai Parlament és a Tanács 260/2012/EU rendelete (2012. március 14.) az euroátutalások és -beszedések technikai és üzleti követelményeinek megállapításáról és a 924/2009/EK rendelet módosításáról (HL L 94., 2012.3.30., 22. o.).

5 Az Európai Parlament és a Tanács 2011/83/EU irányelve (2011. október 25.) a fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 64. o.).

6 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/751 rendelete (2015. április 29.) a kártyaalapú fizetési műveletek bankközi jutalékairól (HL L 123., 2015.5.19., 1. o.).

(5) Az uniós gazdaság növekedésének támogatásához és annak biztosításához, hogy a fogyasztók, a kereskedők és a vállalkozások a pénzforgalmi szolgáltatások választékának és átláthatóságának köszönhetően teljes mértékben ki tudják használni a belső piac előnyeit, mindenképpen folytatni kell a biztonságos elektronikus fizetések belső piacának a fejlesztését.

(6) A szabályozási hiányosságok megszüntetése érdekében új szabályokra, ugyanakkor fokozottan egyértelműbb jogi környezetre és a jogszabályok következetesebb alkalmazására van szükség az Unió egész területén. Egyenlő működési feltételeket kell biztosítani a meglévő és új piaci szereplők számára, meg kell könnyíteni, hogy az új fizetési módok szélesebb piacot érhessenek el és az Unió egészében magas színvonalú fogyasztóvédelmet kell biztosítani az említett pénzforgalmi szolgáltatások igénybevételéhez. Ennek a pénzforgalmi rendszer egészében hatékonyságnövelést kell eredményeznie, és a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők szempontjából a pénzforgalmi szolgáltatások választékának és átláthatóságának javulásához kell vezetnie, továbbá meg kell erősítenie a harmonizált pénzforgalmi piacba vetett fogyasztói bizalmat.

(7) Az utóbbi években fokozódott az elektronikus fizetések biztonsági kockázata. Ez az elektronikus fizetések növekvő technikai összetettségével, az elektronikus fizetések világszerte folyamatosan növekvő volumenével és a pénzforgalmi szolgáltatások új típusainak megjelenésével magyarázható. A pénzforgalmi szolgáltatások megbízhatósága és biztonságos volta alapvető feltétele annak, hogy jól működjön a pénzforgalmi szolgáltatások piaca. A pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők számára ezért megfelelő védelmet kell biztosítani ezekkel a kockázatokkal szemben. A pénzforgalmi szolgáltatások nélkülözhetetlenek alapvető gazdasági és társadalmi tevékenységek működéséhez.

(8) Elkerülendő, hogy a tagállamok eltérő és a fogyasztók számára hátrányos megközelítéseket alkalmazzanak, ezért az irányelvnek a pénzforgalmi szolgáltatók számára előírt átláthatósági és tájékoztatási követelményekről szóló rendelkezéseit, valamint a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásával és igénybevételével kapcsolatos jogokra és kötelezettségekre vonatkozó rendelkezéseit adott esetben azokra a műveletekre is alkalmazni kell, amelyek esetében az egyik pénzforgalmi szolgáltató az Európai Gazdasági Térségen (EGT) kívül található. Adott esetben az említett rendelkezések alkalmazását célszerű kiterjeszteni az EGT-n belül található pénzforgalmi szolgáltatók közötti, bármely hivatalos pénznemben végrehajtott műveletekre.

(9) A készpénzátutalás olyan egyszerű pénzforgalmi szolgáltatás, amelynek alapja rendszerint a fizető fél által a pénzforgalmi szolgáltató részére rendelkezésre bocsátott készpénz, amely szolgáltató a megfelelő összeget - például valamilyen kommunikációs hálózaton keresztül - átadja a kedvezményezettnek vagy egy másik, a kedvezményezett nevében eljáró pénzforgalmi szolgáltatónak. Egyes tagállamokban a szupermarketek és egyéb kereskedők ennek megfelelő szolgáltatást nyújtanak a lakosság részére, lehetővé téve közüzemi és egyéb rendszeres háztartási számlák kifizetését. Ezt a számlafizetési szolgáltatást készpénzátutalásként kell kezelni, kivéve, ha az illetékes hatóságok ezt a tevékenységet valamely más pénzforgalmi szolgáltatás kategóriájába tartozónak tekintik.

(10) Ezen irányelv a fizetési műveletek elfogadásának semleges fogalommeghatározását vezeti be, amely a fizetési kártyák használata köré szerveződő hagyományos elfogadási modelleken túl más különböző üzleti modellekre, ezen belül az egynél több elfogadót is magában foglaló modellekre is kiterjed. Ezáltal biztosítható, hogy a kereskedők a készpénz-helyettesítő fizetési eszközöktől függetlenül azonos védelemben részesüljenek, amennyiben a tevékenység a kártyás műveletek elfogadásával azonos. A pénzforgalmi szolgáltatók számára nyújtott műszaki szolgáltatások - például az adatok puszta kezelése vagy tárolása, illetve a terminálok üzemeltetése - nem minősülnek elfogadási szolgáltatásnak. Emellett egyértelművé kell tenni, hogy egyes elfogadási modellek esetében az elfogadó nem továbbít pénzt a kedvezményezett részére, mivel a felek a pénzügyi teljesítés más formáiban is megállapodhatnak.

(11) Az egyes tagállamok rendkívül eltérően alkalmazzák a 2007/64/EK irányelv hatálya alóli azon kivételt, amely a fizető fél vagy a kedvezményezett nevében eljáró kereskedelmi pénzforgalmi közvetítőn keresztül megvalósuló fizetési műveletekre vonatkozik. Egyes tagállamok olyan elektronikus kereskedelmi platformok számára is lehetővé teszik a hatály alóli kivétel alkalmazását, amelyek mind az egyéni vásárlók, mind az eladók nevében közvetítőként járnak el, és nincs tényleges ráhatásuk az áru, illetve szolgáltatás adásvételének lebonyolítására, illetve az ügylet megkötésére. Az ilyen kivétel túlmegy az irányelv által célzott alkalmazási körön és növelheti a fogyasztók kockázatát, mivel ezekre a szolgáltatókra nem terjed ki a jogi keret kínálta védelem. A különböző alkalmazási gyakorlatok továbbá torzítják a versenyt a pénzforgalmi piacon. E problémák kezelése érdekében ezért egyértelművé kell tenni, hogy a hatály alóli kivétel ezért abban az esetben alkalmazható, amikor a pénzforgalmi közvetítő csak a fizető fél vagy csak a kedvezményezett nevében jár el, függetlenül attól, hogy birtokolja-e az ügyfelek pénzeszközeit. Ha a pénzforgalmi közvetítő a fizető fél és a kedvezményezett nevében egyaránt eljár (mint például egyes elektronikus kereskedelmi platformok esetében), akkor csak abban az esetben alkalmazható a hatály alóli kivétel, ha magának a pénzforgalmi közvetítőnek semmikor sem kerülnek a birtokába az ügyfelek pénzeszközei és nem rendelkezik befolyással azok felett.

(12) Ez az irányelv nem alkalmazandó a pénzszállító és készpénzkezelő vállalkozások tevékenységeire, amennyiben az érintett tevékenységek bankjegyek és pénzérmék fizikai szállítására korlátozódnak.

(13) A piactól kapott visszajelzések azt mutatják, hogy a zártkörű hálózatra vonatkozó kivétel hatálya alá tartozó pénzforgalmi tevékenységek gyakran jelentős pénzforgalmi volument és értéket foglalnak magukban, és ezek keretében több száz vagy több ezer különféle terméket és szolgáltatást kínálnak a fogyasztóknak. Ez nem felel meg a 2007/64/EK irányelvben a zártkörű hálózatokra vonatkozóan előírt kivétel céljának, és nagyobb kockázatot eredményez, valamint nem biztosít jogi védelmet a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők, különösen a fogyasztók számára, a szabályozott piacok szereplői szempontjából pedig egyértelműen hátrányos. E kockázatok csökkentéséhez hozzájárul, ha ugyanazt az eszközt nem lehet felhasználni egynél több zártkörű hálózatban áruk, illetve szolgáltatások beszerzését célzó fizetési műveletek teljesítésére, illetve bármilyen áru és szolgáltatás beszerzésére. Egy készpénz-helyettesítő fizetési eszközt a következő körülmények fennállta esetén kell zártkörű hálózatban használt eszköznek tekinteni: elsőként, ha csak egy meghatározott kiskereskedelmi egységben vagy meghatározott kiskereskedelmi láncban kínált termékek és szolgáltatások vásárlására használható; ha az érintett gazdálkodó egységek közvetlenül kapcsolódnak egymáshoz egy kereskedelmi megállapodás révén, amely például közös fizetési márka használatát írja elő, és az említett fizetési márkát az értékesítési helyeken alkalmazzák, és az - amennyiben kivitelezhető - megjelenik az értékesítési helyeken használható készpénz-helyettesítő fizetési eszközön is; másodsorban, ha csak termékek és szolgáltatások nagyon korlátozott körének vásárlására használható, például ha az eszköz alkalmazási köre az értékesítés földrajzi helyétől függetlenül, ténylegesen, véges számú, funkcionálisan egymáshoz kapcsolódó árukra és szolgáltatásokra korlátozódik; és harmadsorban, ha a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz sajátos szociális vagy adózási célokból nemzeti vagy regionális hatóság szabályozása alatt áll, és meghatározott áruk vagy szolgáltatások beszerzésére szolgál.

(14) A zártkörű hálózatra vonatkozó kivétel körébe tartozó készpénz-helyettesítő fizetési eszközök lehetnek az áruházi kártyák, az üzemanyagkártyák, a tagsági kártyák, a közlekedési kártyák, a parkolókártyák, az étkezési jegyek, illetve meghatározott szolgáltatási utalványok, amelyek esetenként a használatukat elősegítő egyedi adózási vagy munka-jogi keretszabályozás alá tartoznak, a szociális jogszabályokban meghatározott célok megvalósítása érdekében. Amennyiben egy egyedi célt szolgáló eszköz általános célú eszközzé válik, akkor az ezen irányelv hatálya alóli kivétel a továbbiakban nem alkalmazható. A partnerüzletekben is használható eszközök ezen irányelv hatálya alóli kivétele nem indokolt, mivel ezeket az eszközöket jellemzően a folyamatosan bővülő szolgáltatói hálózatok kiszolgálására szánják. A zártkörű hálózatra vonatkozó kivétel a lehetséges pénzforgalmi szolgáltatók azon kötelezettségével együtt alkalmazandó, hogy be kell jelenteniük a kivételhatálya alá tartozó tevékenységeket.

(15) Nem tartoznak a 2007/64/EK irányelv hatálya alá egyes, távközlési vagy információtechnológiai eszközökkel végrehajtott fizetési műveletek, amelyek esetében a hálózatüzemeltető nem kizárólag a digitális áruknak és szolgáltatásoknak a szóban forgó eszköz útján történő teljesítésével összefüggésben jár el közvetítőként, hanem az említett áruk és szolgáltatások vonatkozásában hozzáadott értéket is teremt. Ez a kivétel mindenekelőtt lehetővé teszi az úgynevezett üzemeltetői számlázást, illetve a közvetlenül a telefonszámlára történő vásárlást, ami a csengőhangok és az emelt díjas sms-szolgáltatások esetében már megvalósult, és hozzájárul az alacsony értékű digitális tartalom és hangalapú szolgáltatások értékesítésén alapuló új üzleti modellek kifejlesztéséhez. Az ilyen szolgáltatások magukban foglalják a szórakoztatásra, például csevegésre, a letöltésekre, például videofilmek, zene és játékok letöltésére, a tájékoztatásra, például időjárás-jelentésre, hírekre, sporthírekre, tőzsdei hírekre és tudakozó szolgáltatásokra, valamint a részvételi televíziózásra és rádiózásra, például szavazásra, vetélkedőkön való részvételre, élő visszajelzésekre vonatkozó szolgáltatásokat. A piacról érkező visszajelzések nem bizonyítják, hogy ez az ilyen típusú fizetési műveletek, amelyek a fogyasztók körében a csekély küszöbértékű fizetések esetében kedveltek, általános fizetésközvetítési szolgáltatássá vált volna. A kivétel félreérthető megfogalmazása miatt azonban a kivételt az egyes tagállamok eltérően alkalmazzák, ez pedig jogbizonytalansághoz vezet a gazdasági szereplőkre és a fogyasztókra nézve és egyes esetekben lehetővé teszi, hogy a szolgáltatók a fizetésközvetítési szolgáltatások után jogot formáljanak a 2007/64/EK irányelv hatálya alóli korlátlan kivételre. Ezért az említett szolgáltatók vonatkozásában helyénvaló egyértelművé tenni és szűkíteni az említett kivételre való jogosultság hatályát azoknak a fizetési műveleteknek a meghatározásával, amelyekre a kivétel alkalmazható.

(16) Az egyes, távközlési vagy információtechnológiai eszközökkel végrehajtott fizetési műveletekhez kapcsolódó hatály alóli kivételt kifejezetten a digitális tartalom és a hangalapú szolgáltatások megvásárlásához kapcsolódó mikrofizetésekre kell összpontosítani. Be kell vezetni az elektronikus jegyek vásárlásához kapcsolódó fizetési műveletekre vonatkozó, egyértelmű hivatkozást azon pénzforgalmi konstrukció megjelenésének figyelembevétele érdekében, amellyel a vásárlók mobiltelefon vagy egyéb eszköz használatával bárhonnan és bármikor megrendelhetnek, kifizethetnek, beszerezhetnek és érvényesíthetnek elektronikus jegyeket. Az elektronikus jegyek lehetővé teszik és megkönnyítik azoknak a szolgáltatásoknak a nyújtását, amelyeket a fogyasztók másképpen papíralapú jegy formájában vásárolhatnának meg, ideértve a közlekedéssel, a szórakozással, a parkolással és a különböző helyszínekre való belépéssel kapcsolatos szolgáltatásokat, kizárva azonban a fizikai áruk vonatkozásában nyújtott szolgáltatásokat. Az elektronikus jegyek ezáltal csökkentik a hagyományos, papíralapú jegyértékesítési csatornákhoz kapcsolódó előállítási és forgalmazási költségeket, a jegyvásárlás új és egyszerű módjainak megjelenésével pedig növekszik a vásárlók kényelme. A jótékonysági adományokat gyűjtő szervezetekre nehezedő terhek enyhítése érdekében az az említett adományokhoz kapcsolódó fizetési műveleteknek szintén kivételt kell képezniük. A tagállamoknak a nemzeti joggal összhangban lehetővé kell tenni, hogy a kivételt a nyilvántartott karitatív szervezetek számára gyűjtött adományokra korlátozzák. A kivétel összességében kizárólag abban az esetben alkalmazható, ha a fizetési művelet összege egy meghatározott értékhatár alatt marad, annak érdekében, hogy a kivétel egyértelműen az alacsony kockázati profillal rendelkező fizetésekre korlátozódjon.

(17) Az egységes eurofizetési térség (SEPA) elősegítette az uniós szintű „fizetési központok” és „beszedési központok” létrehozását, lehetővé téve ezáltal egy-egy vállalatcsoport fizetési műveleteinek központosítását. E tekintetben az anyavállalat és leányvállalata, vagy ugyanazon anyavállalat leányvállalatai közötti fizetési műveleteknek - amennyiben azokat az ugyanazon csoporthoz tartozó pénzforgalmi szolgáltató hajtja végre - ezen irányelv hatálya alóli kivételnek kell minősülniük. Ezen irányelv alkalmazásában nem tekintendő pénzforgalmi szolgáltatásnak az, ha egy anyavállalat vagy leányvállalata a vállalatcsoport nevében fizetési megbízásokat gyűjt össze abból a célból, hogy azokat pénzforgalmi szolgáltató részére továbbítsa.

(18) Nem tartoztak a 2007/64/EK irányelv hatálya alá a bankjegykiadó automaták (ATM) számlavezető pénzforgalmi szolgáltatóktól független üzemeltetői által kínált pénzforgalmi szolgáltatások. Ez a kivétel számos tagállamban a független ATM-szolgáltatások növekedését eredményezte, különösen a gyéren lakott területeken. Ha azonban az ATM-piac e gyorsan növekvő szelete teljes mértékben ki van zárva az irányelv hatálya alól, az félreértéseket okozhat a készpénzfelvétel után fizetendő díjak tekintetében A határokon átnyúló helyzetekben ugyanazon készpénzfelvétel esetében kétszeres, a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató és az ATM-üzemeltető általi díjfelszámítást eredményezhet. Következésképpen, az ATM-szolgáltatások nyújtásának fenntartása és ezzel párhuzamosan a készpénzfelvétel után fizetendő díjak egyértelműségének megőrzése érdekében helyénvaló továbbra is fenntartani a kivételt, ugyanakkor elő kell írni, hogy az ATM-üzemeltetőknek teljesíteniük kell ezen irányelv meghatározott átláthatósági előírásait. Emellett, az ATM-üzemeltetők által alkalmazott díjak nem érinthetik a 924/2009/EK rendeletet.

(19) Azok a szolgáltatók, amelyek élni kívántak a 2007/64/EK irányelv hatálya alóli kivétellel, gyakran nem konzultáltak a hatóságokkal arról, hogy az általuk végzett tevékenységek az irányelv hatálya alá tartoznak vagy a kivételt képeznek az alól, hanem saját értékelésük alapján döntöttek a kérdésben. Ennek eredményeként bizonyos kivételeket az egyes tagállamok eltérő módon alkalmaztak. Úgy tűnik továbbá, hogy egyes kivételek hozzájárultak ahhoz, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók úgy alakítsák át üzleti modelljüket, hogy az általuk kínált pénzforgalmi tevékenységek az említett irányelv hatályán kívülre kerüljenek. Ez megnövelheti a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők kockázatait, és eltérő belső piaci feltételeket jelenthet a pénzforgalmi szolgáltatók számára. Annak biztosítása érdekében, hogy a szabályok értelmezése a belső piac egészében egységes legyen, a szolgáltatók számára elő kell írni a releváns tevékenységek bejelentését az illetékes hatóságok felé, hogy e hatóságok ellenőrizhessék a vonatkozó rendelkezésekben megállapított követelmények teljesülését. Ezen belül értesítési eljárást kell bevezetni mindazon kivételek esetében, amelyek egy határérték betartásán alapulnak, így biztosítandó a meghatározott követelményeknek való megfelelést.

(20) Emellett fontos belefoglalni az irányelvbe azt a követelményt, hogy a potenciális pénzforgalmi szolgáltatóknak - amennyiben a fizetési műveletek értéke meghalad egy meghatározott határértéket - be kell jelenteniük az illetékes hatóságok számára az ebben az irányelvben meghatározott kritériumok alapján zártkörű hálózat keretében végzett tevékenységeiket. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy a bejelentett tevékenységek zártkörű hálózat keretében végzett tevékenységnek tekinthetők-e.

(21) A pénzforgalmi szolgáltatások fogalommeghatározásának technológiai szempontból semlegesnek kell lennie, és ki kell terjednie a kifejlesztendő új típusú pénzforgalmi szolgáltatásokra is, eközben pedig mind a már működő, mind az új pénzforgalmi szolgáltatók számára egyforma működési feltételeket kell biztosítania.

(22) ezen irányelvnek követnie kell a 2007/64/EK irányelv megközelítését és az elektronikus pénzforgalmi szolgáltatások valamennyi típusára ki kell terjedniük. Ezért továbbra sem helyénvaló, hogy az új szabályok alkalmazandók legyenek olyan szolgáltatásokra, amelyeknél a pénznek a fizető féltől a kedvezményezett részére való átutalása, illetve szállítása kizárólag bankjegyekben vagy pénzérmékben történik, vagy olyan esetben sem, amikor az átutalás alapja papír csekk, papíralapú idegen vagy saját váltó vagy egyéb olyan eszköz, papíralapú utalvány vagy kártya, amelyet a pénzforgalmi szolgáltatónak vagy más félnek címeznek azzal a céllal, hogy pénzeszközt bocsássanak a kedvezményezett rendelkezésére.

(23) Ez az irányelv nem alkalmazandó a készpénzes fizetési műveletekre, mivel a készpénzes fizetések tekintetében már létezik az egységes pénzforgalmi piac. Ez az irányelv nem alkalmazandó továbbá a papírcsekken alapuló fizetési műveletekre, mivel a papírcsekkek természetüknél fogva nem dolgozhatók fel olyan hatékonyan, mint az egyéb fizetési módok. Ezen a területen azonban a helyes gyakorlatnak követnie kellene az ezen irányelvben meghatározott alapelveket.

(24) Szükség van a pénzforgalmi szolgáltatók azon kategóriáinak meghatározására, amelyek az egész Unió területén jogosultak pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására, nevezetesen: hitelintézetek, amelyek a szolgáltatásaikat igénybe vevőktől a fizetési műveletek alapjául is felhasználható betéteket gyűjtenek, és amelyek továbbra is a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben [1] meghatározott prudenciális előírások hatálya alá tartoznak; elektronikuspénz-kibocsátó intézmények, amelyek a fizetési műveletek alapjául is felhasználható elektronikus pénzt bocsátanak ki, és amelyek továbbra is a 2009/110/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben meghatározott prudenciális előírások hatálya alá tartoznak; pénzforgalmi intézmények, valamint a nemzeti jog alapján ilyen tevékenységre jogosult postai elszámolóközpontok. E jogi keret alkalmazását azokra a szolgáltatókra kell korlátozni, amelyek ezzel az irányelvvel összhangban állandó foglalkozás vagy üzleti tevékenység keretében nyújtanak pénzforgalmi szolgáltatásokat.

(25) Ez az irányelv szabályokat állapít meg az olyan fizetési műveletek végrehajtására vonatkozóan, amelyekben a pénzeszköz a 2009/110/EK irányelvben meghatározott elektronikus pénz. Ez az irányelv azonban az 2009/110/EK irányelv értelmében nem szabályozza az elektronikus pénz kibocsátását. A pénzforgalmi intézmények ezért nem bocsáthatnak ki elektronikus pénzt.

(26) A 2007/64/EK irányelv prudenciális rendszert hozott létre, egységes engedélyt vezetve be az összes olyan pénzforgalmi szolgáltató számára, amelynek szolgáltatásai nem terjednek ki betétgyűjtésre vagy elektronikuspénz-kibocsátásra. Ezért a 2007/64/EK irányelv új pénzforgalmi szolgáltatói kategóriaként a pénzforgalmi intézmény fogalmát vezette be és előírta, hogy a meglévő kategóriákon kívül eső jogi személyek szigorú és átfogó feltételek alapján kaphassanak engedélyt pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására az Unió egész területén. Ezáltal uniós szinten egységes feltételek alkalmazandók az ilyen szolgáltatásokra.

(27) A 2007/64/EK irányelv elfogadása óta új típusú pénzforgalmi szolgáltatások jelentek meg, különösen az internetes fizetések területén. Különösen az elektronikus kereskedelem területen nyújtott megbízásos online átutalások fejlődtek. Ezeknek a pénzforgalmi szolgáltatásoknak a szerepe az elektronikus kereskedelemhez kapcsolódó pénzforgalomban az, hogy „szoftverhidat” hoznak létre a kereskedő weboldala és a fizető fél számlavezető pénzforgalmi szolgáltatójának online banki platformja között az átutaláson alapuló internetes fizetés kezdeményezéséhez.

---

1 Az Európai Parlament és Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

(28) Emellett a technológiai fejlődéssel számos kiegészítő szolgáltatás is megjelent az utóbbi években, mint például a számlainformációk szolgáltatás. Ezek a szolgáltatások a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára online módon összesített információkat nyújtanak egy vagy több pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett egy vagy több fizetési számláról, mely információkhoz a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató online interfészén keresztül lehet hozzáférni. Mindez lehetővé teszi a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára, hogy bármely időpontban azonnal átfogó képet kapjon pénzügyi helyzetéről. Az irányelvnek ezekre a szolgáltatásokra is ki kell terjednie annak érdekében, hogy a fogyasztók megfelelő védelemben részesüljenek fizetési és számlaadataikat illetően, és a számlainformációkat összesítő szolgáltatók jogállása tekintetében megfelelő legyen a jogbiztonság.

(29) Ezek a megbízásos online átutalási szolgáltatások lehetővé teszik, hogy a megbízásos online átutalási szolgáltató biztosíthassa a fizető felet arról, hogy a fizetés kezdeményezése megtörtént, arra ösztönözve ezzel a kedvezményezettet, hogy indokolatlan késedelem nélkül kiadja az árut, illetve teljesítse a szolgáltatást. Az ilyen típusú szolgáltatások mind a kereskedők, mind a fogyasztók számára alacsony költségű megoldást kínálnak, és lehetővé teszik a fogyasztók számára, hogy akkor is tudjanak online vásárolni, ha nem rendelkeznek fizetési kártyával. Mivel a megbízásos online átutalások jelenleg nem tartoznak a 2007/64/EK irányelv hatálya alá, és így nem tartoznak szükségszerűen valamely illetékes hatóság felügyelete alá, továbbá nem kell megfelelniük a 2007/64/EK irányelv rendelkezéseinek. Ez számos jogi kérdést vet fel, például a fogyasztóvédelem, a biztonság és a felelősség, továbbá a verseny és az adatvédelem - különösen a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők adatainak az uniós adatvédelmi szabályokkal összhangban történő védelme - tekintetében. Az új szabályoknak ezért kezelniük kell ezeket a problémákat.

(30) Azok a személyes hitelesítési adatok, amelyeket a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő vagy a megbízásos online átutalási szolgáltató használ a biztonságos ügyfél-azonosításhoz, általában megegyeznek a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók által kibocsátott ilyen adatokkal. A megbízásos online átutalási szolgáltató nem feltétlenül lép szerződéses kapcsolatba a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatóval, a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatónak pedig - a megbízásos online átutalási szolgáltató által alkalmazott üzleti modelltől függetlenül - lehetővé kell tennie a megbízásos online átutalási szolgáltató számára, hogy a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató által kínált ügyfél-azonosítási eljárásokat vegye igénybe, amikor a fizető fél nevében egy adott fizetést kezdeményez.

(31) Amennyiben a megbízásos online átutalási szolgáltató kizárólag megbízásos online átutalási szolgáltatást nyújt, a fizetési lánc egyetlen szakaszában sem birtokolja a szolgáltatást igénybe vevők pénzeszközeit. Ha a megbízásos online átutalási szolgáltató olyan pénzforgalmi szolgáltatásokat is kíván nyújtani, amelyek esetében maga kezeli a szolgáltatást igénybe vevők pénzeszközeit, teljes körű engedélyt kell beszereznie az említett szolgáltatásokra vonatkozóan.

(32) A megbízásos online átutalások azon alapulnak, hogy a megbízásos online átutalási szolgáltató közvetlen vagy közvetett hozzáféréssel rendelkezik a fizető fél számlájához. Amennyiben a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató közvetett hozzáférésre szolgáló mechanizmust kínál, lehetővé kell tennie a közvetlen hozzáférést is a megbízásos online átutalási szolgáltató részére.

(33) Ezen irányelv célja a folytonosság biztosítása a piacon, továbbá a meglévő és az új szolgáltatók számára annak lehetővé tétele - az ezen pénzforgalmi szolgáltatók által alkalmazott üzleti modelltől függetlenül -, hogy egyértelmű és harmonizált szabályozási keretben nyújtsák szolgáltatásaikat. E szabályok alkalmazásának megkezdéséig, továbbá nem érintve azt, hogy biztosítani kell a fizetési műveletek biztonságát és a fogyasztóknak a csalás bizonyítható kockázatával szembeni védelmét, a tagállamoknak, a Bizottságnak, az Európai Központi Banknak (EKB) és az (EU) 1093/2010 európai parlamenti és tanácsi rendelet [1] által létrehozott Európai Felügyeleti Hatóságnak (Európai Bankhatóság, EBH) szavatolniuk kell a tisztességes versenyt e piacon, elkerülve a meglévő piaci szereplők bármelyikének hátrányos megkülönböztetését. Bármely pénzforgalmi szolgáltató számára - többek között a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számlavezető pénzforgalmi szolgáltatója számára is - lehetővé kell tenni. hogy megbízásos online átutalási szolgáltatásokat kínálhasson.

(34) Ezen irányelv nem módosítja lényegesen a pénzforgalmi intézményként való engedélyezésnek és az engedély fenntartásának a feltételeit. A 2007/64/EK irányelvnek megfelelően a feltételek között szerepelnek olyan prudenciális előírások, amelyek arányosak az e szervezetek üzleti tevékenysége során előforduló működési és pénzügyi kockázatokkal. Ebben az összefüggésben az induló tőkét és a mindenkori tőkét kombináló szilárd követelményrendszerre van szükség, amely kellő időben, a piaci igények függvényében részletesebben kidolgozható. A pénzforgalmi szolgáltatások széles skálája miatt és annak érdekében, hogy ugyanazon kockázatokat minden pénzforgalmi szolgáltató esetében ugyanúgy kezeljék, az irányelvnek lehetővé kell tennie különböző módszerek alkalmazását, illetve bizonyos fokú felügyeleti mozgásteret. A pénzforgalmi intézményekre vonatkozó előírásoknak tükrözniük kell azt a tényt, hogy a pénzforgalmi intézmények nagyobb mértékben szakosodottak, és korlátozottabb területen fejtenek ki tevékenységet, ezáltal a náluk felmerülő kockázatok szűkebb körűek, valamint egyszerűbben nyomon követhetők és ellenőrizhetők, mint a hitelintézetek tágabb tevékenységi körében előforduló kockázatok. A pénzforgalmi intézmények számára ezért mindenekelőtt meg kell tiltani, hogy betéteket gyűjtsenek a szolgáltatásaikat igénybe vevőktől, és elő kell írni, hogy a szolgáltatásokat igénybe vevőktől érkező pénzeszközöket csak pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásához használhatják fel. Az előírt prudenciális szabályoknak, többek között az induló tőkének, meg kell felelniük a pénzforgalmi intézmény által nyújtott adott pénzforgalmi szolgáltatáshoz kapcsolódó kockázatoknak. A kizárólag megbízásos online átutalási szolgáltatást nyújtó pénzforgalmi szolgáltatókat az indulótőke vonatkozásában közepes kockázatúnak kell tekinteni.

(35) A megbízásos online átutalási szolgáltatók és a számlainformációkat összesítő szolgáltatók - amennyiben kizárólag megbízásos online átutalási szolgáltatásokat nyújtanak nem tartják birtokukban az ügyfelek pénzeszközeit Ennek megfelelően aránytalan lenne szavatolótőke-követelményeket előírni ezen új piaci szereplők számára. Ugyanakkor fontos, hogy ezek a szolgáltatók eleget tudjanak tenni a tevékenységeikkel kapcsolatos felelősségüknek. Ezért elő kell írni a számukra, hogy rendelkezzenek szakmai felelősségbiztosítással vagy egyenértékű garanciával. Az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat kell kidolgoznia azokra a kritériumokra vonatkozóan, amelyek alapján a tagállamok meghatározzák a szakmai felelősségbiztosítás vagy az egyenértékű garancia minimális értékét. Az EBH-nak nem kell különbséget tennie a szakmai felelősségbiztosítás és az egyenértékű garancia között, mivel ezeket felcserélhetőnek kell tekinteni.

1 Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.)

(36) A letelepedés szabadságával való visszaélések megelőzése érdekében elő kell írni, hogy a valamely tagállamban engedélyezést kérő pénzforgalmi intézmény a pénzforgalmi szolgáltatásainak legalább egy részét köteles az adott tagállamban nyújtani.

(37) Rendelkezéseket kell elfogadni arra vonatkozóan is, hogy a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők pénzeszközeit elkülönítetten kell tartani a pénzforgalmi intézmény pénzeszközeitől. A pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők pénzeszközei védelmére vonatkozó követelmények akkor szükségesek, ha az ügyfelek pénzeszközei a pénzforgalmi intézmény birtokába kerülnek. Ha ugyanaz a pénzforgalmi intézmény hajtja végre a fizetési műveletet mind a fizető fél, mind pedig a kedvezményezett tekintetében, és az intézmény a fizető fél számára hitelkeretet biztosít, helyénvaló lehet az ügyfélpénzek védelme a kedvezményezett javára, amint az a kedvezményezett pénzforgalmi intézménnyel szembeni követeléseként jelenik meg. A pénzforgalmi intézményekkel szemben továbbá a pénzmosás elleni és a terrorizmus finanszírozása elleni hatékony előírásokat kell alkalmazni.

(38) Ez az irányelv nem módosítja a pénzforgalmi intézmények beszámolókészítési kötelezettségét, valamint az éves beszámolók és az összevont (konszolidált) éves beszámolók könyvvizsgálatának elvégzésére vonatkozó kötelezettségét. A pénzforgalmi intézményeknek az éves és összevont éves beszámolóikat a 86/635/EGK tanácsi irányelvben [1] és 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben [2] foglaltak szerint kell elkészíteniük. Az éves és összevont éves beszámolókat könyvvizsgálóval felül kell vizsgáltatni, kivéve azt az esetet, amikor a pénzforgalmi intézmény az említett irányelvek értelmében mentesül e kötelezettség alól.

(39) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó egy vagy több pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásakor a pénzforgalmi szolgáltatóknak minden esetben rendelkezniük kell kizárólag fizetési műveletekre használt fizetési számlákkal. Ahhoz, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók pénzforgalmi szolgáltatást tudjanak nyújtani, elkerülhetetlen, hogy lehetőségük legyen arra, hogy hitelintézeteknél számlát nyissanak és vezessenek. A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a számlákhoz való hozzáférés megkülönböztetésmentesen és az elérni kívántjogos céllal arányos módon biztosítva legyen. A hozzáférés lehet alapszintű, ugyanakkor kellően széles körűnek kell lennie ahhoz, hogy a pénzforgalmi intézmény akadálytalanul és hatékonyan nyújthassa szolgáltatásait.

(40) Ez az irányelv a pénzforgalmi intézmények által történő hitelnyújtásra, azaz hitelkeret rendelkezésre tartására és hitelkártya-kibocsátásra kizárólag akkor vonatkozik, ha a hitelnyújtás szorosan kapcsolódik pénzforgalmi szolgáltatásokhoz. Kizárólag akkor helyénvaló a pénzforgalmi intézmények számára a hitelnyújtást határokon átnyúló tevékenységeiket illetően engedélyezni, ha a hitelt a pénzforgalmi szolgáltatások megkönnyítése érdekében, rövid lejárati jelleggel és legfeljebb tizenkét hónapra nyújtják, ideértve a megújuló hitelkereteket is, és annak refinanszírozása főként a pénzforgalmi intézmény saját forrásainak, valamint a tőkepiacról származó egyéb forrásoknak, nem pedig a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevő ügyfelek nevében tartott pénzeszközöknek a felhasználásával kerül sor. Ezek a szabályok nem érintik a 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet [3], sem a fogyasztói hitelezés ezen irányelvben nem harmonizált feltételei tekintetében releváns egyéb uniós jogot vagy nemzeti intézkedéseket.

---

1 A Tanács 86/635/EGK irányelve (1986. december 8.) a bankok és más pénzügyi intézmények éves beszámolójáról és konszolidált éves beszámolójáról (HL L 372., 1986.12.31., 1. o.).

2 Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

3 Az Európai Parlament és a Tanács 2008/48/EK irányelve (2008. április 23.) a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 133., 2008.5.22., 66. o.).

(41) A pénzforgalmi intézmények engedélyezéséért felelős, az ellenőrzéseket végrehajtó és az említett engedély visszavonásáról döntő illetékes nemzeti hatóságok közötti együttműködés általánosságban megfelelőnek bizonyult. Az illetékes hatóságok közötti együttműködést azonban javítani kell, mind az információcsere, mind az irányelv koherens alkalmazása és értelmezése tekintetében azokban az esetekben, amikor az engedéllyel rendelkező pénzforgalmi intézmény a letelepedés vagy a szolgáltatásnyújtás szabadságának jogát gyakorolva a székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban pénzforgalmi szolgáltatást kíván nyújtani, ideértve az interneten történő szolgáltatásnyújtást is (azaz európai „útlevelet” szeretne kapni). Az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelettel összhangban segítséget kell nyújtania az illetékes hatóságok közötti határokon átnyúló együttműködés során felmerülő viták rendezéséhez. Emellett szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az együttműködésre és az adatcserére vonatkozóan.

(42) A székhely szerintitagállam illetékes hatóságai által engedélyezett vagy e hatóságoknál nyilvántartásba vett pénzforgalmi intézmények - ideértve pénzforgalmi közvetítőiket is - működése átláthatóságának garantálása céljából, valamint az Unión belül a magas szintű fogyasztóvédelem szavatolása érdekében szükséges biztosítani, hogy a nyilvánosság könnyen hozzáférjen a pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtó szervezetek jegyzékéhez. Ezért az EBH-nak központi nyilvántartást kell kialakítania és működtetnie, és abban közzé kell tennie a pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtó szervezetek jegyzékét. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az általuk szolgáltatott adatok naprakészek legyenek. Ezeknek az intézkedéseknek hozzá kell járulniuk az illetékes hatóságok közötti együttműködés javításához is.

(43) Javítani kell a pontos, aktualizált információk rendelkezésre állását azáltal, hogy a pénzforgalmi intézmények számára elő kell írni, hogy a székhelyük szerinti tagállam illetékes hatóságát haladéktalanul értesítsék minden olyan változásról, amely befolyásolja az engedélyeztetéssel összefüggésben nyújtott információ és bizonyíték pontosságát, beleértve a kiszervezett tevékenységeket végző további pénzforgalmi közvetítőket vagy szervezeteket. Kétség esetén az illetékes hatóságoknak is ellenőrizniük kell, hogy a kapott információ helyes-e.

(44) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy előírják a területükön működő azon pénzforgalmi intézmények számára, amelyeknek a központi ügyintézési helye egy másik tagállamban található, hogy tájékoztatási és statisztikai célból rendszeresen tegyenek jelentést a tagállam területén folytatott tevékenységeikről. Ha a szóban forgó pénzforgalmi intézmények a letelepedés szabadsága alapján végzik a tevékenységeiket, lehetővé kell tenni, hogy az említett információk felhasználhatóak legyenek az ezen irányelv III. és IV. címének való megfelelés monitoringjára is, a tagállamok számára pedig lehetővé kell tenni, hogy előírják az említett pénzforgalmi intézmények számára, hogy központi kapcsolattartó pontot jelöljenek ki a tagállam területén annak érdekében, hogy megkönnyítsék a pénzforgalmi közvetítők hálózatainak az illetékes hatóságok általi ellenőrzését. Az EBH-nak szabályozási standard-tervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben megállapítja azokat a kritériumokat, amelyek alapján meghatározható, hogy mely helyzetben indokolt központi kapcsolattartó pont kijelölése, és mi legyen annak feladata. A központi kapcsolattartó pont kijelölésére vonatkozó követelménynek arányosnak kell lennie az elérni kívánt célhoz, azaz a megfelelő kommunikációhoz, valamint a III. és IV. címnek való megfelelésre vonatkozó, a fogadó tagállamban teljesítendő információszolgáltatáshoz képest.

(45) Sürgős esetben, amennyiben súlyos veszély - például nagymértékű csalás - fenyegeti a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők kollektív érdekeit a fogadó tagállamban, és ezt azonnal kezelni kell, a fogadó tagállam illetékes hatóságainak lehetővé kell tenni, hogy óvintézkedéseket hozzanak a fogadó tagállam és a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai közötti, határokon átnyúló együttműködéssel párhuzamosan, amíg a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai meg nem hozzák a szükséges intézkedéseket. Az óvintézkedéseknek megfelelőnek, a célhoz képest arányosnak, megkülönböztetés-mentesnek és átmeneti jellegűnek kell lenniük. Minden intézkedést kellően meg kell indokolni. Az érintett pénzforgalmi intézmény székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait és más érintett hatóságokat, például a Bizottságot és az EBH-t, előre - illetve ha ez a sürgős helyzet miatt nem lehetséges, akkor indokolatlan késedelem nélkül - tájékoztatni kell.

(46) Bár ez az irányelv részletesen meghatározza a hatáskörök azon minimális körét, amelyekkel az illetékes hatóságoknak rendelkezniük kell a pénzforgalmi intézmények megfelelésének felügyelete során, ezeket a hatásköröket az alapvető jogok, többek között a magánélethez való jog tiszteletben tartása mellett kell gyakorolni. A független hatóság (a nemzeti adatvédelmi hatóság) általi ellenőrzés sérelme nélkül, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájával összhangban a tagállamoknak - adott esetben például az érintett tagállam bírósága által adott előzetes engedély révén - megfelelő és hatékony védőintézkedéseket kell bevezetniük arra az esetre, ha a fenti hatáskörök gyakorlása az említett jogok súlyos csorbulását okozó visszaélésekhez vagy önkényességhez vezethet.

(47) Fontos biztosítani, hogy minden pénzforgalmi szolgáltatást nyújtó személy bizonyos minimális jogi és szabályozási követelmények hatálya alá kerüljön. Így elő kell írni valamennyi pénzforgalmi szolgáltatást nyújtó személy kilétének és tartózkodási helyének nyilvántartásba vételét, beleértve azokét a személyekét is, akik vagy amelyek nem tudják teljesíteni a pénzforgalmi intézményként történő engedélyezés összes feltételét. Ez a megközelítés összhangban van a pénzmosás elleni küzdelemmel foglalkozó Pénzügyi Akció Munkacsoport 14. ajánlásában foglalt érveléssel, amely egy olyan mechanizmus bevezetését irányozza elő, amely alapján az említett ajánlásban meghatározott összes feltételt teljesíteni nem képes pénzforgalmi szolgáltatók mégis pénzforgalmi intézményként kezelhetők.[1] E megfontolásból a tagállamoknak fel kell venniük azokat a személyeket is a pénzforgalmi intézmények nyilvántartásába, akik mentesülnek az engedélyezésre vonatkozó feltételek egy része vagy teljes köre alól. Mindemellett alapvető fontosságú a mentesítési lehetőséget a fizetési műveletek értékéhez kapcsolódó szigorú követelményekhez kötni. A mentességet élvező pénzforgalmi intézmények nem élhetnek sem a letelepedés jogával, sem pedig a szolgáltatásnyújtás szabadságával, és ezeket a jogokat fizetési rendszer tagjaként, közvetetten sem gyakorolhatják.

(48) Tekintettel a számlainformációkat összesítő szolgáltatók által végzett tevékenység sajátos jellegére és az e szolgáltatások nyújtásához kapcsolódó kockázatokra, helyénvaló rájuk vonatkozóan egyedi prudenciális rendszert létrehozni. A számlainformációkat összesítő szolgáltatók, kihasználva az európai „útlevél” adta lehetőséget, szolgáltatásaikat határokon átnyúló alapon nyújthatják.

1 Helyesbítette: az Európai Unió Hivatalos Lapjának 2018. évi L 102. száma.

(49) Minden pénzforgalmi szolgáltató számára lényeges, hogy igénybe tudja venni a fizetési rendszerek technikai infrastruktúráinak szolgáltatásait. Az igénybevételre azonban megfelelő követelményeknek kell vonatkozniuk e rendszerek integritásának és stabilitásának biztosítása érdekében. Minden olyan pénzforgalmi szolgáltatónak, amely a részvételét kérelmezi valamely fizetési rendszerben, viselnie kell a kiválasztott rendszer kockázatát, valamint igazolnia kell a fizetési rendszer előtt, hogy belső szabályozása mindenféle kockázattal szemben kellően szilárd védelmet nyújt. Jellemzően ilyen fizetési rendszerek például a négyszereplős kártyarendszerek, valamint az átutalási és beszedési megbízások feldolgozását végző főbb rendszerek. Annak érdekében, hogy az engedélyezett pénzforgalmi szolgáltatók különböző kategóriái között az Unió egész területére kiterjedően biztosított legyen az -engedélyüknek megfelelő - egyenlő bánásmód, szükséges tisztázni azokat a szabályokat, amelyek a fizetési rendszerekben való részvételre vonatkoznak.

(50) Rendelkezni kell az engedélyezett pénzforgalmi intézmények és hitelintézetek megkülönböztetéstől mentes kezeléséről annak érdekében, hogy a belső piacon egymással versenyző valamennyi pénzforgalmi szolgáltató azonos feltételek mellett vehesse igénybe az e fizetési rendszerek technikai infrastruktúrái által nyújtott szolgáltatásokat. Mivel az engedélyezett pénzforgalmi szolgáltatók és az ezen irányelv szerinti mentességet, illetve a 2009/110/EK irányelv 3. cikke szerinti mentességet élvező szolgáltatók prudenciális kerete különbözik egymástól, célszerű különböző bánásmódról rendelkezni. Az árra vonatkozó feltételek eltérései kizárólag akkor engedélyezhetők, ha ezt a pénzforgalmi szolgáltatók részvétele kapcsán felmerülő költségek eltérései indokolják. Ez nem sérti a tagállamoknak a rendszerkockázati szempontból jelentős rendszerekben való részvétel korlátozására vonatkozó, a 98/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [1] szerinti jogát, és nem sérti az EKB-nak és a Központi Bankok Európai Rendszerének a fizetési rendszerekben való részvétel tekintetében meghatározott hatáskörét.

(51) Ez az irányelv nem sérti a 98/26/EK irányelv alkalmazási körét. A pénzforgalmi szolgáltatók közötti tisztességes verseny biztosítása érdekében azonban a 98/26/EK irányelv feltételeinek megfelelően kijelölt fizetési rendszer azon résztvevőjének, amely az adott rendszerrel kapcsolatos szolgáltatásokat nyújt egy engedélyezett vagy nyilvántartásba vett pénzforgalmi szolgáltató számára, kérés esetén objektív, arányos és megkülönböztetéstől mentes módon lehetővé kell tennie az említett szolgáltatások igénybevételét bármely másik engedélyezett vagy nyilvántartásba vett pénzforgalmi szolgáltató számára. Azok a pénzforgalmi szolgáltatók azonban, amelyek számára engedélyezik az említett szolgáltatások igénybevételét, nem tekintendők a 98/26/EK irányelv értelmében vett résztvevőknek, és ezért az említett irányelv szerinti védelemben sem részesülhetnek.

1 Az Európai Parlament és a Tanács 98/26/EK irányelve (1998. május 19.) a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről (HL L 166., 1998.6.11., 45. o.).

(52) A fizetési rendszerekben való részvétellel kapcsolatos rendelkezések nem vonatkoznak az egyetlen pénzforgalmi szolgáltató által létrehozott és működtetett rendszerekre. Ezek a fizetési rendszerek működhetnek a fizetési rendszerekkel közvetlenül versenyezve, vagy jellemzőbb esetben a piac olyan szegmensében, amelyet a fizetési rendszerek nem fednek le megfelelő módon. E rendszerek közé tartoznak a háromszereplős rendszerek - például a háromszereplős kártyarendszerek - , amennyiben ténylegesen soha nem működnek négyszereplős kártyarendszerként, például úgy, hogy engedélyeseket, pénzforgalmi közvetítőket vagy társmárka-partnereket vesznek igénybe. Jellemzően e rendszerek közé tartoznak továbbá a távközlési szolgáltatók által nyújtott pénzforgalmi szolgáltatások - amelyekben a rendszer működtetője a pénzforgalmi szolgáltatója mind a fizető félnek, mind a kedvezményezettnek -, valamint a bankcsoportok belső rendszerei. Ezek a zártkörű fizetési rendszerek a régóta működő, széles körben használt fizetési rendszerek versenytársai lehetnek; e verseny serkentése érdekében elviekben nem lenne helyénvaló harmadik felek számára biztosítani a részvételt ezekben a zártkörű fizetési rendszerekben. E zártkörű rendszereknek azonban továbbra is az uniós és nemzeti versenyszabályok hatálya alá kell tartozniuk, és e szabályok a pénzforgalmi piacokon való hatékony verseny fenntartása érdekében megkövetelhetik az e rendszerekben való részvétel szavatolását.

(53) Mivel a fogyasztók és a vállalkozások nem ugyanabban a helyzetben vannak, nem azonos szintű védelemre van szükségük. Miközben fontos, hogy a fogyasztók jogait olyan rendelkezések garantálják, amelyektől egy szerződésben nem lehet eltérni, indokolt annak lehetővé tétele, hogy a vállalkozások és szervezetek másként állapodjanak meg, amennyiben partnerük nem fogyasztó. Ugyanakkor a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy úgy rendelkezhessenek, hogy a 2003/361/EK bizottsági ajánlás [1] értelmében vett mikrovállalkozásokat ugyanolyan elbánásban kell részesíteni, mint a fogyasztókat. Ezen irányelv néhány alapvető rendelkezésének a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő jogállásától függetlenül, mindenkor alkalmazandónak kell lennie.

(54) Ezen irányelvben meg kell határozni a pénzforgalmi szolgáltatók kötelezettségeit a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők számára nyújtandó tájékoztatás tekintetében, akiknek mindenütt ugyanolyan magas színvonalú, egyértelmű információkat kell kapniuk a pénzforgalmi szolgáltatásokról annak érdekében, hogy képesek legyenek megalapozott döntéseket hozni és az EU-n belül szabadon választani. Az átláthatóság érdekében ez az irányelv meghatározza azokat a harmonizált követelményeket, amelyek biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő a pénzforgalmi szolgáltatási szerződésre és a fizetési műveletre nézve megkapja a szükséges, elégséges és érthető információkat. Annak előmozdítása érdekében, hogy a pénzforgalmi szolgáltatások egységes piaca zökkenőmentesen működjön, a tagállamok nem fogadhatnak el az irányelvben megállapítottaktól eltérő, tájékoztatásra vonatkozó rendelkezéseket.

1 A Bizottság 2003/361/EK ajánlása (2003. május 6.) a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.).

(55) A fogyasztókat védeni kell a tisztességtelen és félrevezető magatartással szemben a 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel [1], a 2000/31/EK [2], a 2002/65/EK [3], a 2008/48/EK, a 2011/83/EU [4], valamint a 2014/92/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel [5] összhangban. Az említett irányelvek rendelkezéseit továbbra is alkalmazni kell. Pontosítani kell azonban mindenekelőtt a szerződés megkötését megelőző tájékoztatási követelmények tekintetében az ezen irányelv és a 2002/65/EK irányelv közötti kapcsolatot.

(56) A hatékonyság fokozása érdekében az előírt információk körének arányosnak kell lennie a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők szükségleteivel, közlésére pedig szabványos formátumban van szükség. Az egyszeri fizetési műveletekre azonban más tájékoztatási követelményeknek kell vonatkozniuk, mint a keretszerződésekre, amelyek több fizetési műveletre vonatkoznak.

(57) A keretszerződések és az ezek hatálya alá tartozó fizetési műveletek a gyakorlatban sokkal gyakoribbak és gazdaságilag jelentősebbek, mint az egyszeri fizetési műveletek. Fizetési számla vagy külön készpénz-helyettesítő fizetési eszköz megléte esetén keretszerződés szükséges. A keretszerződésekre vonatkozó előzetes tájékoztatási követelményeknek ezért meglehetősen átfogónak kell lenniük, a tájékoztatást pedig minden esetben papíron vagy egyéb tartós adathordozón kell megadni, például a számlanyomtatók által kinyomtatott lapon, CD-ROM-on, DVD-n, valamint a személyi számítógép merevlemezes meghajtóján, amelyen elektronikus levelezés tárolható, és internetes oldalakon, amennyiben ezek az oldalak későbbi visszaolvasásra alkalmas módon az információk felhasználási céljának megfelelő időtartamig elérhetők, és lehetővé teszik a tárolt adatok változatlan reprodukálását. A pénzforgalmi szolgáltató és a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára azonban lehetővé kell tenni, hogy a keretszerződésben megállapodjanak a teljesített fizetési műveletekre vonatkozó utólagos tájékoztatásnyújtás módjáról, így például arról, hogy az internetes banki szolgáltatások tekintetében a fizetési számlára vonatkozó valamennyi információt online hozzáférhetővé kell tenni.

(58) Az egyszeri fizetési műveletek esetében kizárólag az alapvető fontosságú információkat kell minden esetben megadni a pénzforgalmi szolgáltató saját kezdeményezésére. Mivel a fizető fél rendszerint jelen van a fizetési megbízás adásakor, nem szükséges előírni azt, hogy a tájékoztatást minden esetben papíron vagy egyéb tartós adathordozón kell nyújtani. A pénzforgalmi szolgáltató szóbeli tájékoztatást is nyújthat, vagy az információkat más formában is könnyen hozzáférhetővé teheti, például a feltételeknek a helyszínen lévő hirdetőtáblán való kifüggesztése révén. Tájékoztatást kell nyújtani arról is, ha valahol, például a weboldalon részletesebb információkhoz lehet jutni. A fogyasztó kérésére azonban az alapvető fontosságú információkat papíron vagy egyéb tartós adathordozón a rendelkezésére kell bocsátani.

---

1 Az Európai Parlament és a Tanács 2005/29/EK irányelve (2005. május 11.) a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 149., 2005.6.11., 22. o.).

2 Az Európai Parlament és a Tanács 2000/31/EK irányelve (2000. június 8.) a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem egyes jogi vonatkozásairól (HL L 178., 2000.7.17., 1. o.).

3 Az Európai Parlament és a Tanács 2002/65/EK irányelve (2002. szeptember 23.) a fogyasztói pénzügyi szolgáltatások távértékesítéssel történő forgalmazásáról, valamint a 90/619/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK irányelv és a 98/27/EK irányelv módosításáról (HL L 271., 2002.10.9., 16. o.).

4 Az Európai Parlament és a Tanács 2011/83/EU irányelve (2011. október 25.) a fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 64. o.).

5 Az Európai Parlament és a Tanács 2014/92/EU irányelve (2014. július 23.) a fizetési számlákhoz kapcsolódó díjak összehasonlíthatóságáról, a fizetésiszámla-váltásról és az alapszintű fizetési számla nyitásáról, illetve használatáról (HL L 257., 2014.8.28., 214. o.).

(59) Ez az irányelv rendelkezik arról, hogy a fogyasztó a pénzforgalmi szolgáltatási szerződés kötelező erejűvé válása előtt jogosult ingyenesen megkapni a vonatkozó információkat. A fogyasztóvédelem magas szintjének fenntartása érdekében lehetővé kell tenni a fogyasztó számára, hogy a szerződéses jogviszony teljes időtartama alatt kérhesse az előzetes tájékoztatás és a keretszerződés ingyenesen, papíron történő rendelkezésre bocsátását is, annak érdekében, hogy össze tudja hasonlítani az egyes pénzforgalmi szolgáltatók szolgáltatásait és azok feltételeit, illetve bármiféle vita esetén ellenőrizhesse szerződéses jogait és kötelezettségeit. Az említett rendelkezéseknek összhangban kell állniuk a 2002/65/EK irányelvvel. Ezen irányelvnek az ingyenes tájékoztatásra vonatkozó konkrét rendelkezései nem vonhatják maguk után azt, hogy az egyéb vonatkozó irányelvek alapján a fogyasztóknak nyújtott tájékoztatás után díjat lehet felszámítani.

(60) Annak a módnak a megválasztása során, ahogyan a pénzforgalmi szolgáltató a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő rendelkezésére bocsátja az előírt információkat, figyelembe kell vennie ez utóbbi szükségleteit, valamint a gyakorlati technikai vonatkozásokat és a költséghatékonyságot az adott pénzforgalmi szolgáltatási szerződésben foglalt megállapodásból következő helyzettől függően. Ennek megfelelően az irányelvben a pénzforgalmi szolgáltató által nyújtandó tájékoztatás két módját kell megkülönböztetni: vagy át kell adni az információkat, azaz a pénzforgalmi szolgáltatónak aktívan kell közölnie azokat az ezen irányelv által előírt megfelelő időben anélkül, hogy ezt a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő külön kérné; vagy további információkra vonatkozó kérelem alapján elérhetővé kell tenni az információt a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára, figyelembe véve az esetleges további tájékoztatásra irányuló bármilyen kérését. A második esetben a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek aktívan kell kezdeményeznie azt, hogy tájékoztatást kapjon, például úgy, hogy kifejezetten kéri azt a pénzforgalmi szolgáltatótól, belép a bankszámlához tartozó e-mail postafiókba vagy a számlakivonat nyomtatására alkalmas nyomtatóba helyezi a bankkártyáját. A fenti célokból a pénzforgalmi szolgáltatónak biztosítania kell az információhoz való hozzáférés lehetőségét és az információnak a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők általi elérhetőségét.

(61) A fogyasztó részére járulékos díjak felszámítása nélkül biztosítani kell a teljesített műveletekre vonatkozó alapvető tájékoztatást. Az egyszeri fizetési műveletek esetében a pénzforgalmi szolgáltató nem számíthat fel külön díjat ezért a tájékoztatásért. Hasonlóképpen ingyenesen kell biztosítani a keretszerződés keretében teljesített fizetési műveletekre vonatkozó utólagos, havonta történő tájékoztatást. A díjszabás átláthatóságának fontosságára és a fogyasztói szükségletek közötti különbségekre figyelemmel azonban a felek számára lehetővé kell tenni, hogy gyakoribb vagy kiegészítő tájékoztatás esetén díjfizetésről állapodjanak meg. A különböző nemzeti gyakorlatok figyelembevétele érdekében a tagállamoknak lehetőséget kell adni arra, hogy olyan szabályokat állapítsanak meg, amelyek előírják, hogy papíron vagy egyéb tartós adathordozón havi számlakivonatokat mindig ingyenesen kell biztosítani.

(62) A fogyasztói mobilitás megkönnyítése érdekében a fogyasztók számára lehetővé kell tenni, hogy egy év elteltével külön díj felszámítása nélkül felmondhassák a keretszerződéseket. A pénzforgalmi szolgáltató számára azonban lehetővé kell tenni, hogy azon keretszerződések esetében, amelyeket a fogyasztó a hatálybalépést követő hat hónapnál rövidebb időn belül mond fel, díjat alkalmazzon, azon költségeinek megfelelően, amelyek annak következtében merültek fel, hogy a fogyasztó felmondta a keretszerződést. A fogyasztók számára a megállapodás szerinti felmondási időnek nem szabad egy hónapnál hosszabbnak, a pénzforgalmi szolgáltatók számára pedig két hónapnál rövidebbnek lennie. Ez az irányelv nem érinti a pénzforgalmi szolgáltató azon kötelezettségét, amely rendkívüli körülmények között a pénzforgalmi szolgáltatási szerződés megszüntetésére irányul más vonatkozó - például a pénzmosásról és a terrorizmus finanszírozásáról, a pénzeszközök befagyasztását célzó intézkedésről, vagy a bűncselekmények megelőzésével és kivizsgálásával kapcsolatos egyedi intézkedésről szóló - uniós vagy nemzeti jog alapján.

(63) A magas szintű fogyasztóvédelem biztosítása érdekében a tagállamok számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a fogyasztók érdekében korlátozást vagy tilalmat vezessenek be vagy tartsanak fenn a keretszerződések feltételeinek egyoldalú módosítására vonatkozóan, például abban az esetben, ha a módosításra alapos indok nélkül kerül sor.

(64) A szerződéses feltételek célja vagy hatása nem lehet az Unióban jogszerűen tartózkodó fogyasztók állampolgárság vagy tartózkodási hely alapján történő megkülönböztetése. Ha például egy keretszerződés jogot biztosít a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz objektív indokok alapján történő letiltására, a pénzforgalmi szolgáltató nem élhet ezzel a joggal pusztán abból az okból, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő megváltoztatta a tartózkodási helyét az Unión belül.

(65) A díjakkal kapcsolatban a tapasztalatok azt mutatják, hogy a fizető fél és a kedvezményezett közötti díjmegosztás a leghatékonyabb rendszer, mivel elősegíti a fizetések automatikus feldolgozását. Ezért rendelkezni kell arról, hogy - alapesetben - mind a fizető fél, mind a kedvezményezett felé közvetlenül a saját pénzforgalmi szolgáltatójuk számítsa fel a díjakat. A felszámított díj összege nulla is lehet, mivel ezen irányelv rendelkezései nem érinthetik azt a gyakorlatot, amely szerint a pénzforgalmi szolgáltató nem számít fel díjat fogyasztói felé a számláikon történő jóváírások tekintetében. Hasonlóképpen és a szerződéses feltételek függvényében a pénzforgalmi szolgáltató a pénzforgalmi szolgáltatás igénybevételéért számíthat fel díjat kizárólag a kedvezményezett (kereskedő) felé is, aminek következtében a fizető felet nem terhelik díjak. A fizetési rendszerek által felszámított díjak rendszeresen fizetendő átalánydíj formájában is jelentkezhetnek. Az átutalt összegre vagy a felszámított díjakra vonatkozó rendelkezések nem gyakorolnak közvetlen hatást a pénzforgalmi szolgáltatók vagy bármilyen közvetítők közötti árazásra.

(66) Annak következtében, hogy az egyes tagállamokban eltérő a gyakorlat a valamely adott készpénz-helyettesítő fizetési eszköz igénybevételéért felszámított díjak (a továbbiakban: felár felszámítása) tekintetében, az uniós pénzforgalmi piac rendkívül heterogénné és a fogyasztók számára számos zavar forrásává vált, különösen az elektronikus kereskedelemben és a határokon átnyúló esetekben. Azok a kereskedők, amelyek olyan tagállamokban találhatóak, ahol megengedett a felár felszámítása, olyan tagállamokban is kínálnak árut és szolgáltatást, ahol tiltott a felár, így tehát mégis felszámítják azt a fogyasztónak. Számos példát lehet találni arra is, hogy kereskedők magasabb felárat számoltak fel a fogyasztónak annál, mint amennyi költség az adott készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatáért a kereskedőre hárult. További fontos érv a felárfelszámítás gyakorlatának felülvizsgálata mellett az is, hogy az (EU) 2015/751 rendelet megállapítja a kártyaalapú fizetések bankközi jutalékaira vonatkozó szabályokat. A bankközi jutalékok a kártyák és a kártyaalapú fizetések tekintetében felmerülő kereskedői díjak legfőbb összetevői. A felár felszámítása a kereskedők által esetenként alkalmazott, fizetésimód-választást befolyásoló intézkedés, melynek célja a kártyaalapú fizetések többletköltségeinek ellentételezése. A (EU) 2015/751 rendelet rögzíti a bankközi jutalékok felső határát. Ezek a határok az ezen irányelv szerinti tiltást megelőzően alkalmazásra kerülnek. Ennek megfelelően, a tagállamoknak mérlegelniük kell annak megakadályozását, hogy a kedvezményezettek díjat számoljanak fel olyan készpénz-helyettesítő fizetési eszközök használatáért, amelyek esetében a bank-közi jutalékokat a (EU) 2015/751 rendelet II. fejezete szabályozza.

(67) Miközben ez az irányelv elismeri a pénzforgalmi intézmények szerepét, továbbra is a hitelintézeteket kell elsősorban az arra a célra szolgáló intézményeknek tekinteni, hogy a fogyasztók készpénz-helyettesítő fizetési eszközökhöz jussanak. Ha a fogyasztó számláját vezető pénzforgalmi szolgáltatótól eltérő pénzforgalmi szolgáltató - akár hitelintézet, akár pénzforgalmi intézmény - kártyaalapú készpénz-helyettesítő fizetési eszközt bocsát ki, az nagyobb versenyt teremt a piacon, ezzel tehát nagyobb választékot és jobb kínálatot biztosít a fogyasztók számára. Az értékesítés helyén történő fizetések nagy része már napjainkban is kártyaalapú, de a pénzforgalmi szolgáltatások területén tapasztalható innovációs tevékenységnek köszönhetően új fizetési csatornák gyors megjelenésére lehet számítani az elkövetkező években. Indokolt ezért, hogy a Bizottság ezen irányelv felülvizsgálata során különös figyelmet fordítson ezekre a változásokra, valamint arra, hogy a fedezet rendelkezésére állásának megerősítésére vonatkozó rendelkezések hatálya nem szorul-e felülvizsgálatra. Ha a kártyaalapú készpénz-helyettesítő fizetési eszközt, különösen betéti kártyát kibocsátó pénzforgalmi szolgáltató megerősítést kap a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatótól arra vonatkozóan, hogy a fogyasztó számláján rendelkezésre áll-e a fedezet, akkor jobban tudja kezelni és csökkenteni tudja a hitelkockázatát. A megerősítés ugyanakkor nem jogosítja fel a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatót arra, hogy pénzösszegeket zároljon a fizető fél fizetési számláján.

(68) Ha a fizető fél kártyát vagy kártyaalapú készpénz-helyettesítő fizetési eszközt használ fizetésre, az gyakran a fedezet rendelkezésre állását megerősítő üzenetet és két fizetési műveletet generál. Az első fizetési művelet a kibocsátó és a kereskedő számlavezető pénzforgalmi szolgáltatója között zajlik, a második művelet pedig, ami általában beszedés, a fizető fél számlavezető pénzforgalmi szolgáltatója és a kibocsátó között megy végbe. Mindkét fizetési műveletet azonos módon kell kezelni, csakúgy mint minden más egyenértékű műveletet. A kártyaalapú készpénz-helyettesítő fizetési eszközt kibocsátó pénzforgalmi szolgáltatóknak ugyanolyan jogokkal és kötelezettségekkel kell rendelkezniük az irányelv alapján, függetlenül attól, hogy a fizető fél számlavezető pénzforgalmi szolgáltatói is egyben, vagy sem. Ez különösen a felelősség (például hitelesítés) és a fizetési lánc különböző szereplőivel szembeni kötelezettség tekintetében érvényes. Tekintettel arra, hogy a pénzforgalmi szolgáltató a megbízásos online átutalási szolgáltatók között, illetve a számlainformációkat összesítő szolgáltatók és a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók között már meglévő biztonságos kommunikációs csatornákon, technikai eljárásokon és kommunikációs infrastruktúrákon keresztül kérheti a fedezet rendelkezésre állására vonatkozó megerősítést, és a megerősítés ugyanezeken a csatornákon keresztül megadható a szükséges biztonsági intézkedések betartása mellett -, ennek nem kell többletköltséget jelentenie a pénzforgalmi szolgáltatók vagy a kártyabirtokosok számára. Ezen felül, függetlenül attól, hogy a fizetési művelet internetes környezetben (a kereskedő weboldalán), vagy hagyományos üzlethelyiségben történik, a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatónak csak akkor kell kötelezően megadnia a kibocsátó által kért megerősítést, ha a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató által vezetett számlák a megerősítés céljából elektronikus úton - legalább online módon - hozzáférhetők. Tekintettel az elektronikus pénz egyedi jellegére, ez a mechanizmus nem alkalmazható az olyan kártyaalapú készpénz-helyettesítő fizetési eszközökkel kezdeményezett fizetési ügyletekre, amelyeken a 2009/110/EK irányelv szerinti elektronikus pénzt tárolnak a.

(69) A személyes hitelesítési adatok biztonságos megőrzésének kötelezettsége rendkívüli fontossággal bír a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők pénzének védelme és a csalással, valamint a fizetési számlához való jogosulatlan hozzáféréssel összefüggő kockázatok csökkentése szempontjából. Mindazonáltal a pénzforgalmi szolgáltatók által a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők számára előírt, a személyes hitelesítési adatok biztonságos megőrzésére vonatkozó feltételeket és egyéb kötelezettségeket nem lehet olyan módon megfogalmazni, hogy azok megakadályozzák a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők számára a más pénzforgalmi szolgáltatók által kínált szolgáltatások - például megbízásos online átutalási szolgáltatások vagy a számlainformációk összesítése - előnyeinek kihasználását. Az említett feltételek nem tartalmazhatnak továbbá olyan rendelkezéseket, amelyek bármilyen módon megnehezítenék az ezen irányelv értelmében engedélyezett vagy nyilvántartásba vett más pénzforgalmi szolgáltatók pénzforgalmi szolgáltatásainak igénybevételét.

(70) A nem engedélyezett vagy nem megfelelően teljesített fizetési műveletek kockázatainak és következményeinek csökkentése érdekében a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek a lehető leghamarabb értesítenie kell a pénzforgalmi szolgáltatót az állítólagosan nem engedélyezett vagy nem megfelelően teljesített fizetési műveletek bármiféle vitatásáról, feltéve, hogy a pénzforgalmi szolgáltató teljesítette az ezen irányelv szerinti tájékoztatási kötelezettségeit. Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő betartja a bejelentési határidőt, követelését a nemzeti jognak megfelelő elévülési időn belül tudnia kell érvényesíteni. Ez az irányelv a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő és a pénzforgalmi szolgáltató között felmerülő egyéb követeléseket nem érinti.

(71) Nem engedélyezett fizetési művelet esetén a pénzforgalmi szolgáltatónak haladéktalanul vissza kell térítenie a fizetési művelet összegét a fizető fél részére. Mindazonáltal, ha fennáll annak az alapos gyanúja, hogy a nem engedélyezett fizetési műveletre a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő csalárd magatartása következtében került sor, és ez a gyanú az illetékes nemzeti hatóság tudomására hozott tényekkel igazolható, lehetőséget kell adni a pénzforgalmi szolgáltatónak arra, hogy a fizetési művelet összegének a fizető fél részére történő visszatérítését megelőzően, ésszerű időn belül, vizsgálatot folytasson le. Annak érdekében, hogy a fizető felet ne érhesse semmilyen hátrány, a visszatérítés jóváírásának értéknapja nem lehet későbbi annál a dátumnál, mint amikor a fizető fél számláját az összeggel megterhelték. A pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő arra irányuló ösztönzése érdekében, hogy pénzforgalmi szolgáltatójának indokolatlan késedelem nélkül bejelentse a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz ellopását vagy elvesztését, és ily módon mérsékelje a nem engedélyezett fizetési műveletek kockázatát, a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő csak rendkívül korlátozott összeghatárig visel felelősséget, kivéve, ha csalárd módon vagy súlyos gondatlansággal járt el. Ezzel összefüggésben az 50 EUR-t kitevő összeg megfelelőnek tűnik a szolgáltatásokat igénybe vevőknek az Unión belüli összehangolt és magas szintű védelme biztosításához. Nem alkalmazható ez a felelősségi szabály akkor, ha a fizető fél nem volt abban a helyzetben, hogy a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz ellopását, elvesztését vagy az azzal való visszaélést észlelje. Emellett, amint a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő értesítette a pénzforgalmi szolgáltatót arról, hogy készpénz-helyettesítő fizetési eszköze esetlegesen már nem biztonságos, a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő már nem tartozik felelősséggel az adott eszköz nem engedélyezett használatából származó további veszteségekért. Ez az irányelv nem érinti a pénzforgalmi szolgáltatók saját termékeik technikai biztonságért viselt felelősségét.

(72) A pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő esetleges gondatlanságának, illetve súlyos gondatlanságának vizsgálata érdekében valamennyi körülményt figyelembe kell venni. Az állítólagos gondatlanság bizonyítékait és annak mértékét alapvetően a nemzeti joggal összhangban kell értékelni. Míg azonban a gondatlanság fogalma csak a gondossági kötelezettség megsértését jelenti, a súlyos gondatlanságnak a puszta gondatlanságnál többet, jelentős mértékű hanyagságról tanúskodó magatartást kell jelentenie, mint amikor például a fizetési művelet engedélyezéséhez használatos hitelesítési adatokat a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz mellett tartják nyílt, harmadik felek részére könnyen értelmezhető formátumban. Érvénytelennek és semmisnek kell tekinteni a készpénz-helyettesítő fizetési eszközök nyújtására és használatára vonatkozó azon szerződéses feltételeket és kitételeket, amelyek eredményeként nőne a fogyasztóra háruló vagy csökkenne a kibocsátóra háruló bizonyítási teher. Emellett meghatározott helyzetekben és különösen, ha a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz nincs az értékesítés helyén, például online fizetés esetén, helyénvaló előírni a pénzforgalmi szolgáltató számára, hogy szolgáljon bizonyítékkal a feltételezett gondatlanságról, mivel ilyen esetben a fizető fél lehetőségei rendkívül korlátozottak.

(73) Rendelkezni kell a nem engedélyezett fizetési műveletek esetére a kárviselés megosztásáról. Eltérő rendelkezések vonatkozhatnak a pénzforgalmi szolgáltatások olyan igénybe vevőire, akik nem fogyasztók, mivel az ilyen felhasználók általában jobban fel tudják mérni a csalás kockázatát, és megfelelő ellenintézkedéseket tudnak hozni. A magas szintű fogyasztóvédelem biztosítása érdekében a fizető félnek minden esetben jogosultnak kell lennie arra, hogy visszatérítés iránti követeléssel éljen számlavezető pénzforgalmi szolgáltatójával szemben, még akkor is, ha a fizetési műveletben megbízásos online átutalási szolgáltató is részt vesz. Ez nem érinti a pénzforgalmi szolgáltatók közötti felelősségmegosztást.

(74) A megbízásos online átutalások esetében a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők és az érintett pénzforgalmi szolgáltatók jogait és kötelezettségeit a nyújtott szolgáltatásnak megfelelően kell meghatározni. Konkrétan, a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató és a műveletben részt vevő megbízásos online átutalási szolgáltató közötti felelősségmegosztásnak biztosítania kell, hogy a felek a művelet ellenőrzésük alatt levő megfelelő része tekintetében felelősséget vállaljanak.

(75) Ezen irányelv célul tűzi ki a fogyasztók védelmének erősítését azon kártyaalapú fizetési műveletek esetében is, amelyekben a művelet pontos összege nem ismert abban a pillanatban, amikor a fizető fél hozzájárulását adja a fizetési művelet teljesítéséhez, például automata töltőállomásoknál való vásárlásnál, gépjármű bérleti szerződések vagy szállodai foglalások esetében. A fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója csak abban az esetben zárolhat pénzösszeget a fizető fél fizetési számláján, ha a fizető fél hozzájárulását adta a pontosan meghatározott nagyságú pénzösszeg zárolásához, és ezt a pénzösszeget a fizetési művelet pontos összegére vonatkozó információ beérkezését követően indokolatlan késedelem nélkül, de legkésőbb a fizetési megbízás átvételét követően azonnal fel kell oldani.

(76) ASEPA megteremtésére irányuló projekt célja a közös uniós szintű pénzforgalmi szolgáltatások továbbfejlesztése és az eurofizetések esetében a jelenleg alkalmazott tagállami pénzforgalmi szolgáltatások ezekkel való felváltása. Az uniós szintű átutalásokra és beszedésekre való teljes átállás biztosítása érdekében a 260/2012/EU rendelet technikai és üzleti követelményeket állapít meg az euroátutalásokra és - beszedésekre. A beszedéseket illetően az említett rendelet úgy rendelkezik, hogy a fizető fél jóváhagyását adja mind a kedvezményezett, mind a saját pénzforgalmi szolgáltatója részére (közvetlenül vagy a kedvezményezett útján közvetve), és az említett felhatalmazásokat - a későbbi módosításokkal vagy visszavonásokkal együtt - a kedvezményezett vagy a kedvezményezettet képviselő harmadik fél megőrzi. A jelenlegi és egyelőre egyetlen páneurópai, fogyasztói eurofizetésekre szolgáló beszedési modell, amelyet az Európai Pénzforgalmi Tanács dolgozott ki, azon az elven alapul, hogy a beszedés végrehajtására vonatkozó felhatalmazást a fizető fél adja a kedvezményezett részére, és azt a későbbi felhatalmazásokkal vagy visszavonásokkal együtt a kedvezményezett őrzi meg. A felhatalmazást harmadik fél is megőrizheti a kedvezményezett nevében. A SEPA széles körű támogatottsága és a SEPA-n belül a fogyasztóvédelem magas szintjének biztosítása érdekében a jelenlegi páneurópai beszedési modellengedélyezett fizetések esetében feltétel nélküli visszatérítéshez való jogot biztosít. Ennek megfelelően ez az irányelv minden Unióban megvalósuló eurobeszedési műveletre vonatkozó általános követelményként feltétel nélküli visszatérítési jogot állapít meg.

A SEPA-val párhuzamosan azonban a hivatalos pénznemként nem az eurót használó tagállamokban továbbra is működnek régebbi, nem euroalapú beszedési modellek. Ezek a rendszerek, amelyek hatékonyak, és a fizető fél számára ugyanolyan magas védelmi szintet garantálnak más biztosíték révén, nem mindig a feltétel nélküli visszatérítési jogon alapulnak. Ebben az esetben a fizető fél védelmét egy olyan általános szabály révén kell biztosítani, mely szerint visszatérítést kell nyújtani, amennyiben a végrehajtott fizetési művelet összege túllépi az ésszerűen várható összeget. A tagállamok ezenfelül lehetővé kell tenni, hogy olyan szabályokat is hozhassanak, amelyek a fizető fél számára kedvezőbb visszatérítési jogot biztosítanak. Egyes tagállamokban továbbra is működnek bizonyos régebbi európénzforgalmi szolgáltatások, ami jól mutatja, hogy a SEPA-n belül valódi igény van specifikus eurobeszedési termékekre. Arányos megoldás lenne, ha a fizető fél és a pénzforgalmi szolgáltató keretszerződésben megállapodhatna arról, hogy a fizető fél nem jogosult visszatérítésre, amennyiben védelmet élvez abból adódóan, hogy a művelet teljesítésére vonatkozó jóváhagyását közvetlenül a pénzforgalmi szolgáltatójának adta, beleértve azt az esetet is, amikor ez utóbbi a kedvezményezett nevében jár el vagy - amennyiben releváns - azért, mert a jövőbeli fizetési műveletre vonatkozó tájékoztatást a pénzforgalmi szolgáltató vagy a kedvezményezett legalább négy héttel az esedékesség napja előtt a megállapodás szerinti módon a fizető fél rendelkezésére bocsátotta vagy számára elérhetővé tette. A nem engedélyezett, illetve nem megfelelően végrehajtott fizetési műveletek esetében alkalmazandó általános visszatérítési szabálynak minden esetben védelmet kell biztosítania fizető fél számára.

(77) A pénzügyi tervezés és a fizetési kötelezettségek kellő időben történő teljesítése érdekében a fogyasztóknak és a vállalkozásoknak tudniuk kell, hogy mennyi időt vesz igénybe a fizetési megbízás teljesítése. Ezen irányelv ezért meghatározza a jogok és kötelezettségek keletkezésének időpontját, nevezetesen, amikor a pénzforgalmi szolgáltató átveszi a fizetési megbízást, beleértve azt is, amikor lehetősége volt azt a pénzforgalmi szolgáltatási szerződésben megállapított kommunikációs eszköz útján átvenni, a fizetési megbízás létrehozását és továbbítását eredményező - például biztonsági ellenőrzésekkel, a pénzeszköz rendelkezésre állásának ellenőrzésével, a személyes azonosító szám használatára vonatkozó tájékoztatással, vagy fizetési ígérvény kibocsátásával összefüggő -korábbi közreműködésétől függetlenül. Ezen túlmenően a fizetési megbízás átvétele időpontjának azt az időpontot kell tekinteni, amikor a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója átveszi a fizető fél számlájának megterhelésére szóló fizetési megbízást. Az a nap vagy időpont, amikor a kedvezményezett a pénzforgalmi szolgáltatójához beszedés céljából továbbítja a fizetési megbízásokat - például a kártyás fizetések vagy beszedési megbízások esetében -, vagy amikor a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója a kedvezményezett számára a vonatkozó összegekre a számlájához kapcsolódó hitelkeret révén előfinanszírozást biztosít, ebben a tekintetben nem bír jelentőséggel. Biztosítani kell, hogy a felhasználók bizonyosak lehessenek a hiánytalan és érvényes fizetési megbízás megfelelő teljesítésében, ha a pénzforgalmi szolgáltatónak nincs a visszautasításra vonatkozóan szerződéses vagy törvényes indoka. Ha a pénzforgalmi szolgáltató visszautasítja a fizetési megbízás teljesítését, a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőt - az uniós és a nemzeti jogban meghatározott követelményekre is figyelemmel - a lehető leghamarabb értesíteni kell a visszautasítás tényéről és annak okáról. Amennyiben a keretszerződés lehetővé teszi, hogy a pénzforgalmi szolgáltató díjat számolhasson fel a visszautasítás miatt, a díjnak objektíven indokolhatónak és a lehető legalacsonyabbnak kell lennie.

(78) Figyelembe véve, hogy a teljesen automatizált modern fizetési rendszerek milyen sebességgel dolgozzák fel a fizetési műveleteket, és hogy emiatt a fizetési megbízások visszavonása bizonyos időpont után magas költségekkel járó kézi beavatkozás nélkül nem lehetséges, a fizetések visszavonhatóságára vonatkozóan egyértelmű határidőt kell megállapítani. Lehetővé kell azonban tenni, hogy a pénzforgalmi szolgáltatás és a fizetési megbízás típusától függően a felek megállapodásukban eltérő határidőt állapítsanak meg a fizetési megbízás visszavonására. A visszavonás ebben az összefüggésben kizárólag a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő és a pénzforgalmi szolgáltató közötti kapcsolatra alkalmazandó, és ily módon nem érinti a fizetési rendszerekben teljesített fizetési műveletek visszavonhatatlanságát és véglegességét.

(79) A visszavonhatatlanság nem sértheti a pénzforgalmi szolgáltató azon, egyes tagállamok jogszabályai értelmében fennálló - a fizető fél keretszerződésén vagy nemzeti törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseken vagy iránymutatásokon alapuló - jogát vagy kötelezettségét, hogy a fizető fél és a kedvezményezett közötti vita esetén visszafizesse a fizető félnek a teljesített fizetési művelet összegét. E visszafizetésnek új fizetési megbízásnak kell minősülnie. Ezen esetek kivételével a fizetési megbízás mögött meghúzódó alapjogviszonyból eredő jogvitákat kizárólag a fizető fél és a kedvezményezett között kell rendezni.

(80) A fizetések teljesen integrált, automatikus feldolgozása szempontjából, valamint a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők között fennálló alapkötelezettségek teljesítése tekintetében a jogbiztonság szempontjából kulcsfontosságú, hogy a fizető fél által átutalt teljes összeg jóváírásra kerüljön a kedvezményezett számláján. Ehhez az szükséges, hogy a fizetési műveletek teljesítésében közreműködő közvetítők ne vonhassanak le az átutalt összegből. A kedvezményezett számára azonban biztosítani kell, hogy pénzforgalmi szolgáltatójával megállapodhasson az utóbbit megillető díjak levonásáról. Mindazonáltal annak érdekében, hogy a kedvezményezett meggyőződhessen arról, hogy a megfelelő összeget pontosan kifizették, a fizetési műveletet követően nyújtott tájékoztatásnak nemcsak a teljes átutalt pénzösszeget, hanem a felszámított díjak összegét is tartalmaznia kell.

(81) Az alacsony összegű fizetésekre szolgáló készpénz-helyettesítő fizetési eszközöknek olcsó és könnyen használható alternatívát kell biztosítaniuk az alacsony árfekvésű áruk és szolgáltatások esetében, és nem lehet azokra túlzott követelményeket alkalmazni. A vonatkozó tájékoztatási követelményeket és az azok teljesítésével kapcsolatos szabályokat ezért az alapvető fontosságú információkra kell korlátozni, figyelembe véve a kis összegű fizetésekre szánt eszközöktől indokoltan elvárható műszaki jellemzőket is. A pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevőknek a kevésbé szigorú rendszer ellenére is megfelelő védelemben kell részesülniük, figyelembe véve ugyanakkor, hogy ezen készpénz-helyettesítő fizetési eszközök - különösen az előre fizetett készpénz-helyettesítő fizetési eszközök - csak korlátozott kockázatot jelentenek.

(82) Az Unión belüli fizetések hatékonyságának növelése érdekében maximálisan egynapos teljesítési határidőt kell előírni a fizető fél által kezdeményezett és euróban vagy a hivatalos pénznemként nem az eurót használó tagállamok pénznemében denominált valamennyi fizetésre, az átutalásokat és a készpénzátutalásokat is beleértve. Az összes többi fizetésre, többek között a kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett fizetésekre - például a beszedésekre és a kártyás fizetésekre - is ugyanazon egynapos teljesítési időnek kell vonatkoznia, amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató és a fizető fél nem állapodott meg kifejezetten hosszabb teljesítési idő alkalmazásában. Lehetővé kell tenni az említett időtartamok további egy munkanappal történő meghosszabbítását, ha a fizetési megbízást papíron adták, így továbbra is lehetőség lesz pénzforgalmi szolgáltatást nyújtani azon fogyasztóknak, akik kizárólag nyomtatott dokumentumokat használnak. Beszedési modellek használata esetén a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának a beszedési megbízást a kedvezményezett és a pénzforgalmi szolgáltató által elfogadott, a megállapodás szerinti esedékesség napján történő kiegyenlítést lehetővé tevő időhatárokon belül kell továbbítania. Figyelemmel arra, hogy a fizetési infrastruktúrák többnyire igen hatékonyak, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy adott esetben az egy munkanapnál rövidebb teljesítési időt előíró szabályaikat is érvényben tartsák, vagy megállapítsanak ilyen szabályokat annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a jelenlegi szolgáltatási színvonal csökkenése.

(83) Amennyiben az egyik pénzforgalmi szolgáltató nem az Unió területén működik, a teljes összeg teljesítésére és a teljesítési időre vonatkozó rendelkezéseknek kell meghatározniuk a helyes gyakorlatot.

(84) Annak érdekében, hogy a harmonizált pénzforgalmi piac iránti fogyasztói bizalom erősödjön, a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőknek ismerniük kell a pénzforgalmi szolgáltatások valós költségeit és díjait ahhoz, hogy választani tudjanak. Ennek érdekében meg kell tiltani a nem átlátható árképzési módszerek használatát, mivel az általánosan elfogadott vélemény szerint ezek a módszerek különösen megnehezítik a felhasználók számára a pénzforgalmi szolgáltatás tényleges árának a megállapítását. Ezen belül meg kell tiltani, hogy az értéknapokat a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevőkre nézve hátrányosan használják.

(85) A fizetési rendszer zökkenőmentes és hatékony működése függ attól, hogy a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők biztosak lehetnek-e afelől, hogy a pénzforgalmi szolgáltató hibátlanul és a megállapodás szerinti időn belül teljesíti a fizetési műveletet. Általában a pénzforgalmi szolgáltató képes felmérni a fizetési művelet kockázatait. A pénzforgalmi szolgáltató választja meg az igénybe vett fizetési rendszert, ő intézkedik a tévesen kifizetett pénzösszegek visszavonása felől, és a legtöbb esetben ő választja ki a fizetési művelet teljesítésében érintett közvetítőket. E megfontolások alapján - a rendkívüli és előre nem látható körülmények fennállásának esetét kivéve -indokolt előírni a pénzforgalmi szolgáltató felelősségét a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőtől elfogadott fizetési művelet teljesítése tekintetében, azzal a kivétellel, hogy nem felelős a kedvezményezett azon pénzforgalmi szolgáltatójának cselekményeiért és mulasztásaiért, amelyet egyedül a kedvezményezett választott ki. Ugyanakkor annak érdekében, hogy a fizető fél ne maradjon védtelenül olyan, valószínűtlen helyzetekben, amikor nem egyértelmű, hogy a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójához vajon kellő időben beérkezett-e a fizetés összege vagy sem, a vonatkozó bizonyítási tehernek a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatóját kell terhelnie. Általában elvárható, hogy a küldő pénzforgalmi szolgáltatótól a fogadó pénzforgalmi szolgáltatóhoz a fizetés összegét eljuttató közvetítő intézmény - rendszerint egy „semleges” szervezet, például egy központi bank vagy egy elszámolóház - megőrzi a számlaadatokat és szükség esetén ezeket bármikor szolgáltatni tudja. Amennyiben a fizetés összege a fogadó pénzforgalmi szolgáltató számláján jóváírásra kerül, a kedvezményezettnek azonnal érvényesíteni kell tudnia a saját számlájára történő jóváírásra vonatkozó követelését a pénzforgalmi szolgáltatóval szemben.

(86) A fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának - akár a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatóról, akár adott esetben a megbízásos online átutalási szolgáltatóról van szó - felelősséget kell viselnie a fizetés hibátlan teljesítéséért, beleértve különösen a fizetési művelet teljes összegét és a teljesítési időt, valamint a kedvezményezett számlájáig vezető fizetési láncban részt vevő egyéb felek által elkövetett mulasztásokért való teljes felelősséget. E felelősség eredményeként a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának - amennyiben a teljes összeg nem vagy csak késve érkezett meg a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójához - helyesbítenie kell a fizetési műveletet, vagy indokolatlan késedelem nélkül vissza kell térítenie a fizető fél részére az adott műveletben érintett megfelelő összeget, a nemzeti jog szerint érvényesíthető egyéb követelések sérelme nélkül. Mivel a felelősség a pénzforgalmi szolgáltatót terheli, sem a fizető fél, sem a kedvezményezett nem terhelhető a hibás fizetéshez kapcsolódó költséggel. A fizetési művelet teljesítésének elmaradása, hibás vagy késedelmes teljesítése esetén a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a pénzforgalmi szolgáltató által végrehajtott korrekciós fizetés értéknapja mindig ugyanaz legyen, mint a hibátlan teljesítés esetében lett volna.

(87) Ez az irányelv kizárólag a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő és a pénzforgalmi szolgáltató közötti szerződéses kötelezettségekre és felelősségekre terjed ki. Az átutalások és az egyéb pénzforgalmi szolgáltatások megfelelő működése azonban megköveteli, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók és közvetítőik - például az adatfeldolgozók - olyan szerződést kössenek, amelyekben megállapodnak kölcsönös jogaikról és kötelezettségeikről. A felelősségekkel kapcsolatos kérdések alapvető részét képezik ezeknek az egységes szerződéseknek. Annak biztosítása érdekében, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók és a fizetési műveletben részt vevő közvetítők kölcsönösen támaszkodhassanak egymásra, olyan jogi biztosítékokra van szükség, melyek szavatolják, hogy az a pénzforgalmi szolgáltató, akit vagy amelyet nem terhel felelősség, az ezen irányelv felelősségre vonatkozó rendelkezései szerint az által elszenvedett károkért vagy kifizetett összegekért kártalanítást kapjon. További visszkereseti jogokat és a visszkereset részletes tartalmát, valamint a hibásan teljesített fizetési műveletnek tulajdonítható, a pénzforgalmi szolgáltatóval vagy közvetítővel szemben támasztott követelések kezelésének módját a szerződéses kell meghatározni.

(88) A pénzforgalmi szolgáltató számára lehetővé kell tenni, hogy a fizetési megbízás pontos teljesítéséhez szükséges adatokat egyértelműen meghatározhassa. Másfelől a tagállamok számára nem indokolt biztosítani, hogy előírják valamely meghatározott azonosító használatát a fizetési műveletekhez, mivel ez fragmentáltsághoz vezethetne, és veszélyeztetné az uniós szintű integrált fizetési rendszerek létrehozását. Ugyanakkor ez nem akadályozhatja meg a tagállamokat abban, hogy a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójától megköveteljék, hogy kellő gondossággal járjon el és - amennyiben ez műszakilag lehetséges és nem igényel kézi beavatkozást - ellenőrizze az egyedi azonosító koherenciáját, és ha kiderül, hogy az egyedi azonosító nem koherens, utasítsa vissza a fizetési megbízás teljesítését, valamint a fizető felet értesítse erről. A pénzforgalmi szolgáltató felelősségét arra kell korlátozni, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő részéről adott fizetési megbízásnak megfelelően rendben teljesítse a fizetési műveletet. Amennyiben a fizetési műveletben érintett pénzösszeget a fizető fél által megadott helytelen egyedi azonosító miatt nem a megfelelő kedvezményezett számára írják jóvá, sem a fizető fél, sem a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatóját nem terheli felelősség, kötelesek azonban együttműködve ésszerű erőfeszítéseket tenni, többek között a vonatkozó információ megadásával.

(89) A pénzforgalmi szolgáltatások pénzforgalmi szolgáltatók általi nyújtása személyes adatok kezelését vonhatja magával. A személyes adatok ezen irányelv alkalmazásában történő kezelésére a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet [1], az említett irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseket és a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet [2] kell alkalmazni. Konkrétabban, amennyiben ezen irányelv alkalmazásának céljából személyes adatok kezelésére kerül sor, meg kell adni annak pontos célját, meg kell említeni a releváns jogalapot és be kell tartani a 95/46/EK irányelvben előírt releváns biztonsági követelményeket, továbbá tiszteletben kell tartani a szükségesség, arányosság, célhoz kötöttség és arányos adatmegőrzési időszak elvét. A beépített és alapértelmezett adatvédelemnek valamennyi olyan adatkezelési rendszer szerves részét kell képeznie, amelyet ezen irányelv keretében dolgoznak ki és használnak.

(90) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és figyelembe veszi az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert elveket, többek között a magán- és családi élet tiszteletben tartására vonatkozó jogot, a személyes adatok védelméhez való jogot, a vállalkozás szabadságát és a hatékony jogorvoslathoz való jogot, valamint a kétszeres eljárás alá vonás és a kétszeres büntetés tilalmát. Ezen irányelvet az említett jogokkal és alapelvekkel összhangban kell végrehajtani.

(91) A biztonsági intézkedések meghozataláért a pénzforgalmi szolgáltatók felelősek. Az intézkedéseknek biztonsági kockázatokkal arányosnak kell lenniük. A pénzforgalmi szolgáltatóknak a kockázatok enyhítését és az események kezelésére szolgáló hatékony eljárások fenntartását biztosító keretet kell kidolgozniuk. Létre kell hozni egy rendszeres jelentéstételi mechanizmust, amelynek keretében a pénzforgalmi szolgáltatóknak rendszeresen aktualizált értékelést kell az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátaniuk a biztonsági kockázataikra, valamint azokra az intézkedésekre vonatkozóan, amelyeket e kockázatok kezelése céljából tettek. Továbbá azt biztosítandó, hogy a lehető legkisebb legyen a szolgáltatást igénybe vevőknek, a más pénzforgalmi szolgáltatóknak és fizetési rendszereknek - például valamely fizetési rendszerben előforduló jelentős fennakadás miatt - okozott kár okozott kár, alapvető fontosságú a pénzforgalmi szolgáltatókat arra kötelezni, hogy késedelem nélkül tegyenek bejelentést az illetékes hatóságoknak a súlyosabb biztonsági eseményekről. Az EBH koordinációs szerepet kell kapjon.

(92) A biztonsági események bejelentésének kötelezettsége nem sérti az Unió más jogi aktusaiban az események bejelentésére vonatkozóan megállapított más kötelezettségeket, és az ezen irányelvben meghatározott kötelezettségeknek igazodniuk kell a más uniós jogszabályok által megszabott bejelentési kötelezettségekhez és arányosaknak kell lenniük azokkal.

---

1 Az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (1995. október 24.) a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

2 Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

(93) Olyan egyértelmű jogi keretet szükséges létrehozni, amely meghatározza azokat a feltételeket, amelyek alapján a megbízásos online átutalási szolgáltatók és a számlainformációkat összesítő szolgáltatók a számlatulajdonos beleegyezésével nyújthatják a szolgáltatásaikat, anélkül hogy a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató számára elő kellene írni egy adott - akár közvetlen, akár közvetett hozzáférésen alapuló - üzleti modell alkalmazását az ilyen típusú szolgáltatások nyújtására. A megbízásos online átutalási szolgáltatók, valamint egyrészről a számlainformációkat összesítő szolgáltatók, másrészről a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók kötelesek megfelelni az ebben az irányelvben megállapított vagy említett, illetve a szabályozástechnikai standardban foglalt adatvédelmi és biztonsági követelményeknek. Az említett szabályozástechnikai standardoknak összeegyeztethetőnek kell lenniük a rendelkezésre álló különböző technológiai megoldásokkal. Az említett szolgáltatások tekintetében érintett szereplők közötti biztonságos kommunikáció szavatolása érdekében az EBH-nak meg kell határoznia továbbá a közös, nyílt kommunikációs szabványok követelményeit, amelyeket minden online pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtó számlavezető pénzforgalmi szolgáltatónak alkalmaznia kell. Ez azt jelenti, hogy az említett nyílt szabványoknak biztosítaniuk kell a különböző kommunikációs technológiai megoldások interoperabilitását. Az említett közös és nyílt szabványoknak biztosítaniuk kell azt is, hogy a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatónak tudomása legyen arról, hogy nem maga az ügyfél lép vele kapcsolatba, hanem egy megbízásos online átutalási szolgáltató vagy egy számlainformációkat összesítő szolgáltató. A szabványoknak biztosítaniuk kell azt is, hogy a megbízásos online átutalási szolgáltatók és a számlainformációkat összesítő szolgáltatók biztonságos módon kommunikáljanak a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatóval és az érintett fogyasztókkal. Az EBH-nak az említett követelmények kidolgozásakor különös figyelmet kell fordítania arra, hogy az alkalmazandó szabványok lehetővé tegyék minden közismert eszköztípus (például számítógépek, táblagépek és mobiltelefonok) használatát a különböző pénzforgalmi szolgáltatások nyújtása során.

(94) Az EBH-nak a hitelesítésre és a kommunikációra vonatkozó szabályozástechnikai standardok kidolgozásakor szisztematikusan értékelnie kell és figyelembe kell vennie az adatvédelmi vonatkozásokat annak érdekében, hogy azonosítani tudja a rendelkezésre álló egyes technikai megoldásokhoz kapcsolódó kockázatokat és meg tudja határozni az adatvédelmi kockázatok minimalizálása érdekében bevezethető intézkedéseket.

(95) Az elektronikus fizetések biztonsága alapvető fontosságú a szolgáltatást igénybe vevők védelmének és az elektronikus kereskedelemhez szükséges megbízható környezet kialakításának biztosítása céljából. Az elektronikusan kínált valamennyi pénzforgalmi szolgáltatást biztonságos módon kell teljesíteni, olyan technológiák alkalmazásával, amelyekkel szavatolható a szolgáltatást igénybe vevő biztonságos azonosítása, és a lehető legnagyobb mértékben csökkenthető a csalás kockázata. Nem tűnik szükségesnek ugyanilyen szintű védelmet biztosítani az elektronikus platformok vagy eszközök alkalmazásától eltérő módon kezdeményezett és teljesített fizetési műveletek, például a papíralapú fizetési műveletek, vagy a postai és a telefonon történő rendelések esetében. Az internetes és mobilfizetések töretlen növekedését a biztonsági intézkedések általános szigorításának kell kísérnie. Az interneten és más távértékesítési csatornákon keresztül kínált pénzforgalmi szolgáltatásoknak - amelyek végrehajtása nem függ attól, hogy ténylegesen hol található a fizetési művelet kezdeményezésére használt eszköz és a felhasznált készpénzhelyettesítő fizetési eszköz - ezért magukban kell foglalniuk a műveletek dinamikus kódokkal való hitelesítését is, hogy a szolgáltatást igénybe vevő minden esetben tisztában legyen az általa engedélyezett művelet összegével és kedvezményezettjével.

(96) A biztonsági intézkedéseknek összhangban kell állniuk a pénzforgalmi szolgáltatáshoz kapcsolódó kockázat mértékével. A kis kockázatot hordozó fizetésekhez, például a mobiltelefon-alapú vagy nem mobiltelefon-alapú, kis összegű, az értékesítés helyén történő érintős fizetések esetén használható felhasználóbarát és könnyen hozzáférhető fizetési módok kifejlesztése érdekében a szabályozástechnikai standardban pontosan meg kell határozni a biztonsági követelmények alkalmazása alóli mentességeket. Az adathalászathoz és más csalárd tevékenységekhez kapcsolódó kockázatok korlátozásához szükséges a személyes hitelesítési adatok biztonságos használata. E tekintetben a szolgáltatást igénybe vevőnek a személyes hitelesítési adatainak bizalmasságát és integritását megőrző módszerekre kell támaszkodnia. Ezek a módszerek jellemzően titkosítási rendszereket alkalmaznak, amelyek alapulhatnak a fizető fél személyes eszközeinek - például kártyaolvasók vagy mobiltelefonok - használatán, vagy azokat a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató más csatornán, például SMS-üzenetben vagy e-mailben is biztosíthatja a fizető fél számára. Ezekkel a módszerekkel - jellemzően a hitelesítési kódokat, mint például egyszeri jelszavakat alkalmazó titkosítási rendszerekkel - növelhető a fizetési műveletek biztonsága; amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők ilyen hitelesítési kódokat használnak, azt úgy kell tekinteni, hogy az összeegyeztethető a készpénz-helyettesítő fizetési eszközökhöz és a személyes hitelesítési adatokhoz kapcsolódó kötelezettségeikkel abban az esetben is, amikor a műveletben megbízásos online átutalási szolgáltatók, illetve számlainformációkat összesítő szolgáltatók is részt vesznek.

(97) A tagállamoknak meg kell határozniuk, hogy a pénzforgalmi intézmények engedélyezésére kijelölt illetékes hatóságok működhetnek-e illetékes hatóságként az alternatív vitarendezési eljárások tekintetében is.

(98) Az ügyfelek bírósághoz fordulási jogának sérelme nélkül a tagállamoknak biztosítaniuk kell egy könnyen igénybe vehető, megfelelő, független, pártatlan, átlátható és hatékony alternatív vitarendezési eljárást a pénzforgalmi szolgáltatók és a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők közötti olyan viták rendezéséhez, amelyek tárgyát az ezen irányelvből fakadó jogok és kötelezettségek képezik. Az 593/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet[1] előírja, hogy a fogyasztó szokásos tartózkodási helye szerinti ország kötelező jogszabályai által nyújtott védelmet semmilyen, a szerződésre alkalmazandó jogra vonatkozó szerződési kitétel nem veszélyeztetheti. A hatékony és eredményes vitarendezési eljárások kialakítására figyelemmel a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók hatékony panasztételi eljárással rendelkezzenek, amellyel a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők élhetnek, mielőtt a vita alternatív vitarendezési eljárásban történő rendezésre vagy bíróság elé kerülne. A panasztételi eljárás keretében rövid és egyértelműen meghatározott határidőket kell megszabni, amelyeken belül a pénzforgalmi szolgáltatónak reagálnia kell a panaszra. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az alternatív vitarendezési testületek elegendő kapacitással rendelkezzenek arra, hogy megfelelő és hatékony módon vegyenek részt az ezen irányelv szerinti jogokat és kötelezettségeket érintő viták ügyében a határokon átnyúló együttműködésben.

1 Az Európai Parlament és a Tanács 593/2008/EK rendelete (2008. június 17.) a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról (Róma I.) (HL L 177., 2008.7.4., 6. o.).

(99) Biztosítani kell az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések eredményes végrehajtását. Ezért olyan eljárásokat kell kialakítani, amelyek lehetővé teszik, hogy az említett rendelkezéseknek eleget nem tevő pénzforgalmi szolgáltatókkal szemben panasszal lehessen élni, illetve amelyek a megfelelő esetekben biztosítják a hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciók alkalmazását. Az ezen irányelvnek való tényleges megfelelés biztosítása céljából a tagállamoknak illetékes hatóságokat kell kijelölniük, amelyek megfelelnek az 1093/2010/EU rendeletben meghatározott feltételeknek, és amelyek a pénzforgalmi szolgáltatóktól függetlenül járnak el. Az átláthatóság érdekében a tagállamoknak értesíteniük kell a Bizottságot a kijelölt illetékes hatóságokról, egyértelműen ismertetve az ezen irányelv értelmében elvégzendő feladataikat.

(100) Az irányelvnek való megfelelés biztosítása érdekében a bírósághoz való forduláshoz fűződő jog sérelme nélkül a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az illetékes hatóságok is rendelkezzenek a szükséges, többek között szankciókiszabási hatáskörrel arra az esetre, ha a pénzforgalmi szolgáltató nem tartja tiszteletben az ebben az irányelvben meghatározott jogokat és kötelezettségeket, különösen, ha fennáll az újbóli elkövetés, illetve a kollektív fogyasztói érdekek sérülésének kockázata.

(101) Fontos, hogy a fogyasztók világos és érthető tájékoztatást kapjanak az ebből az irányelvből következő jogaikról és kötelezettségeikről. A Bizottságnak ezért tájékoztató kiadványt kell készítenie e jogokról és kötelezettségekről.

(102) Ez az irányelv nem sérti a nemzeti jog azon rendelkezéseit, amelyek a pontatlanul kifejezett vagy közvetített nyilatkozatokkal kapcsolatos felelősségből származó jogkövetkezményekre vonatkoznak.

(103) Ez az irányelv nem érinti a 2006/112/EK tanácsi irányelvben[1] foglalt, a pénzforgalmi szolgáltatások héa szempontjából történő megítélésére vonatkozó rendelkezéseket.

(104) Amennyiben ez az irányelv euróban kifejezett összegre hivatkozik, az összeget az euroövezeten kívüli tagállamok esetében az adott tagállam által az összeggel egyenértékűként meghatározott, nemzeti pénznemben kifejezett összegként kell érteni.

(105) A jogbiztonság érdekében szükség van átmeneti intézkedések meghozatalára azon személyek vonatkozásában, akik vagy amelyek a 2007/64/EK irányelvet átültető nemzeti joggal összhangban, ezen irányelv hatálybalépése előtt kezdték meg a pénzforgalmi intézményi tevékenységek végzését, hogy azt az érintett tagállamban meghatározott ideig folytathassák.

(106) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikke alapján a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el a következők céljából: a 2003/361/EK ajánlásra történő hivatkozás módosítása, amennyiben az említett ajánlás módosításra kerül; a pénzforgalmi szolgáltató által teljesített fizetési műveletek átlagos összértékére vonatkozó azon küszöbérték aktualizálása, amelyet azon tagállamok alkalmaznak, amelyek a kisebb forgalmú pénzforgalmi intézmények esetében élnek az engedélyezési követelmények alóli (részbeni) mentesítés lehetőségével. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat végezzen, szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.

1 A Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.).

(107) Az irányelv következetes alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottságnak igénybe kell tudnia venni az EBH szakértelmét és támogatását; az EBH feladata iránymutatás kidolgozása és a pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó biztonsági - különösen az erős ügyfél-hitelesítéssel kapcsolatos - szempontokkal, valamint a szolgáltatásnyújtással és az engedélyezett pénzforgalmi intézményeknek más tagállamban történő letelepedésével összefüggő, tagállamok közötti együttműködéssel foglalkozó szabályozástechnikai standardtervezetek elkészítése. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy elfogadja az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket. Ezek az egyedi feladatok teljes mértékben összhangban vannak az 1093/2010/EU rendeletben meghatározott, az EBH szerepére és hatáskörére vonatkozó előírásokkal.

(108) Az EBH-nak az iránymutatások, szabályozástechnikai standardtervezetek és végrehajtás-technikai standardtervezetek ezen irányelv szerinti és az 1093/2010/EU rendelettel összhangban történő kidolgozása során gondoskodnia kell arról, hogy valamennyi érdek képviseletét biztosítva minden releváns érdekelttel konzultáljon, többek között a pénzforgalmi szolgáltatási piaci szereplőkkel is. Ha az álláspontok megfelelő egyensúlyához szükséges, az EBH-nak külön erőfeszítéseket kell tennie a releváns nem banki szereplők álláspontjainak megismerése érdekében.

(109) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a pénzforgalmi szolgáltatások belső piacának további integrációját a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, mert ehhez az egyes tagállamok jogrendszerein belül meglévő különféle szabályok összehangolására van szükség,az Unió szintjén azonban e cél annak mérete és hatása miatt jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

(110) A tagállamok és a Bizottság magyarázó dokumentumokról szóló 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatának [1] megfelelően a tagállamok vállalták, hogy indokolt esetben az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez az irányelv egyes elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot magyarázó egy vagy több dokumentumot mellékelnek. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok megküldése indokolt.

(111) Az európai adatvédelmi biztossal konzultációra került sor a 45/2001/EK rendelet 28. cikke (2) bekezdésével összhangban, és a biztos 2013. december 5-én véleményt nyilvánított [2].

(112) A 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelvet és a 1093/2010/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.

(113) Mivel a 2007/64/EK irányelvet számos ponton módosítani kell, helyénvaló azt hatályon kívül helyezni és új jogszabállyal felváltani,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. CÍM

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

1 HL C 369., 2011.12.17., 14. o.
2 HL C 38., 2014.2.8., 14. o.

Tárgy

(1) Ez az irányelv meghatározza azokat a szabályokat, amelyek alapján a tagállamoknak a pénzforgalmi szolgáltatók alábbi típusait kell megkülönböztetniük:

a) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[1] 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézetek, beleértve azoknak az említett rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 17. pontjában meghatározott fióktelepeit, amennyiben e fióktelepek az Unión belül találhatók, legyenek ezek akár az Unión belüli központi ügyintézési hellyel rendelkező hitelintézeteknek, akár a 2013/36/EU irányelv 47. cikkével és a nemzeti joggal összhangban az Unión kívüli központi ügyintézési hellyel rendelkező hitelintézeteknek a fióktelepei;

b) a 2009/110/EK irányelv 2. cikke 1. pontjában meghatározott elektronikuspénz-kibocsátó intézmények, beleértve az említett irányelv 8. cikkével és a nemzeti joggal összhangban azoknak a fióktelepeit, amennyiben a fióktelep az Unióban, a központi ügyintézés helye pedig az Unión kívül található, amennyiben a fióktelep nyújtotta pénzforgalmi szolgáltatások elektronikus pénz kibocsátásához kapcsolódnak;

c) a nemzeti jog értelmében pénzforgalmi szolgáltatás nyújtására jogosult postai elszámolóközpontok;

d) pénzforgalmi intézmények;

e) az EKB és a nemzeti központi bankok, amennyiben nem monetáris hatósági vagy egyéb hatósági jogkörben járnak el;

f) a tagállamok, regionális vagy helyi hatóságaik, amennyiben nem hatósági jogkörben járnak el.

(2) Ez az irányelv meghatározza továbbá

a) a pénzforgalmi szolgáltatások feltételeinek átláthatóságára és a tájékoztatási követelményekre vonatkozó szabályokat, valamint

b) a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők és a pénzforgalmi szolgáltatók jogait és kötelezettségeit a rendszeres vagy üzleti tevékenységként folytatott pénzforgalmi szolgáltatói tevékenységgel összefüggésben.

2. cikk

Hatály

(1) Ezt az irányelvet az Unión belül nyújtott pénzforgalmi szolgáltatásokra kell alkalmazni.

(2) A III. és IV. cím a tagállami pénznemek valamelyikében végrehajtott fizetési műveletekre alkalmazandó, ha a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója és a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója egyaránt, vagy a fizetési műveletben érintett egyetlen pénzforgalmi szolgáltató az Unió területén található.

(3) A III. cím a 45. cikk (1) bekezdésének *b)* pontja, az 52. cikk 2. pontjának *e)* alpontja és az 56. cikk *a)* pontja kivételével, valamint a IV. cím a 81-86. cikk kivételével a tagállami pénznemektől eltérő pénznembeli fizetési műveletekre is alkalmazandó a fizetési műveletnek az Unióban végrehajtott része vonatkozásában, ha a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója és a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója egyaránt, vagy a fizetési műveletben érintett egyetlen pénzforgalmi szolgáltató az Unió területén található.

1 Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

(4) A III. cím a 45. cikk (1) bekezdésének *b)* pontja, az 52. cikk 2. pontjának *e)* alpontja, az 52. cikk 5. pontjának *g)* alpontja és az 56. cikk *a)* pontja kivételével, valamint a IV. cím a 62. cikk (2) és (4) bekezdése, a 76., a 77. és a 81. cikk, a 83. cikk (1) bekezdése, a 89. és a 92. cikk kivételével azokra a bármilyen pénznembeli fizetési műveletekre is alkalmazandó a fizetési műveletnek az Unióban végrehajtott része vonatkozásában, amelyek esetében csak az egyik pénzforgalmi szolgáltató található az Unióban.

(5) A tagállamok a 2013/36/EU irányelv 2. cikke (5) bekezdésének 4-23. pontjában említett intézmények részére mentességet adhatnak ezen irányelv rendelkezései egy részének vagy egészének alkalmazása alól.

3. cikk

Kivételek

Ez az irányelv nem alkalmazandó a következőkre:

a) olyan fizetési műveletek, amelyeknél mindenféle közvetítői beavatkozás nélkül kizárólag közvetlen készpénzmozgás történik a fizető féltől a kedvezményezett felé;

b) olyan fizetési műveletek a fizető féltől a kedvezményezett felé, amelyek áruk vagy szolgáltatások adásvételéről szóló tárgyalásra vagy szerződéskötésre megállapodás keretében meghatalmazott kereskedelmi ügynökön keresztül, kizárólag a fizető fél vagy kizárólag a kedvezményezett nevében valósulnak meg;

c) bankjegyek és pénzérmék üzletszerűen folytatott fizikai szállítása, a begyűjtést, feldolgozást és célba juttatást is beleértve;

d) olyan fizetési műveletek, amelyek nem üzletszerűen folytatott készpénzgyűjtést és annak célba juttatását jelentik nonprofit vagy jótékonysági tevékenység keretében;

e) olyan szolgáltatások, amelyeknél a kedvezményezett a fizető félnek egy fizetési művelet részeként készpénzt nyújt, ha ezt a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő az áruk vagy szolgáltatások ellenértékének kiegyenlítésére szolgáló fizetési művelet teljesítését közvetlenül megelőzően kifejezetten kérte;

f) készpénzről készpénzre történő valutaváltási műveletek, amelyeknél a pénz nem jelenik meg fizetési számlán;

g) a pénzforgalmi szolgáltatóra címzett alábbi iratok valamelyikén alapuló olyan fizetési műveletek, melyeknél az irat kiállítása abból a célból történik, hogy pénzeszközt bocsássanak a kedvezményezett rendelkezésére:

i. az egységes csekktörvény tárgyában Genfben, 1931. március 19-én megkötött egyezmény hatálya alá tartozó papíralapú csekk;

ii. az i. alpontban említetthez hasonló, az egységes csekktörvény tárgyában Genfben, 1931. március 19-én megkötött egyezményben nem részes tagállamok joga által szabályozott, papíralapú csekk;

iii. az idegen és saját váltókra vonatkozó egységes váltótörvény tárgyában Genfben, 1930. június 7-én megkötött egyezmény rendelkezéseinek megfelelő papíralapú váltó;

iv. a iii. alpontban említetthez hasonló, az idegen és saját váltókra vonatkozó egységes váltótörvény tárgyában Genfben, 1930. június 7-én megkötött egyezményben nem részes tagállamok joga által szabályozott papíralapú váltó;

v. papíralapú utalvány;

vi. papíralapú utazási csekk;

vii. az Egyetemes Postaegyesület által meghatározott papíralapú postautalvány;

h) azon fizetési műveletek, amelyeket - a 35. cikkben meghatározottak sérelme nélkül - fizetési vagy értékpapírkiegyenlítési rendszeren belül, egyrészt kiegyenlítési felek, központi szerződő felek, elszámolóházak és/vagy központi bankok, valamint a rendszer más résztvevői, másrészt pénzforgalmi szolgáltatók között hajtanak végre;

i) a *h)* pontban említett személyek vagy befektetési szolgáltatásokat nyújtó befektetési vállalkozások, hitelintézetek, kollektív befektetési formák vagy alapkezelő társaságok, valamint pénzügyi eszközök letéti őrzésére feljogosított egyéb szervezetek által végzett értékpapír-letétkezelési szolgáltatásokkal - ideértve az osztalékok, kamatok vagy egyéb kifizetések kezelését, illetve a beváltást és az értékesítést is - összefüggő fizetési műveletek;

j) [1] olyan technikai szolgáltatók által nyújtott szolgáltatások, amelyek támogatják a fizetési szolgáltatások nyújtását anélkül, hogy bármikor is birtokolnák a továbbítandó pénzeszközöket, ideértve az adatok feldolgozását és tárolását, a bizalmi és adatvédelmi szolgáltatásokat, az adat- és entitáshitelesítést, az információs és kommunikációs technológia (IKT) és a kommunikációs hálózat biztosítását, fizetési szolgáltatásokhoz használt terminálok és eszközök biztosítását és karbantartását, kivéve a megbízásos online átutalásokat és a számlainformációk összesítését;

k) azok a specifikus készpénz-helyettesítő fizetési eszközökön alapuló szolgáltatások, amelyek csak korlátozott módon használhatók és amelyekre teljesül az alábbi feltételek egyike:

i. olyan fizetési eszközök, amelyek csak a kibocsátó helyiségeiben vagy a hivatásos kibocsátóval közvetlen kereskedelmi szerződésben álló szolgáltatók zártkörű hálózatán belül teszik lehetővé az eszköz birtokosa számára áruk, illetve szolgáltatások beszerzését;

ii. olyan fizetési eszközök, amelyek csak áruk, illetve szolgáltatások igen szűk körének beszerzését teszik lehetővé;

iii. valamely vállalkozás vagy közszektorbeli intézmény kérésére rendelkezésre bocsátott, csak egyetlen tagállamban érvényes fizetési eszközök, amelyeket egy nemzeti vagy regionális hatóság szabályoz meghatározott szociális vagy adóügyi célokból, és amelyek meghatározott áruknak vagy szolgáltatásoknak a kibocsátóval kereskedelmi szerződésben álló beszállítóktól való beszerzésére szolgálnak;

l) elektronikus hírközlő hálózat üzemeltetője vagy elektronikus hírközlési szolgáltatás nyújtója általi fizetési művelet, amelyet az az elektronikus hírközlési szolgáltatásokon túl nyújt a hálózat vagy szolgáltatás előfizetője számára:

i. és amelynek célja digitális tartalom és hangalapú szolgáltatások vásárlása, függetlenül a digitális tartalom megvásárlásához vagy felhasználásához használt eszköztől, és amelyet a vonatkozó számlára terhel; vagy

ii. amelyet elektronikus eszközről vagy annak segítségével hajtanak végre, és a vonatkozó számlára terhelik jótékonysági tevékenység keretében vagy jegyvásárlás céljából;

feltéve, hogy bármely, az i. és az ii. pontban említett egyszeri fizetési művelet összege nem haladja meg az 50 EUR-t, és:

- a fizetési műveletek kumulált összege egy előfizetőre nézve sem haladja meg a havi 300 EUR-t, vagy
- amennyiben az előfizető előre feltölti az elektronikus hírközlő hálózat üzemeltetőjénél vagy elektronikus hírközlési szolgáltatás nyújtójánál vezetett számlájának egyenlegét, akkor a fizetési műveletek kumulált összege nem haladja meg a havi 300 EUR-t;

m) pénzforgalmi szolgáltatók, pénzforgalmi közvetítőik vagy fióktelepeik között saját számlára teljesített fizetési műveletek;

n) anyavállalat és leányvállalata, vagy ugyanazon anyavállalat leányvállalatai közötti fizetési műveletek és kapcsolódó szolgáltatások, ha az ugyanezen csoporthoz tartozó vállalkozáson kívül más pénzforgalmi szolgáltató közvetítő beavatkozására nem kerül sor;

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2556 irányelve 7. cikk 1. (HL L 333., 2022.12.27., 153. o.). Hatályos: 2023. I. 16-tól.

o) az egy vagy több kártyakibocsátó nevében eljáró szolgáltatók által nyújtott, ATM-en keresztül történő készpénz-felvételi szolgáltatások, amely szolgáltatók nem részes felei a fizetési számláról pénzt felvevő ügyféllel kötött keretszerződésnek, azzal a feltétellel, hogy ezek a szolgáltatók nem végeznek egyéb, az I. mellékletben említett pénzforgalmi szolgáltatásokat. Ugyanakkor a készpénzfelvételt megelőzően, valamint a készpénzfelvételt követően, a művelet lezárultával a készpénz átvételekor az ügyfél rendelkezésére kell bocsátani az esetleges készpénzfelvételi díjakra vonatkozó, a 45., 48., 49. és 59. cikkben említett információkat.

4. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „székhely szerinti tagállam” az alábbiak valamelyike:

a) az a tagállam, amelyben a pénzforgalmi szolgáltató létesítő okirat szerinti székhelye található; vagy

b) ha a pénzforgalmi szolgáltató a nemzeti jog szerint nem rendelkezik székhellyel, akkor az a tagállam, amelyben a központi ügyintézés helye található;

2. „fogadó tagállam”: az a székhely szerinti tagállamtól különböző tagállam, amelyben a pénzforgalmi szolgáltatónak pénzforgalmi közvetítője vagy fióktelepe van, vagy amelyben pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújt;

3. „pénzforgalmi szolgáltatás”: az I. mellékletben felsorolt üzleti tevékenységek bármelyike;

4. „pénzforgalmi intézmény”: olyan jogi személy, amely ezen irányelv 11. cikke értelmében engedélyt kapott pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására és teljesítésére az Unió területén;

5. „fizetési művelet”: a fizető fél által vagy nevében vagy a kedvezményezett által kezdeményezett pénzbefizetés, -átutalás vagy -felvétel, függetlenül a fizető fél és a kedvezményezett közötti alapkötelezettségektől;

6. „távoli fizetési művelet”: az interneten keresztül vagy más távközlésre alkalmas eszközzel kezdeményezett fizetési művelet;

7. „fizetési rendszer”: elszámolási, illetve kiegyenlítési rendszer, amely a fizetési műveletek feldolgozására, elszámolására és/vagy teljesítésére formális és szabványosított eljárásokat és egységes szabályokat alkalmaz;

8. „fizető fél”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely fizetési számla tulajdonosaként fizetési számlájáról fizetési megbízás teljesítését engedélyezi, vagy - fizetési számla hiányában - az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely fizetési megbízást ad;

9. „kedvezményezett”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely valamilyen fizetési művelet tárgyát képező pénz szándékolt jogosultja;

10. „pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely fizető félként, kedvezményezettként vagy mindkét minőségében pénzforgalmi szolgáltatást vesz igénybe;

11. „pénzforgalmi szolgáltató”: az 1. cikk (1) bekezdésében említett szervezetek, valamint a 32. vagy a 33. cikkel összhangban mentességben részesülő természetes és jogi személyek;

12. „fizetési számla”: a pénzforgalmi szolgáltatás egy vagy több igénybe vevőjének a nevére nyitott olyan számla, amely fizetési műveletek teljesítésére szolgál;

13. „fizetési megbízás”: a fizető félnek vagy a kedvezményezettnek a saját pénzforgalmi szolgáltatója számára adott, fizetési művelet teljesítésére vonatkozó bármely utasítása;

14. „készpénz-helyettesítő fizetési eszköz”: a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő és a pénzforgalmi szolgáltató közötti megállapodás tárgyát képező, fizetési megbízás kezdeményezésére használt, személyre szabott eszköz(ök) és/vagy eljárások;
15. „megbízásos online átutalás”: olyan szolgáltatás, amely a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő kérésére másik pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett fizetési számla vonatkozásában fizetési megbízás indítására szolgál;
16. „számlainformációk összesítése”: olyan internetes szolgáltatás, amely összesített információk nyújtására szolgál egy vagy több olyan fizetési számláról, amelyet a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő egy másik pénzforgalmi szolgáltatónál vagy több pénzforgalmi szolgáltatónál nyitott;
17. „számlavezető pénzforgalmi szolgáltató”: a fizető fél számára fizetési számlát nyújtó és vezető pénzforgalmi szolgáltató;
18. „megbízásos online átutalási szolgáltató”: az I. melléklet 7. pontjában említett üzleti tevékenységet folytató pénzforgalmi szolgáltató;
19. „számlainformációkat összesítő szolgáltató”: az I. melléklet 8. pontjában említett üzleti tevékenységet folytató pénzforgalmi szolgáltató;
20. „fogyasztó”: olyan természetes személy, aki az ezen irányelv hatálya alá tartozó pénzforgalmi szolgáltatási szerződések keretében saját szakmája, üzleti tevékenysége, illetve foglalkozása körén kívül eső célból jár el;
21. „keretszerződés”: egyedi és rendszeres fizetési műveletek jövőbeli teljesítését szabályozó pénzforgalmi szolgáltatási szerződés, amely fizetési számla nyitására vonatkozó kötelezettséget és annak feltételeit is tartalmazhatja;
22. „készpénzátutalás”: olyan pénzforgalmi szolgáltatás, amelynél a fizető fél és a kedvezményezett nevére szóló fizetési számla nyitása nélkül a fizető féltől pénz átvételére kerül sor, kizárólagosan abból a célból, hogy egy annak megfelelő pénzösszeg egy kedvezményezett számára, vagy egy másik, a kedvezményezett nevében eljáró pénzforgalmi szolgáltató részére továbbításra kerüljön, és/vagy amelynél ennek a pénznek a kedvezményezett nevében történő átvételére és a kedvezményezett rendelkezésére bocsátására kerül sor;
23. „beszedés”: olyan pénzforgalmi szolgáltatás, amelynek során egy fizető fél fizetési számláját megterhelik, és amelynek esetében a kedvezményezett kezdeményezi a fizetési műveletet a fizető fél által a kedvezményezettnek, a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának vagy a fizető fél saját pénzforgalmi szolgáltatójának adott hozzájárulás alapján;
24. „átutalás”: a fizető fél rendelkezése alapján végzett olyan pénzforgalmi szolgáltatás, amelynek során a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett fizetési számláját fizetési művelettel vagy ilyen műveletek sorozatával a kedvezményezett fizetési számlájának javára megterhelik;
25. „pénz”: bankjegyek és pénzérmék, számlapénz, vagy a 2009/110/EK irányelv 2. cikke 2. pontjában szereplő meghatározás szerinti elektronikus pénz;
26. „értéknap”: az a nap, amelyet a pénzforgalmi szolgáltató a fizetési számla javára vagy a fizetési számla terhére elszámolt pénzösszeg utáni kamatszámítás szempontjából figyelembe vesz;
27. „referencia-árfolyam”: pénznemek közötti bármilyen átváltás számítására szolgáló árfolyam, amelyet a pénzforgalmi szolgáltató tesz közzé vagy amely a nyilvánosság számára hozzáférhető forrásból származik;
28. „referencia-kamatláb”: bármilyen alkalmazandó kamat számításának alapjául szolgáló kamatláb, amely a nyilvánosság számára hozzáférhető, a pénzforgalmi szolgáltatási szerződés mindkét szerződő fele által ellenőrizhető forrásból származik;
29. „hitelesítés”: bármilyen eljárás, amely lehetővé teszi a pénzforgalmi szolgáltató számára, hogy ellenőrizze a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő kilétét vagy egy konkrét készpénz-helyettesítő fizetési eszköz, ezen belül az igénybe vevő személyes hitelesítési adatai használatának érvényességét;

30. „erős ügyfél-hitelesítés”: hitelesítés legalább két olyan, az ismeret (csak a szolgáltatást igénybe vevő által ismert információ), birtoklás (csak a szolgáltatást igénybe vevő által birtokolt dolog) és biológiai tulajdonság (a szolgáltatást igénybe vevő jellemzője) kategóriába sorolható elem felhasználása alapján, melyek egymástól függetlenek annyiban, hogy az egyik feltörése nem befolyásolja a többi megbízhatóságát, és az eljárás kialakítása révén az azonosítási adatok bizalmassága biztosított;

31. „személyes hitelesítési adatok”: a pénzforgalmi szolgáltató által hitelesítés céljából a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő rendelkezésére bocsátott, személyes elemek;

32. „érzékeny fizetési adatok”: olyan adatok, amelyek csalás elkövetésére alkalmazhatók, beleértve a személyes hitelesítési adatokat is. A megbízásos online átutalási szolgáltatók és a számlainformációkat összesítő szolgáltatók tevékenysége tekintetében a számlatulajdonos neve és a számlaszám nem minősül érzékeny fizetési adatnak;

33. „egyedi azonosító”: olyan betű-, számjegy-, illetve jelkombináció, amelyet a pénzforgalmi szolgáltató a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára meghatároz, és amelyet a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek a fizetési műveletnél a pénzforgalmi szolgáltatás másik igénybe vevője és/vagy annak fizetési számlája egyértelmű azonosításához meg kell adnia;

34. „távközlési eszköz”: minden olyan módszer, amely alkalmas pénzforgalmi szolgáltatási szerződés megkötésére a pénzforgalmi szolgáltató és a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő egyidejű fizikai jelenléte nélkül;

35. „tartós adathordozó”: olyan eszköz, amely lehetővé teszi, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő a személyesen neki címzett információkat későbbi visszaolvasásra alkalmas hozzáférhető formában tárolja azok felhasználási céljának megfelelő időtartamig, és amely lehetővé teszi a tárolt információk változatlan reprodukálását;

36. „mikrovállalkozás”: olyan vállalkozás, amely a pénzforgalmi szolgáltatási szerződés megkötésének időpontjában a 2003/361/EK ajánlás szerinti melléklet 1. cikke és a 2. cikkének (1) és (3) bekezdése értelmében vett vállalkozásnak minősül;

37. „munkanap”: az a nap, amelyen a fizető fél vagy a kedvezményezett adott fizetési művelet teljesítésében részt vevő pénzforgalmi szolgáltatója a fizetési művelet teljesítéséhez szükséges módon nyitva tart;

38. „pénzforgalmi közvetítő”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely pénzforgalmi intézmény nevében pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújt;

39. „fióktelep”: a központi ügyintézés helyétől eltérő üzletviteli hely, amely valamely pénzforgalmi intézmény önálló jogi személyiség nélküli része, és amely az adott pénzforgalmi intézményi tevékenység szerves részét képező valamennyi műveletet vagy a műveletek egy részét közvetlenül végzi; egy másik tagállamban központi ügyintézési hellyel rendelkező pénzforgalmi intézmény által egyazon tagállamban létesített üzletviteli helyek összessége;

40. „csoport”: a 2013/34/EU irányelv 22. cikkének (1),(2) vagy (7) bekezdése szerinti kapcsolatban álló vállalkozások, vagy a Bizottság 241/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendeletének[1] 4., 5., 6., illetve 7. cikkében meghatározott olyan vállalkozások, amelyek az 575/2013/EU rendelet 10. cikkének (1) bekezdése, 113. cikkének (6) illetve (7) bekezdése szerinti kapcsolatban állnak egymással;

41. „elektronikus hírközlő hálózat”: a 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[2] 2. cikkének *a)* pontjában meghatározott hálózat;

---

1 A Bizottság 241/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. január 7.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az intézményekre vonatkozó tőkekövetelményekre alkalmazandó szabályozási technikai standardok tekintetében való kiegészítéséről (HL L 74., 2014.3.14., 8. o.).

2 Az Európai Parlament és a Tanács 2002/21/EK irányelve (2002. március 7.) az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról („Keretirányelv”) (HL L 108., 2002.4.24., 33. o.).

42. „elektronikus hírközlési szolgáltatás”: a 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének *c)* pontjában meghatározott szolgáltatás;
43. „digitális tartalom”: olyan áru vagy szolgáltatás, amelyet digitális formában állítanak elő és nyújtanak, illetve értékesítenek, és amelynek használata, illetve igénybevétele egy technikai eszközre korlátozódik és semmilyen formában nem jár fizikai áruk vagy szolgáltatások használatával, illetve igénybevételével;
44. „fizetési műveletek elfogadása”: pénzforgalmi szolgáltatás, amelyet olyan pénzforgalmi szolgáltató nyújt, amely szerződést kötött a kedvezményezettel olyan fizetési műveletek fogadására és feldolgozására, amelynek eredménye pénz átutalása a kedvezményezett részére;
45. „készpénz-helyettesítő fizetési eszközök kibocsátása”: pénzforgalmi szolgáltatás, amelyet olyan pénzforgalmi szolgáltató nyújt, amely szerződés keretében a fizető félnek készpénz-helyettesítő fizetőeszközt szolgáltat a fizető fél fizetési műveleteinek elindításához és feldolgozásához;
46. „szavatolótőke”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 118. pontjában meghatározott szavatolótőke, azzal, hogy az alapvető tőke legalább 75%-ának az említett rendelet 50. cikkében említett elsődleges alapvető tőkéből kell állnia, és a járulékos tőke legfeljebb az alapvető tőke egyharmada lehet;
47. „fizetési márka”: bármely olyan valósan megjelenő vagy digitális név, megnevezés, jel, szimbólum vagy ezek kombinációja, amellyel jelezhető, hogy a kártyaalapú fizetési műveleteket melyik fizetésikártya-rendszer keretében hajtják végre;
48. „több kártyamárkás konstrukció”: kettő vagy több fizetési márka vagy azonos márkához tartozó fizetési alkalmazás feltüntetése egyazon készpénz-helyettesítő fizetési eszközön.

II. CÍM

PÉNZFORGALMI SZOLGÁLTATÓK

1. FEJEZET

Pénzforgalmi intézmények

1. szakasz

Általános szabályok

5. cikk

Engedély iránti kérelem

(1)[1] A pénzforgalmi intézményként történő engedélyezéshez kérelmet kell benyújtani a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai részére az alábbiakkal együtt:
a) működési terv, amely tartalmazza különösen a nyújtani szándékozott pénzforgalmi szolgáltatások fajtáját;

1 Módosította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2556 irányelve 7. cikk 2. b) (HL L 333., 2022.12.27., 153. o.).

b) az első három gazdasági évre vonatkozó előzetes pénzügyi számításokat is tartalmazó üzleti terv, amely bemutatja, hogy a kérelmező rendelkezik a megbízható működéshez szükséges, megfelelő és arányos rendszerekkel, erőforrásokkal és eljárásokkal;

c) igazolás arra nézve, hogy a pénzforgalmi intézmény rendelkezik a 7. cikkben meghatározott összegű induló tőkével;

d) a 10. cikk (1) bekezdésében említett pénzforgalmi intézmények esetében a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők pénzének védelme érdekében a 10. cikkel összhangban hozott intézkedések leírása;

e)[1] a kérelmező irányítási rendszereinek és belső ellenőrzési mechanizmusainak leírása - beleértve az adminisztratív, kockázatkezelési és számviteli eljárásokat, valamint az (EU) 2022/2554 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek[2] megfelelően az IKT-szolgáltatások igénybevételére irányuló megállapodásokat is -, amely bemutatja, hogy az említett irányítási rendszerek és belső ellenőrzési mechanizmusok arányosak, helyénvalóak, megbízhatóak és megfelelőek;

f)[3] a biztonsági események és a biztonsággal kapcsolatos ügyfélpanaszok nyomon követésére, kezelésére és utókövetésére szolgáló eljárások leírása, ideértve az eseményjelentési mechanizmust is, amely figyelembe veszi a pénzforgalmi intézményeknek az (EU) 2022/2554 rendelet III. fejezetében megállapított értesítési kötelezettségeit;

g) az érzékeny fizetési adatokhoz való hozzáférés iktatására, monitorozására, követésére és korlátozására szolgáló eljárás leírása;

h)[4] az üzletmenet-folytonossági mechanizmusok leírása, amely magában foglalja a kritikus műveletek, a hatékony IKT-vonatkozású üzletmenet-folytonossági politika és tervek, valamint IKT-vonatkozású reagálási és helyreállítási tervek, továbbá az ilyen tervek megfelelőségének és hatékonyságának rendszeres tesztelésére és felülvizsgálatára szolgáló, az (EU) 2022/2554 rendeletnek megfelelő eljárás egyértelmű azonosítását;

i) a teljesítményre, műveletekre és csalásra vonatkozó statisztikai adatok gyűjtése során alkalmazott elvek és fogalommeghatározások leírása;

j) a biztonsági elvek leírása, ezen belül a nyújtott pénzforgalmi szolgáltatásokkal kapcsolatos részletes kockázatértékelés, valamint azoknak a biztonsági ellenőrzési és kockázatmérséklési intézkedéseknek a leírása, amelyek biztosítják a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők megfelelő védelmét az azonosított kockázatokkal szemben, ideértve a csalást, valamint az érzékeny és személyes adatok illegális felhasználását;

---

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2556 irányelve 7. cikk 2. a) i. (HL L 333., 2022.12.27., 153. o.). Hatályos: 2023. I. 16-tól.

2 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2554 rendelete (2022. december 14.) a pénzügyi ágazat digitális működési rezilienciájáról, valamint az 1060/2009/EK, a 648/2012/EU, a 600/2014/EU, a 909/2014/EU és az (EU) 2016/1011 rendelet módosításáról (HL L 333.., 2022.12.27., 1. o.).

3 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2556 irányelve 7. cikk 2. a) ii. (HL L 333., 2022.12.27., 153. o.). Hatályos: 2023. I. 16-tól.

4 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2556 irányelve 7. cikk 2. a) iii. (HL L 333., 2022.12.27., 153. o.). Hatályos: 2023. I. 16-tól.

k) a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemmel kapcsolatos, az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv[1] és az (EU) 2015/847 európai parlamenti és tanácsi rendelet[2] által előírt kötelezettségek hatálya alá eső pénzforgalmi intézmények esetében a kérelmező által bevezetett azon belső ellenőrzési mechanizmusok bemutatása, amelyek biztosítják e kötelezettségek teljesítését;

l) a kérelmező szervezeti felépítésének bemutatása, ideértve adott esetben a pénzforgalmi közvetítők és fióktelepek tervezett igénybevételének, a kérelmező által vállalt, legalább évi gyakoriságú helyszíni/helyszínen kívüli ellenőrzésüknek, továbbá a kiszervezési konstrukcióknak, valamint nemzeti vagy nemzetközi fizetési rendszerekben való részvételének a leírását is;

m) a kérelmezőben az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 36. pontja szerinti közvetlen vagy közvetett befolyásoló részesedéssel rendelkező személyek kiléte, részesedésük nagysága és bizonyíték az alkalmasságukra, tekintetbe véve a pénzforgalmi intézmény megbízható és prudens irányítása szavatolásának szükségességét;

n) a pénzforgalmi intézmény vezető tisztségviselőinek és az irányításért felelős tisztségviselőinek, valamint adott esetben a pénzforgalmi intézmény pénzforgalmi szolgáltatási tevékenységeinek irányításáért felelős tisztségviselőinek a személyi adatai, továbbá arra vonatkozó bizonyíték, hogy jó hírnévnek örvendenek és a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásához megfelelő szakértelemmel és tapasztalattal rendelkeznek, a pénzforgalmi intézmény székhelye szerinti tagállam által meghatározottak szerint;

o) adott esetben a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben meghatározott jog szerinti könyvvizsgálók és könyvvizsgáló cégek kiléte[3];

p) a kérelmező jogi státusa és az alapító okirat;

q) a központi ügyintézés helye.

Az első albekezdés *d)*, *e)*, *f)* és *l)* pontja alkalmazásában a kérelmezőnek meg kell adnia az általa bevezetett auditrendszer és azon szervezeti intézkedések leírását, amelyekkel minden tőle elvárhatót megtesz azért, hogy garantálja a szolgáltatásait igénybe vevők érdekeinek védelmét, valamint a pénzforgalmi szolgáltatások végzésének folyamatosságát és megbízhatóságát.

Az első albekezdés *j)* pontjában említett biztonsági ellenőrzési és kockázatmérséklési intézkedéseknek be kell mutatniuk, hogyan biztosítják a magas szintű digitális működési rezilienciát az (EU) 2022/2554 rendelet II. fejezetével összhangban, különösen a műszaki biztonsággal és adatvédelemmel kapcsolatban, ideértve a kérelmező által vagy a kérelmező működésének egy részét vagy egészét kiszervezett tevékenységként végző vállalkozások által alkalmazott szoftvereket és IKT-rendszereket. Az említett intézkedéseknek magukban kell foglalniuk az ezen irányelv 95. cikkének (1) bekezdésében meghatározott biztonsági intézkedéseket is. Az említett intézkedéseknek - a foganatosításukkor - figyelembe kell venniük az EBH biztonsági intézkedésekről szóló, ezen irányelv 95. cikkének (3) bekezdésében említett iránymutatásait.

---

1 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

2 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/847 rendelete (2015. május 20.) a pénzátutalásokat kísérő adatokról és a 1781/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 1. o.).

3 Az Európai Parlament és a Tanács 2006/43/EK irányelve (2006. május 17.) az éves és összevont (konszolidált) éves beszámolók jog szerinti könyvvizsgálatáról, a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 84/253/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 157., 2006.6.9., 87. o.).

(2) A tagállamok előírják, hogy az I. melléklet 7. pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásának engedélyezése iránti kérelmet benyújtó vállalkozások az engedélyezés feltételeként rendelkezzenek olyan szakmai felelősségbiztosítással, amely kiterjed arra a területre, ahol a vállalkozás a szolgáltatásait nyújtja, vagy rendelkezzenek más hasonló, felelősségre vonatkozó garanciával, amely biztosítja, hogy eleget tudjanak tenni a 73., a 90. és a 92. cikkben meghatározott [1] helytállási kötelezettségüknek.

(3) A tagállamok előírják, hogy az I. melléklet 8. pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatások nyújtása érdekében nyilvántartásba vételi kérelmet benyújtó vállalkozások a nyilvántartásba vétel feltételeként rendelkezzenek olyan szakmai felelősségbiztosítással, amely kiterjed arra a területre, ahol a vállalkozás a szolgáltatásait nyújtja, vagy rendelkezzenek más hasonló, a számlainformációkat összesítő szolgáltatóval, illetve a pénzügyi szolgáltatást igénybe vevővel szembeni felelősségükre vonatkozó garanciával a fizetési számla információihoz való nem engedélyezett vagy csalárd hozzáférés, illetve azok nem engedélyezett vagy csalárd felhasználása vonatkozásában.

(4) Az EBH, azt követően, hogy valamennyi érintett érdeket megfelelően figyelembe véve, minden érdekelt féllel - így többek között a pénzforgalmi szolgáltatási piaci szereplőkkel - konzultált, 2017. január 13-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően iránymutatásokat dolgoz ki az ezen irányelv szerinti illetékes hatóságok részére a (2) és (3) bekezdés szerinti szakmai felelősségbiztosítás vagy más hasonló garancia minimális pénzösszegének meghatározására vonatkozó kritériumokról.

Az első albekezdésben említett iránymutatások kidolgozásánál az EBH figyelembe veszi:

a) a vállalkozás kockázati profilját;

b) azt, hogy a vállalkozás nyújt-e más, az I. mellékletben említett pénzforgalmi szolgáltatást, illetve folytat-e egyéb üzleti tevékenységet;

c) a tevékenység nagyságrendjét:

i. azon vállalkozások esetében, amelyek az I. melléklet 7. pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásának engedélyezése iránti kérelmet nyújtanak be, az indított műveletek értékét;

ii. azon vállalkozások esetében, amelyek az I. melléklet 8. pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásához kérik nyilvántartásba vételüket, a számlainformációk összesítését igénybe vevő ügyfelek számát;

d) a hasonló garanciák konkrét jellemzőit és megvalósítási kritériumaikat. Az EBH az iránymutatásokat rendszeresen felülvizsgálja.

(5) Az EBH, azt követően, hogy valamennyi érintett érdeket megfelelően figyelembe véve, minden érdekelt féllel - így többek között a pénzforgalmi szolgáltatási piaci szereplőkkel - konzultált, 2017. július 13-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően iránymutatásokat dolgoz ki azokról az információkról, amelyeket az illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátani a pénzforgalmi intézmények engedélyezése iránti kérelem részeként, beleértve az (1) bekezdés első albekezdésének *a)*, *b)*, *c)*, *e)* és *g)-j)* pontja szerinti követelményeket.

Az EBH rendszeresen, de legalább háromévente felülvizsgálja az iránymutatásokat.

(6) Az EBH, megfelelően figyelembe véve az (5) bekezdésben említett iránymutatások alkalmazása során szerzett tapasztalatokat, szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki, amelyekben meghatározza azokat az információkat, amelyeket az illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátani a pénzforgalmi intézmények engedélyezésére irányuló kérelem részeként, beleértve az (1) bekezdés *a)*, *b)*, *c)*, *e)* és *g)-j)* pontja szerinti követelményeket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat a 1093/2010/EU rendelet 10-14. cikkének megfelelően elfogadja.

(7) A (4) bekezdés szerinti információkról tájékoztatni kell az illetékes hatóságokat az (1) bekezdésnek megfelelően.

1 Helyesbítette: az Európai Unió Hivatalos Lapjának 2018. évi L 102. száma.

6. cikk

Részvényesi ellenőrzés

(1) Ha egy természetes vagy jogi személy úgy dönt, hogy egy pénzforgalmi intézményben közvetlenül vagy közvetetten az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 36. pontja szerinti befolyásoló részesedést szerez, vagy befolyásoló részesedését tovább növeli, és ezzel a tulajdonában lévő tőke, illetve szavazati jogai elérnék, illetve meghaladnák a 20, 30 vagy 50%-ot, vagy ezáltal a pénzforgalmi intézmény a leányvállalatává válna, akkor e szándékáról köteles előzetesen írásban tájékoztatni a pénzforgalmi intézmény illetékes hatóságát. Ugyanez vonatkozik arra a természetes vagy jogi személyre, aki, illetve amely úgy dönt, hogy közvetlenül vagy közvetetten elidegeníti befolyásoló részesedését, vagy azt csökkenti oly módon, hogy a tulajdonában lévő tőke, illetve szavazati jogai 20, 30, illetve 50% alá csökkennének, vagy ezáltal a pénzforgalmi intézmény megszűnik a leányvállalata lenni.

(2) A befolyásoló részesedést szerezni kívánó személynek tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot e részesedés nagyságáról, valamint a 2013/36/EU irányelv 23. cikkének (4) bekezdésében említett vonatkozó információkról.

(3) A tagállamok előírják, hogy amennyiben a (2) bekezdésben említett személyek által gyakorolt befolyás valószínűsíthetően a pénzforgalmi intézmény prudens és megbízható irányításának rovására érvényesül, az illetékes hatóságoknak ezt ellenezniük kell vagy egyéb szükséges intézkedést kell hozniuk az ilyen helyzet megszüntetése érdekében. Ilyen intézkedés lehet többek között a vezető tisztségviselőkkel vagy az irányításért felelős tisztségviselőkkel szemben elrendelt eltiltás, szankció, vagy a pénzforgalmi intézmény szóban forgó részvényeseinek vagy tagjainak részvényeihez kapcsolódó szavazati jogok gyakorlásának felfüggesztése.

Hasonló intézkedéseket kell alkalmazni azokra a természetes vagy jogi személyekre, akik/amelyek elmulasztják az ebben a cikkben meghatározott előzetes tájékoztatási kötelezettség teljesítését.

(4) Ha a befolyásszerzés az illetékes hatóságok ellenzése ellenére megtörténik, a tagállamok - függetlenül bármely más, meghozandó szankciótól - rendelkeznek a vonatkozó szavazati jogok felfüggesztéséről, vagy a leadott szavazatok semmissé nyilvánításáról, vagy semmissé nyilvánításuk lehetővé tételéről.

7. cikk

Induló tőke

A tagállamok megkövetelik a pénzforgalmi intézményektől, hogy az engedélyezés időpontjában olyan induló tőkével rendelkezzenek, amely az 575/2013/EU rendelet 26. cikke (1) bekezdésének *a)-e)* pontjában említett, egy vagy több elemből tevődik össze a következőképpen:

a) amennyiben a pénzforgalmi intézmény kizárólag az I. melléklet 6. pontjában foglalt pénzforgalmi szolgáltatást nyújtja, tőkéje sohasem lehet kevesebb, mint 20 000 EUR;

b) amennyiben a pénzforgalmi intézmény az I. melléklet 7. pontjában foglalt pénzforgalmi szolgáltatást nyújtja, tőkéje sohasem lehet kevesebb, mint 50 000 EUR;

c) amennyiben a pénzforgalmi intézmény az I. melléklet 1-5. pontjában foglalt pénzforgalmi szolgáltatást nyújtja, tőkéje sohasem lehet kevesebb, mint 125 000 EUR.

8. cikk

Szavatolótőke

(1) A pénzforgalmi intézmény szavatolótőkéje nem csökkenhet az ezen irányelv 7. cikkében említett induló tőke összege, illetve 9. cikkével összhangban meghatározott szavatolótőke összege közül a magasabbik alá.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket ahhoz, hogy megakadályozzák a szavatolótőke képzésekor figyelembe vehető elemek többszörös felhasználását abban az esetben, amikor a pénzforgalmi intézmény egy másik pénzforgalmi intézménnyel, hitelintézettel, befektetési vállalkozással, alapkezelő társasággal vagy biztosítóval azonos csoportba tartozik. Ez a bekezdés vonatkozik arra az esetre is, ha a pénzforgalmi intézmény hibrid jellegű, és a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásától eltérő tevékenységeket végez.

(3) Amennyiben az 575/2013/EU rendelet 7. cikkében előírt feltételek teljesülnek, a tagállamok vagy illetékes hatóságaik dönthetnek úgy is, hogy ezen irányelv 9. cikkét nem alkalmazzák olyan pénzforgalmi intézményekre, amelyeket a 2013/36/EU irányelvnek megfelelően az anya-hitelintézet összevont alapú felügyeletébe bevontak.

9. cikk

A szavatolótőke kiszámítása

(1) A 7. cikkben meghatározott induló tőke-követelmények mellett a tagállamok megkövetelik a pénzforgalmi intézményektől - kivéve azokat a pénzforgalmi intézményeket, amelyek kizárólag az I. melléklet 7. és/vagy 8. pontjában említett szolgáltatásokat nyújtják -, hogy mindenkor rendelkezzenek a következő három módszer valamelyikével kiszámított szavatolótőkével, az illetékes hatóságok által a nemzeti jogszabályokkal összhangban megállapítottak szerint:

A. módszer

A pénzforgalmi intézmények szavatolótőkéjének legalább az előző évi fix általános költségek 10%-ának kell lennie. Az illetékes hatóságok kiigazíthatják ezt a követelményt abban az esetben, ha az előző évhez képest lényeges változás következett be a pénzforgalmi intézmény üzleti tevékenységében. Ha a pénzforgalmi intézmény a kiszámítás időpontjában még nem végez egy teljes éve üzleti tevékenységet, a követelmény az üzleti tervben szereplő megfelelő fix általános költségek összegének legalább 10%-a, feltéve, hogy a hatóságok nem kérik ennek a tervnek a kiigazítását.

B. módszer

A pénzforgalmi intézmény szavatolótőkéjének legalább a következő elemeknek a (2) bekezdésben meghatározott „k” tényezővel szorzott összegének kell lennie, ahol a fizetési forgalom (FF) a pénzforgalmi intézmény által az előző évben teljesített fizetési műveletek összértékének tizenketted része:

a) az FF 5 millió EUR-ig terjedő részének 4,0%-a,
plusz
b) az FF 5 millió EUR-tól 10 millió EUR-ig terjedő részének 2,5%-a,
plusz
c) az FF 10 millió EUR-tól 100 millió EUR-ig terjedő részének 1%-a,
plusz
d) az FF 100 millió EUR-tól 250 millió EUR-ig terjedő részének 0,5%-a,
plusz
e) az FF 250 millió EUR-t meghaladó részének 0,25%-a.

C. módszer

A pénzforgalmi intézmény szavatolótőkéjének legalább az alábbi *a)* pontban meghatározott irányadó mutatónak a *b)* pontban meghatározott szorzóval és a (2) bekezdésben meghatározott „k” tényezővel megszorzott értékének kell lennie.

a) Az irányadó mutató a következők összege:

i. kapott kamatok;

ii. fizetett kamatok;

iii. kapott jutalékok és díjbevételek, valamint

iv. egyéb működési bevételek.

Minden elemet pozitív vagy negatív előjelével együtt kell figyelembe venni az összeg kiszámítása során. A rendkívüli vagy nem rendszeres tételekből származó bevétel nem használható fel az irányadó mutató kiszámításakor. Az irányadó mutató csökkenthető a szolgáltatások harmadik feleknek való kiszervezéséből adódó ráfordításokkal, ha azok olyan vállalkozással kapcsolatban merülnek fel, amely ezen irányelv értelmében felügyelet alá tartozik. Az irányadó mutatót 12 hónapos megfigyelés alapján kell kiszámítani az előző pénzügyi év végén. Az irányadó mutató kiszámítása során a legutóbbi pénzügyi évet figyelembe kell venni. A C. módszer alapján kiszámított szavatolótőke azonban nem csökkenhet az irányadó mutató legutolsó három pénzügyi évre vonatkozó átlagának 80%-a alá. Ha nem állnak rendelkezésre auditált adatok, becsült adatok is alkalmazhatók.

b) A szorzó a következő:

i. az irányadó mutató 2,5 millió EUR-ig terjedő részének 10%-a;

ii. az irányadó mutató 2,5 millió EUR-tól 5 millió EUR-ig terjedő részének 8%-a;

iii. az irányadó mutató 5 millió EUR-tól 25 millió EUR-ig terjedő részének 6%-a;

iv. az irányadó mutató 25 millió EUR-tól 50 millió EUR-ig terjedő részének 3%-a;

v. az irányadó mutató 50 millió EUR-t meghaladó részének 1,5%-a. (2) A B. és C. módszernél alkalmazandó „k” tényező a következő:

(2) A B. és C. módszernél alkalmazandó „k” tényező a következő:

a) 0,5, amennyiben a pénzforgalmi intézmény kizárólag az I. melléklet 6. pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatást nyújtja;

b) 1, amennyiben a pénzforgalmi intézmény az I. melléklet 1-5. pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatások bármelyikét nyújtja.

(3) Az illetékes hatóságok a pénzforgalmi intézmény kockázatkezelési folyamatainak, kockázativeszteség-adatbázisának, valamint belső ellenőrzési mechanizmusainak értékelése alapján megkövetelhetik a pénzforgalmi intézménytől, hogy olyan összegű szavatolótőkével rendelkezzen, amely legfeljebb 20%-kal magasabb, mint az (1) bekezdésnek megfelelően választott módszer alkalmazásából következő összeg, vagy engedélyezhetik, hogy olyan összegű szavatolótőkével rendelkezzen, amely legfeljebb 20%-kal alacsonyabb, mint az (1) bekezdésnek megfelelően választott módszer alkalmazásából következő összeg.

10. cikk

Az ügyfélpénzek védelmére vonatkozó követelmények

(1)[1] A tagállamok vagy az illetékes hatóságok megkövetelik, hogy azok a pénzforgalmi intézmények, amelyek az ezen irányelv I. mellékletének 1-6. pontjában felsorolt pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtanak, valamint a 2009/110/EK irányelv 2. cikkének 1. pontjában meghatározott elektronikuspénz-kibocsátó intézmények megóvják a fizetési műveletek végrehajtása céljából a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőitől átvett vagy egy másik pénzforgalmi szolgáltatón keresztül átvett pénzeszközöket a következő módszerek egyike révén:

a) az említett pénzeszközöket sosem kezelik közösen semmilyen, azon pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőktől különböző természetes vagy jogi személy pénzeszközeivel, akiknek a nevében a pénzeszközöket tartják, továbbá amennyiben a pénzeszközök még mindig a pénzforgalmi intézmény vagy az elektronikuspénz-kibocsátó intézmény birtokában vannak, és nem adták át azokat a kedvezményezettnek vagy nem továbbították azokat egy másik pénzforgalmi szolgáltatóhoz a pénzeszközök átvételének napját követő munkanap végéig, akkor a pénzeszközöket egy hitelintézetnél vagy valamely központi banknál vezetett külön számlán helyezik el, ha az adott központi bank ezt elfogadja, vagy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak meghatározása szerint biztonságos, likvid, alacsony kockázatú eszköznek minősülő eszközökbe fektetik; az említett pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők érdekében a pénzeszközöket - különösen fizetésképtelenség bekövetkezte esetén - a tagállamok nemzeti jogának megfelelően megvédik a pénzforgalmi intézmény vagy az elektronikuspénz-kibocsátó intézmény más hitelezőinek követeléseivel szemben;

b) az említett pénzeszközöket a pénzforgalmi intézmény vagy az elektronikuspénz-kibocsátó intézmény csoportjához nem tartozó biztosítóval vagy hitelintézettel kötött olyan biztosítási szerződéssel, illetve az említett intézmények által vállalt más, a biztosítással egyenértékű olyan garanciával fedezik, amely a biztosítási szerződés vagy az egyenértékű garancia hiányában kötelezően elkülönítendő összeggel azonos, abban az esetben kifizetendő összegre szól, ha a pénzforgalmi intézmény vagy az elektronikuspénz-kibocsátó intézmény nem tudja pénzügyi kötelezettségvállalásait teljesíteni.

(2) Amennyiben a pénzforgalmi intézmény az (1) bekezdés értelmében köteles megvédeni a pénzeszközöket, és ezek egy része jövőbeli fizetési műveletekre szolgál, miközben a maradék összeget nem pénzforgalmi szolgáltatásokra használják, a pénzeszközök jövőbeli fizetési műveletekre szánt része szintén az (1) bekezdésben foglalt követelmények hatálya alá esik. Amennyiben ez a rész változó vagy előre nem meghatározható, a tagállamok lehetővé teszik, hogy a pénzforgalmi intézmények ezt a bekezdést olyan reprezentatív hányad alapján alkalmazhassák, amely hányad feltételezésük szerint pénzforgalmi szolgáltatásokra kerül felhasználásra, feltéve, hogy az illetékes hatóságok megítélése szerint ez a reprezentatív hányad korábbi adatok alapján reálisan megbecsülhető.

11. cikk

Engedély megadása

(1) A tagállamok az 1. cikk (1) bekezdésének *a)*, *b)*, *c)*, *e)* és *f)* pontjában említettektől, valamint a 32. vagy a 33. cikkszerinti mentességben részesülő természetes és jogi személyektől eltérő, pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtani kívánó vállalkozásoktól megkövetelik, hogy a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásának megkezdését megelőzően pénzforgalmi intézményként történő működéshez szükséges engedélyt szerezzenek be. Az engedély csak valamely tagállamban székhellyel rendelkező jogi személynek adható meg.

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/886 rendelete 3. cikk 1. (HL L 2024.3.19.). Hatályos: 2024. IV. 8-tól.

(2) Az illetékes hatóság megadja az engedélyt, ha a kérelemhez mellékelt információk, igazolások és más bizonyítékok megfelelnek az 5. cikkben meghatározott feltételeknek, és ha az illetékes hatóságok a kérelem megvizsgálását követően azt összességében kedvezően értékelik. Az engedély megadása előtt az illetékes hatóságok szükség esetén kikérhetik a nemzeti központi bank vagy más érdekelt hatóság véleményét.

(3) Azoknak a pénzforgalmi intézményeknek, amelyeknek székhely szerinti tagállamuk joga értelmében létesítő okirat szerinti székhellyel kell rendelkezniük, a létesítő okirat szerinti székhelyükkel azonos tagállamban kell a központi ügyintézés helyét fenntartaniuk, és pénzforgalmi szolgáltatási tevékenységük legalább egy részét ott kell folytatniuk.

(4) Az illetékes hatóságok megadják az engedélyt, ha - tekintettel a pénzforgalmi intézmény megbízható és prudens irányítása szavatolásának szükségességére - a pénzforgalmi intézmény pénzforgalmi szolgáltatási tevékenysége tekintetében megbízható irányítási rendszerrel rendelkezik, amely áttekinthető szervezeti felépítést, jól körülhatárolt, átlátható és következetes felelősségi hierarchiát, a jelenlegi vagy esetlegesen felmerülő kockázatok azonosítására, kezelésére, nyomon követésére és jelentésére szolgáló hatékony eljárásokat, valamint megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusokat, többek között megbízható adminisztratív és számviteli eljárásokat foglal magában; ezeknek a rendszereknek, eljárásoknak és mechanizmusoknak átfogóaknak és a pénzforgalmi intézmény által nyújtott pénzforgalmi szolgáltatások jellegével, méretével és összetettségével arányosaknak kell lenniük.

(5) Amennyiben a pénzforgalmi intézmény az I. melléklet 1-7. pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatások bármelyikét nyújtja és ugyanakkor egyéb üzleti tevékenységet is folytat, az illetékes hatóságok megkövetelhetik különálló szervezet létrehozását a pénzforgalmi szolgáltatási tevékenység folytatásához, ha a pénzforgalmi intézmény nem pénzforgalmi szolgáltatási tevékenységei hátrányosan befolyásolják vagy feltehetően hátrányosan befolyásolhatják akár a pénzforgalmi intézmény pénzügyi stabilitását, akár az illetékes hatóságok azon képességét, hogy figyelemmel kísérjék, hogy a pénzforgalmi intézmény eleget tesz-e az ezen irányelvben foglalt összes kötelezettségnek.

(6) Az illetékes hatóságoknak meg kell tagadniuk az engedély kiadását, amennyiben - tekintettel a pénzforgalmi intézmény megbízható és prudens irányítása biztosításának szükségességére - nincsenek meggyőződve a befolyásoló részesedéssel rendelkező részvényesek vagy tagok alkalmasságáról.

(7) Amennyiben a pénzforgalmi intézmény és más természetes vagy jogi személyek között az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 38. pontja szerinti szoros kapcsolatok állnak fenn, az illetékes hatóságok kizárólag akkor adják meg az engedélyt, ha ezek a kapcsolatok nem gátolják a felügyeleti feladatok hatékony ellátását.

(8) Ha a pénzforgalmi intézménnyel szoros kapcsolatban álló egy vagy több természetes vagy jogi személyre valamely harmadik ország törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései vonatkoznak, az illetékes hatóságok kizárólag akkor adják meg az engedélyt, ha e törvények, rendeletek és közigazgatási rendelkezések, illetve végrehajtási nehézségeik nem akadályozzák a felügyeleti feladatok hatékony ellátását.

(9) Az engedély valamennyi tagállamra érvényes, és biztosítja az érintett pénzforgalmi intézmény számára, hogy az Unió teljes területén az engedélyben által lehetővé tett pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtson a szolgáltatásnyújtás vagy a letelepedés szabadsága alapján.

12. cikk

A határozat közlése

Az illetékes hatóságok a kérelem kézhezvételétől számított három hónapon belül, vagy, amennyiben a kérelem hiányos, a határozathozatalhoz szükséges valamennyi információ beérkezésétől számított három hónapon belül értesítik a kérelmezőt a kérelem jóváhagyásáról vagy elutasításáról. Az illetékes hatóságnak az engedély iránti kérelem elutasítását meg kell indokolnia.

13. cikk

Az engedély visszavonása

(1) Az illetékes hatóságok csak akkor vonhatják vissza a pénzforgalmi intézménynek kiadott engedélyt, ha az intézmény:

a) 12 hónapon belül nem használja fel az engedélyt, kifejezetten lemond az engedélyről, vagy hat hónapnál hosszabb időre felhagyott üzleti tevékenységének folytatásával, amennyiben az érintett tagállam nem rendelkezett arról, hogy ezekben az esetekben az engedély érvényét veszti;

b) valótlan nyilatkozatok révén, vagy más szabálytalan módon szerezte meg az engedélyt;

c) már nem teljesíti az engedély megadásához szükséges feltételeket, vagy elmulasztja értesíteni az illetékes hatóságot az e tekintetben bekövetkezett lényegi változásokról;

d) a pénzforgalmi szolgáltatási tevékenysége folytatásával veszélyeztetné a fizetési rendszer stabilitását vagy a fizetési rendszer iránti bizalmat; vagy

e) egyéb olyan esetben, amelyre vonatkozóan a nemzeti jogszabályok az engedély visszavonásáról rendelkeznek.

(2) Az illetékes hatóságnak az engedély visszavonását meg kell indokolnia, és arról az érintetteket tájékoztatnia kell.

(3) Az illetékes hatóságnak az engedély visszavonását nyilvánosságra kell hoznia, többek között a 14. és 15. cikkben említett nyilvántartásokban.

14. cikk

Nyilvántartás a székhely szerinti tagállamban

(1) A tagállamok a nyilvánosság számára hozzáférhető nyilvántartást vezetnek

a) az engedélyezett pénzforgalmi intézményekről és azok pénzforgalmi közvetítőiről;

b) az olyan természetes és jogi személyekről, akik vagy amelyek a 32., illetve 33. cikk szerint mentességet élveznek és azok pénzforgalmi közvetítőiről;továbbá

c) a 2. cikk (5) bekezdésében említett, a nemzeti jog értelmében pénzforgalmi szolgáltatás nyújtására jogosult intézményekről.

A pénzforgalmi intézmények azon fióktelepeit, amelyek a székhely szerinti tagállamuktól eltérő tagállamban szolgáltatásokat nyújtanak, a székhely szerinti tagállam nyilvántartásába kell felvenni.

(2) A nyilvánosság számára hozzáférhető nyilvántartás rögzíti azokat a pénzforgalmi szolgáltatásokat, amelyekre a pénzforgalmi intézmény engedélyt kapott, illetve amelyek tekintetében a természetes vagy jogi személyt nyilvántartásba vették. Az engedélyezett pénzforgalmi intézményeket a 32. és 33. cikk szerint mentességet élvező természetes és jogi személyektől elkülönítve kell felsorolni a nyilvántartásban. A nyilvántartásnak a nyilvánosság számára betekintésre hozzáférhetőnek és online elérhetőnek kell lennie, és azt késedelem nélkül frissíteni kell.

(3) Az illetékes hatóságoknak rögzíteniük kell a nyilvántartásban az engedélyek, valamint a 32., illetve 33. cikk szerinti mentességek visszavonását.

(4) Az illetékes hatóságoknak értesíteniük kell az EBH-t az engedélyek, valamint a 32., illetve 33. cikk szerinti mentességek visszavonásának okairól.

15. cikk

Az EBH nyilvántartása

(1) Az EBH köteles kialakítani, működtetni és naprakészen tartani egy olyan elektronikus központi nyilvántartást, amely tartalmazza az illetékes hatóságok által a (2) bekezdéssel összhangban bejelentett információkat. Az EBH felel az említett információk pontos megjelenítéséért.

Az EBH díjmentesen és nyilvánosan hozzáférhetővé teszi a nyilvántartást a honlapján, és lehetővé teszi, hogy az abban felsorolt információk könnyen elérhetők és kereshetők legyenek.

(2) Az illetékes hatóságok a pénzügyi területen szokásosan használt nyelvek egyikén késedelem nélkül értesítik az EBH-t a 14. cikkben említett, a nyilvánosság számára hozzáférhető saját nyilvántartásukba bevitt információkról.

(3) Az illetékes hatóságok felelnek a (2) bekezdésben meghatározott információk pontosságáért és naprakészen tartásáért.

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza az elektronikus központi nyilvántartás kialakítására, működtetésére és naprakészen tartására, valamint az abban foglalt információkhoz való hozzáférésre vonatkozó technikai követelményeket. A technikai követelményekkel biztosítani kell, hogy csak az illetékes hatóság és az EBH módosíthassa az információkat.

Az EBH 2018. január 13-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az (1) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10-14. cikkében megállapított eljárással összhangban elfogadja.

(5) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdés értelmében bejelentendő információk részleteire és szerkezetére vonatkozóan, beleértve az információszolgáltatás során használandó egységes formátumot és mintát is.

Az EBH 2017. július 13-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkében megállapított eljárással összhangban elfogadja.

16. cikk

Az engedély naprakészen tartása

Amennyiben bármilyen változás hatással van az 5. cikkel összhangban nyújtott információk vagy igazolások és bizonyítékok helyességére, a pénzforgalmi intézménynek erről indokolatlan késedelem nélkül értesítenie kell a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait.

17. cikk

Számvitel és kötelező könyvvizsgálat

(1) A 86/635/EGK és a 2013/34/EU irányelv, valamint az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet[1] értelemszerűen alkalmazandó a pénzforgalmi intézményekre.

(2) A pénzforgalmi intézmények éves és összevont éves beszámolóinak könyvvizsgálatát a 2006/43/EK irányelv értelmében vett, jog szerinti könyvvizsgálóknak vagy könyvvizsgáló cégeknek kell végezniük, kivéve, ha a 2013/34/EU irányelv és, amennyiben alkalmazandó, a 86/635/EGK irányelv értelmében mentességet élveznek.

(3) Felügyeleti célból a tagállamok megkövetelik, hogy a pénzforgalmi intézmények a pénzforgalmi szolgáltatásokra, illetve a 18. cikk (1) bekezdésében említett tevékenységekre vonatkozóan külön számviteli információkat nyújtsanak; ezen információk könyvvizsgálói jelentés tárgyát képezik. Ezt a jelentést adott esetben jog szerinti könyvvizsgálónak vagy könyvvizsgáló cégnek kell elkészítenie.

(4) A 2013/36/EU irányelv 63. cikkében megállapított kötelezettségek a pénzforgalmi szolgáltatási tevékenységek tekintetében értelemszerűen alkalmazandók a pénzforgalmi intézmények jog szerinti könyvvizsgálóira vagy könyvvizsgáló cégeire.

18. cikk

Tevékenységek

(1) A pénzforgalmi szolgáltatások nyújtása mellett a pénzforgalmi intézmények a következő tevékenységek folytatására jogosultak:

a) műveleti és egyéb, szorosan kapcsolódó kiegészítő szolgáltatások nyújtása, többek között a fizetési műveletek teljesítésének biztosítása, pénzváltási tevékenység, letéti szolgáltatások nyújtása, valamint adatok tárolása és feldolgozása;

b) fizetési rendszerek működtetése, a 35. cikkben foglaltakat nem érintve;

c) a vonatkozó nemzeti és uniós jog keretein belül a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásán kívüli egyéb üzleti tevékenységek.

(2) A pénzforgalmi szolgáltatások közül egynek vagy többnek a nyújtásakor a pénzforgalmi intézmények csak olyan fizetési számlákat vezethetnek, amelyek kizárólag fizetési műveletekre használhatók.

(3) A pénzforgalmi intézmények által a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőktől pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásának céljával átvett bárminemű pénzeszköz nem minősül sem a 2013/36/EU irányelv 9. cikkében meghatározott betétnek vagy egyéb visszafizetendő pénzeszköznek, sem a 2009/110/EK irányelv 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározott elektronikus pénznek.

(4) A pénzforgalmi intézmények kizárólag az alábbi feltételek mindegyikének teljesülésekor folyósíthatnak hitelt az I. melléklet 4. vagy 5. pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatásokhoz kapcsolódóan:

a) a hitel kiegészítő jellegű, és rendelkezésre bocsátására kizárólag valamely fizetési művelet teljesítéséhez kapcsolódóan kerül sor; valamint

b) a hitelkártyával történő hitelnyújtásról szóló nemzeti szabályok ellenére a valamely fizetéshez kapcsolódóan nyújtott, és a 11. cikk (9) bekezdésével, valamint a 28. cikkel összhangban rendelkezésre bocsátott hitelt rövid, 12 hónapot semmi esetre sem meghaladó időtartamon belül vissza kell fizetni;

c) ilyen hitel nem nyújtható fizetési művelet teljesítése céljából átvett vagy tartott pénzeszközökből;

1 Az Európai Parlament és a Tanács 1606/2002/EK rendelete (2002. július 19.) a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról (HL L 243., 2002.9.11., 1. o.).

d) a pénzforgalmi intézmény szavatolótőkéjének a felügyeleti hatóságok megítélése szerint mindenkor megfelelőnek kell lennie a nyújtott hitelek teljes összegét tekintetbe véve.

(5) A pénzforgalmi intézmények nem folytathatnak a 2013/36/EU irányelv 9. cikke szerinti betétgyűjtésre vagy más visszafizetendő pénzeszközök gyűjtésére irányuló üzletszerű tevékenységet.

(6) Ez az irányelv nem érinti a 2008/48/EK irányelvet, sem az egyéb releváns uniós jogot vagy nemzeti rendelkezéseket a fogyasztói hitelezés ezen irányelvben nem harmonizált, az uniós joggal összhangban álló feltételei tekintetében.

2. szakasz

Egyéb követelmények

19. cikk

Pénzforgalmi közvetítők, fióktelepek vagy olyan szervezetek igénybevétele, amelyekhez tevékenységeket szerveznek ki

(1) Ha a pénzforgalmi intézmény pénzforgalmi közvetítő útján kíván pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtani, a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságaival a következő információkat kell közölnie:

a) a pénzforgalmi közvetítő neve és címe;

b) a pénzforgalmi közvetítő által alkalmazandó azon belső ellenőrzési mechanizmusok bemutatása, amelyek biztosítják a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemmel kapcsolatos, az (EU) 2015/849 irányelv által előírt kötelezettségek teljesítését; ezt az első bejelentés során közölt adatok lényeges megváltozása esetén késedelem nélkül naprakésszé kell tenni;

c) a pénzforgalmi szolgáltatás nyújtása során igénybe veendő pénzforgalmi közvetítő irányításáért felelős vezető tisztségviselők és egyéb személyek kiléte, valamint a pénzforgalmi szolgáltatóktól eltérő pénzforgalmi közvetítők esetében bizonyíték arra nézve, hogy alkalmasak és megfelelőek a feladatuk ellátására;

d) a pénzforgalmi intézmény azon pénzforgalmi szolgáltatásai, amelynek elvégzésével a pénzforgalmi közvetítőt meg fogják bízni; és

e) adott esetben a pénzforgalmi közvetítő egyedi azonosító kódja, illetve száma.

(2) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságnak az (1) bekezdésben említett információk kézhezvételétől számított két hónapon belül közölnie kell a pénzforgalmi intézménnyel, hogy felvette-e a pénzforgalmi közvetítőt a 14. cikk szerinti nyilvántartásba. A nyilvántartásba vételt követően a pénzforgalmi közvetítő jogosult pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására.

(3) A pénzforgalmi közvetítő nyilvántartásba vétele előtt az illetékes hatóságok - amennyiben úgy vélik, hogy a részükre benyújtott információ esetleg helytelen - további intézkedéseket tesznek az információ ellenőrzése érdekében.

(4) Amennyiben az információk helyességének ellenőrzése érdekében tett intézkedéseket követően az illetékes hatóságok nincsenek meggyőződve a részükre az (1) bekezdés értelmében benyújtott információk helyességéről, megtagadják a pénzforgalmi közvetítőnek a 14. cikkben meghatározott nyilvántartásba való felvételét, és erről indokolatlan késedelem nélkül értesítik a pénzforgalmi intézményt.

(5) Ha a pénzforgalmi intézmény egy másik tagállamban pénzforgalmi közvetítő igénybevételével vagy fióktelep létesítésével kíván pénzforgalmi szolgáltatást nyújtani, akkor a 28. cikkben meghatározott eljárásokat kell követnie.

(6)[1] Ha a pénzforgalmi intézmény a pénzforgalmi szolgáltatások működtetéssel kapcsolatos feladatait kiszervezéssel kívánja ellátni, erről tájékoztatnia kell a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait.

Fontos működtetési feladatok, többek között IKT-rendszerek kiszervezésére nem kerülhet sor oly módon, hogy az lényegesen csorbítsa a pénzforgalmi intézmény belső ellenőrzésének minőségét, valamint az illetékes hatóságok azon képességét, hogy monitorozzák és nyomon kövessék, hogy a pénzforgalmi intézmény eleget tesz-e az ezen irányelvben megállapított valamennyi kötelezettségnek.

A második albekezdés alkalmazásában egy működtetési feladat akkor tekintendő fontosnak, ha a végrehajtásában bekövetkezett hiányosság vagy hiba jelentős mértékben hátrányosan befolyásolná a pénzforgalmi intézmény e cím szerinti engedélyezési követelményeknek vagy az ezen irányelvből eredő egyéb kötelezettségeinek való megfelelését, lényegesen gyengítené pénzügyi teljesítményét, illetve pénzforgalmi szolgáltatásainak megbízhatóságát vagy folyamatosságát. A tagállamok biztosítják, hogy a fontos működtetési feladatok kiszervezése során a pénzforgalmi intézmények betartsák az alábbi feltételeket:

a) a kiszervezés nem eredményezheti a felső vezetés felelősségének átruházását;

b) a pénzforgalmi intézménynek a pénzforgalmi szolgáltatásait igénybe vevőkkel szemben fennálló, ezen irányelv szerinti kapcsolata és kötelezettségei nem változhatnak;

c) a kiszervezés nem járhat azon feltételek teljesülésének megszűnésével, amelyeknek a pénzforgalmi intézménynek meg kell felelnie annak érdekében, hogy e címnek megfelelően engedélyezzék, és működési engedélye megmaradjon;

d) nem szüntethető meg és nem módosulhat semmilyen más olyan feltétel, amelynek meglétéhez a pénzforgalmi intézmény engedélyének megadását kötötték.

(7) A pénzforgalmi intézményeknek biztosítaniuk kell, hogy a nevükben eljáró pénzforgalmi közvetítők vagy fióktelepek a kiszervezés tényéről tájékoztassák a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevőket.

(8) A pénzforgalmi intézményeknek indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatniuk kell a székhelyük szerinti tagállam illetékes hatóságait a pénzforgalmi közvetítők igénybevétele tekintetében bekövetkező változásokról, ideértve a további pénzforgalmi közvetítők vagy olyan szervezetek igénybevételét, amelyekhez tevékenységeket szerveztek ki, a (2), (3) és (4) bekezdéssel összhangban.

20. cikk

Felelősség

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi intézmények minden indokolt lépést megtegyenek ezen irányelv előírásai teljesítésének biztosítása érdekében, amennyiben működtetési feladataik ellátásához harmadik felet vesznek igénybe.

(2) A tagállamok előírják, hogy a pénzforgalmi intézmények teljes mértékben felelősek maradnak alkalmazottaik valamennyi cselekményéért, illetőleg a kiszervezett tevékenységet végző pénzforgalmi közvetítőkért, fióktelepekért és szervezetekért is.

21. cikk

A nyilvántartások megőrzése

1 Módosította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2556 irányelve 7. cikk 3. (HL L 333., 2022.12.27., 153. o.).

A tagállamok előírják, hogy a pénzforgalmi intézmények az e cím alkalmazásának megfelelő valamennyi nyilvántartásukat legalább öt évig megőrizzék, az (EU) 2015/849 irányelv, illetve más vonatkozó uniós jogszabály sérelme nélkül.

3. szakasz

Illetékes hatóságok és felügyelet

22. cikk

Az illetékes hatóságok kijelölése

(1) A tagállamok az e címben meghatározott feladatokat elvégezni köteles, a pénzforgalmi intézmények engedélyezéséért és prudenciális felügyeletéért felelős hatóságoknak vagy hatóságokat, vagy a nemzeti jog által elismert olyan szervezeteket jelölnek ki, amelyeket a nemzeti jog vagy a nemzeti jog által erre a célra kifejezetten felhatalmazott hatóság elismer, ideértve a nemzeti központi bankokat is.

Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell a gazdálkodó szervezetektől való függetlenséget és az összeférhetetlenségek elkerülését. Az első albekezdés sérelme nélkül illetékes hatóság nem lehet pénzforgalmi intézmény, hitelintézet, elektronikuspénz-kibocsátó intézmény, illetve postai elszámolóközpont.

A tagállamok megfelelően tájékoztatják a Bizottságot.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdés alapján kijelölt illetékes hatóságok rendelkezzenek mindazokkal a hatáskörökkel, amelyek feladataik ellátásához szükségesek.

(3) Azon tagállam, amely területén az e cím hatálya alá tartozó kérdések szempontjából több illetékes hatóság van, biztosítja ezen hatóságok szoros együttműködését annak érdekében, hogy azok mindegyike hatékonyan tudja végrehajtani a saját feladatait. Ugyanez vonatkozik azokra az esetekre is, amikor az e cím hatálya alá tartozó kérdések tekintetében hatáskörrel rendelkező hatóságok nem a hitelintézetek felügyeletéért felelős illetékes hatóságok.

(4) Az (1) bekezdés szerint kijelölt illetékes hatóságok feladatainak ellátása a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak felelőssége.

(5) Az (1) bekezdés nem vonja maga után azt, hogy az illetékes hatóságok kötelesek a pénzforgalmi intézménynek a pénzforgalmi szolgáltatásokon, valamint a 18. cikk (1) bekezdésének *a)* pontjában felsorolt tevékenységeken kívüli egyéb üzleti tevékenységeit felügyelni.

23. cikk

Felügyelet

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok által az e címnek való folyamatos megfelelés ellenőrzése érdekében folytatott vizsgálatok arányosak és megfelelőek legyenek, valamint igazodjanak azokhoz a kockázatokhoz, amelyeknek a pénzforgalmi intézmény ki van téve.

Az e címnek való megfelelés ellenőrzése érdekében az illetékes hatóságok különösen az alábbi lépések megtételére jogosultak:

a) a jogszabályi megfelelés monitoringjához szükséges bármilyen információ benyújtására kötelezhetik a pénzforgalmi intézményt, a megkeresésben meghatározva az esettől függően a megkeresés célját, valamint az információ benyújtásának határidejét;

b) helyszíni ellenőrzést folytathatnak a pénzforgalmi intézménynél, a pénzforgalmi intézmény felelőssége mellett pénzforgalmi szolgáltatásokat végző bármely pénzforgalmi közvetítőnél és fióktelepnél, és bármely, kiszervezett tevékenységet végző szervezetnél;

c) ajánlásokat és iránymutatásokat adhatnak ki, valamint - adott esetben - kötelező erejű közigazgatási rendelkezéseket hozhatnak;

d) a 13. cikk értelmében felfüggeszthetik vagy visszavonhatják az engedélyeket.

(2) Az engedély visszavonására irányuló eljárások és a nemzeti büntetőjogi rendelkezések sérelme nélkül a tagállamok rendelkezést hoznak arról, hogy saját illetékes hatóságaik azokkal a pénzforgalmi intézményekkel szemben vagy azoknak a pénzforgalmi intézményeknek a tevékenységét ténylegesen irányító személyekkel szemben, akik, illetve amelyek megszegik a pénzforgalmi szolgáltatási tevékenységük felügyeletére vagy folytatására vonatkozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, olyan bírságokat szabhassanak ki, illetve olyan intézkedéseket hozhassanak, amelyek kifejezetten a feltárt jogsértések vagy azok okainak megszüntetésére irányulnak.

(3) A 7. cikkben, a 8. cikk (1) és (2) bekezdésében és a 9. cikkben foglaltak ellenére a tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságok jogosultak legyenek az e cikk (1) bekezdésében leírt lépések megtételére a pénzforgalmi szolgáltatásokhoz szükséges elegendő tőke biztosítása érdekében, különösen, ha a pénzforgalmi intézmény nem pénzforgalmi szolgáltatási tevékenységei hátrányosan befolyásolják vagy feltehetően hátrányosan befolyásolhatják a pénzforgalmi intézmény pénzügyi stabilitását.

24. cikk

Szakmai titoktartás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy - a büntetőjog hatálya alá eső esetek sérelme nélkül - szakmai titoktartásra legyen kötelezve minden olyan személy, aki az illetékes hatóságoknak dolgozik vagy dolgozott, valamint az illetékes hatóságok nevében eljáró szakértők.

(2) A 26. cikk szerinti információcsere során szigorú szakmai titoktartást kell alkalmazni a személyiségi jogok és a jogos üzleti érdekek védelmének biztosítása érdekében.

(3) A tagállamok e cikk rendelkezéseit a 2013/36/EU irányelv 53-61. cikkének értelemszerű figyelembevételével is alkalmazhatják.

25. cikk

Bírósági jogorvoslat

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok által a pénzforgalmi intézményeket illetően az ezen irányelvvel összhangban elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések alapján hozott határozatok megtámadhatók legyenek bíróság előtt.

(2) Az (1) bekezdés a cselekvés elmulasztására is alkalmazandó.

26. cikk

Információcsere

(1) A különböző tagállamok illetékes hatóságainak együtt kell működniük egymással, valamint adott esetben az EKB-vel, a tagállamok nemzeti központi bankjaival, az EBH-val és a pénzforgalmi szolgáltatókra alkalmazandó uniós vagy nemzeti jog értelmében kijelölt más releváns illetékes hatóságokkal.

(2) A tagállamok ezenkívül lehetővé teszik az információcserét saját illetékes hatóságaik és a következők között:

a) más tagállamoknak a pénzforgalmi intézmények engedélyezéséért és felügyeletéért felelős illetékes hatóságai;

b) az EKB és a tagállamok nemzeti központi bankjai mint monetáris és felvigyázó hatóságok, valamint adott esetben a fizetési és elszámolási rendszerek felvigyázásáért felelős egyéb hatóságok;

c) az ezen irányelv, az (EU) 2015/849 irányelv és a pénzforgalmi szolgáltatókra alkalmazandó egyéb uniós jog, így például a pénzmosásra és a terrorizmus-finanszírozásra vonatkozó jogszabályok értelmében kijelölt más releváns hatóságok;

d) az EBH mint a felügyeleti mechanizmusok koherens és következetes működéséhez az 1093/2010/EU rendelet 1. cikke (5) bekezdésének *a)* pontja szerint hozzájáruló intézmény.

27. cikk

Az egyes tagállamok illetékes hatóságai közötti nézetkülönbségek rendezése

(1) Amennyiben egy tagállam valamely illetékes hatósága úgy ítéli meg, hogy valamely ügyben az ezen irányelv 26., 28., 29., 30. vagy 31. cikke szerinti határokon átnyúló együttműködés egy másik tagállam illetékes hatóságaival nem felel meg az említett cikk rendelkezéseinek, az EBH-hoz utalhatja az ügyet, és az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban segítséget kérhet tőle.

(2) Amennyiben e cikk (1) bekezdése szerint segítséget kérnek az EBH-tól, az az 1093/2010/EU rendelet szerint indokolatlan késedelem nélkül határozatot hoz. Az említett rendelet 19. cikke (3) bekezdésének második albekezdésével összhangban, az EBH saját kezdeményezésére is közreműködhet az illetékes hatóságokkal a megállapodás elérésében. A szóban forgó illetékes hatóságoknak el kell halasztaniuk a döntést mindaddig, amíg a vita nem rendeződik az említett rendelet 19. cikke szerint.

28. cikk

A letelepedési jognak és a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlása

(1) Minden olyan engedélyezett pénzforgalmi intézménynek, amely a letelepedés joga vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján első alkalommal kíván pénzforgalmi szolgáltatást nyújtani a székhely szerinti tagállamától eltérő tagállamban, közölnie kell az alábbiakat a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságaival:

a) a pénzforgalmi intézmény neve, címe és adott esetben engedélyszáma;

b) az(ok) a tagállam(ok), amely(ek)ben működni szándékozik;

c) a nyújtani kívánt pénzforgalmi szolgáltatás(ok);

d) amennyiben a pénzforgalmi intézmény pénzforgalmi közvetítőt is igénybe kíván venni, a 19. cikk (1) bekezdésében említett információk;

e) amennyiben a pénzforgalmi intézmény fióktelepet kíván igénybe venni, az 5. cikk (1) bekezdésének *b)* és *e)* pontja szerinti információk a fogadó tagállamban folytatandó pénzforgalmi szolgáltatási tevékenységre vonatkozóan, a fióktelep szervezeti felépítésének leírása és a fióktelep vezetéséért felelős személyek kiléte.

Amennyiben a pénzforgalmi intézmény a pénzforgalmi szolgáltatások működtetési feladatait a fogadó tagállamban működő más szervezeteknek kívánja kiszervezni, erről tájékoztatnia kell a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait.

(2) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak az (1) bekezdésben említett valamennyi információ kézhezvételétől számított egy hónapon belül továbbítania kell azokat a fogadó tagállam illetékes hatóságainak.

A fogadó tagállam illetékes hatóságai kötelesek az információknak a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságaitól való kézhezvételétől számított egy hónapon belül, az említett információkat megvizsgálnia és a székhely szerinti tagállam rendelkezésére bocsátani az azokkal a pénzforgalmi szolgáltatásokkal összefüggő releváns információkat, amelyeket a szóban forgó pénzforgalmi intézmény nyújtani kíván a letelepedési jog, illetve a szolgáltatásnyújtás szabadsága gyakorlása keretében. A fogadó tagállam illetékes hatóságainak ezen belül tájékoztatniuk kell a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait különösen akkor, ha egy pénzforgalmi közvetítő szándékolt működésével vagy fióktelep szándékolt létesítésével összefüggésben felmerül az (EU) 2015/849 irányelv meghatározása szerinti pénzmosás, illetve terrorizmusfinanszírozás alapos gyanúja.

Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai nem értenek egyet a fogadó tagállam illetékes hatóságai által elvégzett vizsgálat eredményeivel, tájékoztatniuk kell ez utóbbiakat a döntésük hátterében meghúzódó okokról.

Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a vizsgálat során, különösen a fogadó tagállam illetékes hatóságaitól kapott információk fényében, kedvezőtlen eredményre jutnak, meg kell tagadniuk a pénzforgalmi közvetítő, illetve fióktelep nyilvántartásba vételét, illetve ha a nyilvántartásba vétel már megtörtént, törölniük kell a pénzforgalmi közvetítőt, illetve fióktelepet a nyilvántartásból.

(3) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak az (1) bekezdés szerinti valamennyi információ kézhezvételétől számított három hónapon belül tájékoztatniuk kell a döntésükről a fogadó tagállam illetékes hatóságait és a pénzforgalmi intézményt.

A pénzforgalmi közvetítő, illetve fióktelep, amint nyilvántartásba vették a 14. cikkben említettek szerint, megkezdheti tevékenységét a kérdéses fogadó tagállamban vagy tagállamokban.

A pénzforgalmi intézménynek tájékoztatnia kell a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait arról, hogy mely naptól kezdi meg a tevékenységét a pénzforgalmi közvetítőn, illetve fióktelepen keresztül az adott fogadó tagállamban. A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak erről tájékoztatniuk kell a fogadó tagállam illetékes hatóságait.

(4) A pénzforgalmi intézményeknek indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatniuk kell a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait az (1) bekezdésnek megfelelően közölt információkat érintő releváns változásokról, ideértve a további pénzforgalmi közvetítők, fióktelepek vagy olyan szervezetek igénybevételét, amelyekhez tevékenységeket szerveztek ki a működésük helye szerinti fogadó tagállamokban a (2) és (3) bekezdéssel összhangban.

(5) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a székhely szerinti tagállam és a fogadó tagállam illetékes hatóságai közötti, e cikk szerinti együttműködés és információcsere keretének meghatározására. Az említett szabályozástechnikai standardtervezetekben részletesen meg kell határozni a határon átnyúló tevékenységet folytató pénzforgalmi intézmények értesítését érintő együttműködés módszerét, eszközeit és sajátosságait, valamint különösen a benyújtandó információk körét és kezelését, beleértve a következetes és hatékony értesítési eljárást biztosító közös terminológiát és egységes értesítési nyomtatványokat.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2018. január 13-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10-14. cikkével összhangban elfogadja.

29. cikk

A letelepedési jogot és a szolgáltatásnyújtás szabadságát gyakorló pénzforgalmi intézmények felügyelete

(1) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak, annak érdekében, hogy a pénzforgalmi intézmény más tagállam területén található pénzforgalmi közvetítőjére vagy fióktelepére vonatkozóan az ebben a címben és a nemzeti jognak a III. és IV. címet átültető rendelkezéseiben előírt ellenőrzéseket elvégezzék és az ilyen szükséges intézkedéseket meghozzák a 100. cikk (4) bekezdése szerint, együtt kell működnie a fogadó tagállam illetékes hatóságaival.

Az első albekezdésben meghatározott együttműködés keretében a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak minden esetben értesíteniük kell a fogadó tagállam illetékes hatóságait arról a szándékukról, hogy helyszíni vizsgálatot kívánnak folytatni a fogadó tagállam területén.

Mindazonáltal a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai át is ruházhatják a fogadó tagállam illetékes hatóságaira az adott intézménynél folytatandó helyszíni vizsgálat végrehajtásának feladatát.

(2) A fogadó tagállamok illetékes hatóságai előírhatják, hogy minden pénzforgalmi intézmény, amelynek az adott fogadó tagállam területén pénzforgalmi közvetítője vagy fióktelepe van, rendszeresen adatszolgáltatást teljesítsen a fogadó tagállamban folytatott tevékenységeiről.

Az adatszolgáltatásnak információs, illetve statisztikai céllal kell történnie, illetve amennyiben a pénzforgalmi közvetítők és fióktelepek a pénzforgalmi szolgáltatási tevékenységeket a letelepedési jog alapján végzik, annak céljával, hogy ellenőrizni lehessen a nemzeti jogban foglalt, a III. és IV. címet átültető rendelkezések betartását. Az adatszolgáltatásra legalább a 24. cikkben említettekkel egyenértékű szakmai titoktartási követelmények alkalmazandók.

(3) Az illetékes hatóságok egymás tudomására hozzák az alapvető fontosságú és releváns információkat, különösen valamely pénzforgalmi közvetítő, illetve fióktelep jogsértése vagy feltételezett jogsértése esetén, abban az esetben is, ha az ilyen típusú jogsértés a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlása keretében történt. E tekintetben az illetékes hatóságoknak kérésre valamennyi releváns információt közölniük kell, az alapvető fontosságú információkat pedig saját kezdeményezésre kell közölniük, beleértve a 11. cikk (3) bekezdése szerinti feltételeknek a pénzforgalmi intézmény általi betartására vonatkozó információkat.

(4) A tagállamok megkövetelhetik a pénzforgalmi közvetítő révén a letelepedési jog szerint a területükön működő, a központi ügyintézésük helyével más tagállamban rendelkező pénzforgalmi intézményektől, hogy jelöljenek ki központi kapcsolattartó pontot a területükön annak érdekében, hogy biztosítsák a III. és IV. cím betartására vonatkozó megfelelő kommunikációt és adatszolgáltatást, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó rendelkezések sérelme nélkül, és könnyítsék meg a székhely szerinti tagállam és a fogadó tagállam illetékes hatóságai általi felügyeletet, többek között azzal, hogy kérésre az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátják a kért dokumentumokat és információkat.

(5) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, melyekben az arányosság elvével összhangban meghatározza, hogy mely körülmények között indokolt a (4) bekezdés szerinti központi kapcsolattartó pont kijelölése és annak milyen feladatokat kell ellátnia.

A szabályozástechnikai standardtervezeteknek különösen az alábbiakat kell figyelembe venniük:

a) a pénzforgalmi intézmény által a fogadó tagállamban teljesített műveletek teljes volumene és összértéke;

b) a nyújtott pénzforgalmi szolgáltatások típusa; valamint

c) a fogadó tagállamban található pénzforgalmi közvetítők száma.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2017. január 13-ig benyújtja a Bizottságnak.

(6) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai és a fogadó tagállam illetékes hatóságai közötti, e cím szerinti együttműködés és információcsere keretének meghatározására és a nemzeti jogban foglalt, a III. és IV. címet átültető rendelkezések betartásának ellenőrzésére. A pénzforgalmi szolgáltatásokat határon átnyúló módon nyújtó pénzforgalmi intézmények következetes és hatékony felügyeletének biztosítása érdekében a szabályozástechnikai standardtervezetekben részletesen meg kell határozni a határon átnyúló tevékenységet folytató pénzforgalmi intézmények felügyeletét érintő együttműködés módszerét, eszközeit és sajátosságait, különösen a megosztandó információk körét és kezelését.

A szabályozástechnikai standardtervezetekben meg kell adni a fogadó tagállamok által a (2) bekezdés szerint a pénzforgalmi intézményektől kért, a fogadó állam területén végzett pénzforgalmi tevékenységre vonatkozó adatszolgáltatás módját és részleteit is, beleértve annak gyakoriságát.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2018. január 13-ig benyújtja a Bizottsághoz.

(7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az (5) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10-14. cikkével összhangban elfogadja.

30. cikk

Intézkedések a rendelkezések be nem tartásának esetére, beleértve az óvintézkedéseket

(1) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai felelősségének sérelme nélkül amennyiben a fogadó tagállam illetékes hatósága megbizonyosodik afelől, hogy egy a területén pénzforgalmi közvetítővel vagy fiókteleppel rendelkező pénzforgalmi intézmény nem tartja be e cím rendelkezéseit, illetve a nemzeti jognak a III. vagy a IV. címet átültető rendelkezéseit, haladéktalanul értesítenie kell a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságát.

A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának az első albekezdés szerint kapott információk kiértékelését követően indokolatlan késedelem nélkül meg kell tennie minden megfelelő intézkedést annak biztosítására, hogy a kérdéses pénzforgalmi intézmény megszüntesse a jogellenes állapotot. Ezekről az intézkedésekről a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának haladéktalanul értesítenie kell a fogadó tagállam és minden más érintett tagállam illetékes hatóságát.

(2) Sürgős esetben, amennyiben súlyos veszély fenyegeti a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők kollektív érdekeit a fogadó tagállamokban, és ezt azonnal kezelni kell, a fogadó tagállam illetékes hatóságai jogosultak óvintézkedéseket hozni az illetékes hatóságok közötti, határokon átnyúló együttműködéssel párhuzamosan, amíg a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai meg nem hozzák a szükséges intézkedéseket a 29. cikk szerint.

(3) A (2) bekezdés szerinti óvintézkedéseknek megfelelőeknek és a céllal, azaz a fogadó tagállamokban a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők kollektív érdekeit fenyegető súlyos veszély elleni védelemmel arányosaknak kell lenniük. Az óvintézkedések nem járhatnak azzal, hogy a pénzforgalmi intézmény pénzforgalmi szolgáltatásait a fogadó tagállamban igénybe vevők előnyben részesülnek a szolgáltatásokat más tagállamban igénybe vevőkkel szemben.

Ezeknek az intézkedéseknek ideigleneseknek kell lenniük, és alkalmazásukat be kell szüntetni, amint a súlyos veszélyek kezelésére sor került, többek között a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak segítségével, illetve velük vagy a 27. cikk (1) bekezdése szerint az EBH-val együttműködésben.

(4) Amennyiben a válsághelyzet lehetővé teszi, a fogadó tagállam illetékes hatóságai előzetesen és mindenképpen indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatják a székhely szerinti tagállam, illetve az egyéb esetleges érintett tagállamok illetékes hatóságait, a Bizottságot és az EBH-t, a (2) cikk szerint hozott óvintézkedésekről és az intézkedések indokairól.

31. cikk

Indokolás és közlés

(1) A 23., 28., 29., illetve 30. cikk alapján az illetékes hatóságok által meghozott, szankciót vagy a szolgáltatásnyújtás szabadságára vagy a letelepedés szabadságára vonatkozó korlátozásokat alkalmazó minden intézkedést megfelelően meg kell indokolni, és közölni kell az érintett pénzforgalmi intézménnyel.

(2) A 28-30. cikk nem érinti az illetékes hatóságoknak az (EU) 2015/849 irányelv és az (EU) 2015/847 rendelet alapján, különösen az (EU) 2015/849 irányelv 48. cikkének (1) bekezdése és az (EU) 2015/847 rendelet 22. cikkének (1) bekezdése alapján az említett irányelv és rendelet előírásainak való megfelelés felügyeletére, illetve monitoringjára vonatkozóan fennálló kötelezettségét.

4. szakasz

Mentesítés

32. cikk

Feltételek

(1) Az I. melléklet 1-6. pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtó természetes vagy jogi személyek esetében a tagállamok teljesen vagy részben eltekinthetnek az 1., 2. és 3. szakaszban meghatározott eljárás és feltételek alkalmazásától - a 14., 15., 22., 24., 25. és 26. cikkben meghatározottak kivételével -, vagy engedélyezhetik az illetékes hatóságaik számára, hogy ezek alkalmazásától teljesen vagy részben eltekintsenek, amennyiben:

a) az érintett személy - beleértve mindazon pénzforgalmi közvetítőket is, akikért teljes felelősséggel tartozik - által teljesített fizetési műveletek összértékének a megelőző 12 hónapra vonatkozó átlaga nem haladja meg a tagállam által meghatározott értékhatárt, de legfeljebb a havi 3 millió EUR-t. E követelmény teljesülését a fizetési műveleteknek az üzleti tervben szereplő tervezett összértéke alapján kell értékelni, feltéve, hogy az illetékes hatóságok nem kérik ennek a tervnek a kiigazítását; valamint

b) az üzleti tevékenység irányításáért vagy működtetéséért felelős természetes személyek egyikét sem ítélték el korábban pénzmosással vagy terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos bűncselekmény vagy egyéb pénzügyi bűncselekmény miatt.

(2) Az (1) bekezdéssel összhangban nyilvántartásba vett természetes vagy jogi személynek abban a tagállamban kell a központi ügyintézésének helyét fenntartania vagy lakóhellyel rendelkeznie, amelyben az üzleti tevékenységét ténylegesen folytatja.

(3) Az e cikk (1) bekezdésében említett személyeket pénzforgalmi intézményként kell kezelni, azonban esetükben nem kell alkalmazni a 11. cikk (9) bekezdését, valamint a 28., a 29. és a 30. cikket.

(4) A tagállamok rendelkezhetnek úgy is, hogy az e cikk (1) bekezdésével összhangban nyilvántartásba vett természetes vagy jogi személyek csak bizonyos tevékenységeket folytathatnak a 18. cikkben felsoroltak közül.

(5) Az e cikk (1) bekezdésében említett személyeknek értesíteniük kell az illetékes hatóságokat a helyzetükben bekövetkező, az említett bekezdésben meghatározott feltételeket érintő minden változásról. A tagállamok megteszik a szükséges lépéseket annak biztosítására, hogy amennyiben az e cikk (1), (2) vagy (4) bekezdésében meghatározott feltételek már nem teljesülnek, az érintett személynek a 11. cikknek megfelelően 30 naptári napon belül engedélyért kelljen folyamodnia.

(6) E cikk (1)-(5) bekezdése nem alkalmazandó az (EU) 2015/849 irányelv és a pénzmosás elleni nemzeti jog tekintetében.

33. cikk

Számlainformációkat összesítő szolgáltatók

(1) A kizárólag az I. melléklet 8. pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatást nyújtó természetes vagy jogi személyeket mentesíteni kell az 1. és a 2. szakaszban meghatározott eljárás és feltételek alkalmazása alól - az 5. cikk (1) bekezdésének *a)*, *b)*, *e)-h)*, *j)*, *l)*, *n)*, *p)* és *q)* pontjában, az 5. cikk (3) bekezdésében és a 14. és a 15. cikkben meghatározottak kivételével. A 3. szakaszt - a 23. cikk (3) bekezdésének kivételével - alkalmazni kell.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett személyeket pénzforgalmi intézményként kell kezelni, azonban esetükben nem kell alkalmazni a III. és a IV. cím rendelkezéseit - a 41., 45., adott esetben a 52., valamint az 67., a 69. és a 95-98. cikkben meghatározottak kivételével.

34. cikk

Értesítés és tájékoztatás

Ha valamely tagállam alkalmazza a 32. cikk szerinti mentesítési lehetőséget, erről a döntéséről 2018. január 13-ig értesíti a Bizottságot, majd bármilyen későbbi változást is haladéktalanul jelez a Bizottság felé. A tagállam tájékoztatja továbbá a Bizottságot az érintett természetes és jogi személyek számáról, valamint évente a teljesített fizetési műveleteknek a naptári év december 31-én fennálló, a 32. cikk (1) bekezdésének *a)* pontjában említettek szerinti összértékéről.

2. FEJEZET

Közös rendelkezések

35. cikk

Részvétel fizetési rendszerekben

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az engedélyezett vagy nyilvántartásba vett, jogi személynek minősülő pénzforgalmi szolgáltatóknak a fizetési rendszerekben való részvételére vonatkozó szabályok objektívek, megkülönböztetéstől mentesek és arányosak legyenek, továbbá hogy e szabályok egyes konkrét kockázatok - például a kiegyenlítési kockázat, a működési kockázat és az üzleti kockázat - kivédéséhez, valamint a fizetési rendszer pénzügyi és működési stabilitásának védelméhez szükséges mértéknél jobban ne korlátozzák a részvételt.

A fizetési rendszerek nem írhatják elő a pénzforgalmi szolgáltatók, a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők vagy más fizetési rendszerek számára az alábbi követelmények egyikét sem:

a) a más fizetési rendszerekben való tényleges részvételt korlátozó szabályok;

b) olyan szabály, amely megkülönböztetést tesz az engedélyezett pénzforgalmi szolgáltatók között vagy a nyilvántartásba vett pénzforgalmi szolgáltatók között a tagok jogai, kötelezettségei vagy jogcímei szerint;

c) az intézményi formára vonatkozó korlátozás.

(2) [1] Az (1) bekezdést nem kell alkalmazni olyan fizetési rendszerekre, amelyeket kizárólag egyazon csoporthoz tartozó pénzforgalmi szolgáltatók alkotnak.

(3) [2] A tagállamok biztosítják, hogy ha egy, a 98/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [3] alapján kijelölt fizetési rendszer résztvevője lehetővé teszi egy, a rendszerben részt nem vevő, engedélyezett vagy nyilvántartásba vett pénzforgalmi szolgáltató számára, hogy a rendszeren keresztül átutalási megbízást küldjön, akkor az említett résztvevő az e cikk (1) bekezdésével összhangban kérésre objektív, arányos és megkülönböztetéstől mentes módon más engedélyezett vagy nyilvántartásba vett pénzforgalmi szolgáltatóknak is biztosítsa ugyanezt a lehetőséget.

A résztvevőnek az esetleges elutasítást teljes körűen meg kell indokolnia a kérelmező pénzforgalmi szolgáltató számára.

35a. cikk [4]

A kijelölt fizetési rendszerekben való részvétel kérelmezésének feltételei

(1) A fizetési rendszerek stabilitásának és integritásának védelme érdekében a 98/26/EK irányelv alapján kijelölt rendszerekben való részvételt kérelmező, illetve azokban részt vevő pénzforgalmi intézményeknek és elektronikuspénz-kibocsátó intézményeknek rendelkezniük kell a következőkkel:

a) a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők pénzeszközeinek védelme érdekében hozott intézkedések ismertetése;

---

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/886 rendelete 3. cikk 2. a) (HL L 2024.3.19.). Hatályos: 2024. IV. 8-tól.

2 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/886 rendelete 3. cikk 2. b) (HL L 2024.3.19.). Hatályos: 2024. IV. 8-tól.

3 Az Európai Parlament és a Tanács 98/26/EK irányelve (1998. május 19.) a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről (HL L 166., 1998.6.11., 45. o.).

4 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/886 rendelete 3. cikk 3. (HL L 2024.3.19.). Hatályos: 2024. IV. 8-tól.

b) a pénzforgalmi intézmény vagy az elektronikuspénz-kibocsátó intézmény által nyújtani kívánt pénzforgalmi szolgáltatásokra vagy elektronikuspénz-szolgáltatásokra vonatkozó irányítási rendszerek és belső ellenőrzési mechanizmusok - köztük igazgatási, kockázatkezelési és számviteli eljárások - ismertetése, valamint a pénzforgalmi intézménynek vagy az elektronikuspénz-kibocsátó intézménynek az információs és kommunikációs technológiai szolgáltatások igénybevételére vonatkozó szabályainak az ismertetése az (EU) 2022/2554 európai parlamenti és tanácsi rendelet [1] 6. és 7. cikkével kapcsolatosan; és

c) felszámolási terv csőd esetére.

E bekezdés első albekezdése *a)* pontjának alkalmazásában:

a) amennyiben a pénzforgalmi intézmény vagy az elektronikuspénz-kibocsátó intézmény a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők pénzeszközeinek védelmét oly módon biztosítja, hogy a pénzeszközöket egy hitelintézetnél vezetett külön számlán helyezi el, vagy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak meghatározása szerinti biztonságos, likvid, alacsony kockázatú eszköznek minősülő eszközökbe fekteti be, az ilyen védelem érdekében hozott intézkedések ismertetésének adott esetben a következőket kell tartalmaznia:

i. azon befektetési politika ismertetése, amely azt biztosítja, hogy a kiválasztott eszközök likvidek, biztonságosak és alacsony kockázatúak legyenek;

ii. azon személyek száma, akik hozzáférhetnek a védelem céljára igénybe vett számlához, valamint az általuk betöltött pozíció;

iii. azon adminisztrációs és egyeztetési folyamat ismertetése, amely biztosítja, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők érdekében e pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők pénzeszközeit - különösen fizetésképtelenség bekövetkezte esetén - megvédik a pénzforgalmi intézmény vagy az elektronikuspénz-kibocsátó intézmény más hitelezőinek követeléseivel szemben;

iv. a hitelintézettel kötendő szerződés tervezetének egy példánya;

v. a pénzforgalmi intézmény vagy az elektronikuspénz-kibocsátó intézmény kifejezett nyilatkozata az ezen irányelv 10. cikkének való megfelelésről;

b) amennyiben a pénzforgalmi intézmény vagy az elektronikuspénz-kibocsátó intézmény biztosítóval vagy hitelintézettel kötött biztosítási szerződéssel, vagy biztosító vagy hitelintézet által vállalt, a biztosítással egyenértékű garanciával védi a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők pénzeszközeit, az ilyen védelem érdekében hozott intézkedések ismertetésének a következőket kell tartalmaznia:

i. annak megerősítése, hogy a biztosítóval vagy hitelintézettel kötött biztosítási szerződés, illetve a biztosító vagy hitelintézet által vállalt, a biztosítással egyenértékű garancia olyan jogalanytól származik, amely nem tartozik a pénzforgalmi intézmény vagy az elektronikuspénz-kibocsátó intézmény vállalatcsoportjához;

ii. azon egyeztetési folyamat részletes ismertetése, amely biztosítja, hogy a biztosítási szerződés vagy az azzal egyenértékű garancia mindenkor elegendő legyen a pénzforgalmi intézmény vagy az elektronikuspénzkibocsátó intézmény védelmet biztosító kötelezettségeinek teljesítéséhez;

iii. a fedezet időtartama és megújításának feltételei;

iv. a biztosítási szerződés vagy az azzal egyenértékű garancialevél másolata, vagy annak tervezete.

Az első albekezdés *b)* pontjának alkalmazása céljából az ismertetésben igazolni kell, hogy az említett pontban hivatkozott irányítási rendszerek, belső ellenőrzési mechanizmusok, valamint az információs és kommunikációs technológiák használatára vonatkozó intézkedések arányosak, helyénvalóak, megalapozottak és megfelelőek. Ezen túlmenően az irányítási rendszereknek és a belső ellenőrzési mechanizmusoknak a következőket kell magukban foglalniuk:

---

1 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2554 rendelete (2022. december 14.) a pénzügyi ágazat digitális működési rezilienciájáról, valamint az 1060/2009/EK, a 648/2012/EU, a 600/2014/EU, a 909/2014/EU és az (EU) 2016/1011 rendelet módosításáról (HL L 333., 2022.12.27., 1. o.).

a) a pénzforgalmi intézmény vagy az elektronikuspénz-kibocsátó intézmény által azonosított kockázatok feltérképezése, beleértve a kockázatok típusát és azokat az eljárásokat, amelyeket a pénzforgalmi intézmény vagy az elektronikuspénz-kibocsátó intézmény az ilyen kockázatok értékelése és megelőzése érdekében alkalmaz vagy vezet be;

b) az időszakos és a folyamatos ellenőrzések végrehajtását szolgáló különféle eljárások, ideértve az ellenőrzések gyakoriságát és az erre elkülönített emberi erőforrásokat;

c) azok a számviteli eljárások, amelyek keretében a pénzforgalmi intézmény vagy az elektronikuspénz-kibocsátó intézmény rögzíti és bejelenti a pénzügyi információit;

d) a belső ellenőrzési feladatokért - többek között az időszakos, állandó és megfelelőség-ellenőrzésért - felelős személy vagy személyek személyazonossága, valamint az adott személy vagy személyek naprakész önéletrajza;

e) a 2006/43/EK irányelv 2. cikkének 2. pontjában meghatározott, jogszabály szerint engedélyezett könyvvizsgálónak nem minősülő könyvvizsgáló személyazonossága;

f) a vezető testület és adott esetben bármely egyéb felügyeleti testület vagy bizottság összetétele;

g) a kiszervezett feladatok nyomon követésének és ellenőrzésének ismertetése, annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a pénzforgalmi intézmény vagy az elektronikuspénz-kibocsátó intézmény belső ellenőrzései minőségének romlása;

h) annak ismertetése, hogy miként követik nyomon és ellenőrzik a közvetítőket és a fiókokat a pénzforgalmi intézmény vagy az elektronikuspénz-kibocsátó intézmény belső ellenőrzései keretében;

i) a csoportirányítás ismertetése, ha a pénzforgalmi intézmény vagy az elektronikuspénz-kibocsátó intézmény egy másik tagállamban lévő szabályozott vállalkozás leányvállalata.

Az első albekezdés *c)* pontjának alkalmazása céljából a felszámolási tervet a pénzforgalmi intézmény vagy az elektronikuspénz-kibocsátó intézmény tervezett méretéhez és üzleti modelljéhez kell igazítani, és annak tartalmaznia kell a pénzforgalmi intézmény vagy az elektronikuspénz-kibocsátó intézmény által a pénzforgalmi szolgáltatások megszüntetése esetén elfogadandó azon kockázatcsökkentési intézkedések ismertetését, amelyek biztosítanák a függőben lévő fizetési műveletek végrehajtását és a meglévő szerződések megszüntetését.

(2) A tagállamok meghatározzák az (1) bekezdésnek való megfelelés értékelésére szolgáló eljárást. Ez az eljárás önértékelés, az illetékes hatóság általi kifejezett határozathozatal követelménye, vagy bármely más olyan eljárás formáját öltheti, amelynek célja annak biztosítása, hogy az érintett pénzforgalmi intézmények és elektronikuspénzkibocsátó intézmények megfeleljenek az (1) bekezdésnek.

36. cikk

Hozzáférés hitelintézetnél vezetett számlákhoz

A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi intézmények objektív, megkülönböztetéstől mentes és arányos módon hozzáférjenek a hitelintézetek fizetésiszámla-szolgáltatásaihoz. E hozzáférésnek kellően széles körűnek kell lennie ahhoz, hogy a pénzforgalmi intézmények akadálytalan és hatékony módon nyújthassanak pénzforgalmi szolgáltatásokat.

A hitelintézeteknek az elutasítást kellően meg kell indokolniuk az illetékes hatóság számára.

37. cikk

Pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásának tilalma pénzforgalmi szolgáltatónak nem minősülő személyek által és értesítési kötelezettség

(1) A tagállamok megtiltják, hogy azok a természetes vagy jogi személyek, akik vagy amelyek nem minősülnek pénzforgalmi szolgáltatónak és akiket vagy amelyeket ez az irányelv nem zár ki kifejezetten a hatálya alól, pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtsanak.

(2) A tagállamok előírják, hogy azok a szolgáltatók, amelyek a 3. cikk *k)* pontjának i. és ii. alpontjában említett mindkét tevékenységet vagy azok valamelyikét folytatják, és az ezen tevékenységgel vagy tevékenységekkel kapcsolatban az általuk teljesített fizetési műveletek összértéke a megelőző 12 hónapra vonatkozóan meghaladja az 1 millió EUR-t, értesítsék az illetékes hatóságokat, az értesítésben ismertetve a kínált szolgáltatásokat, és pontosan meghatározva, hogy megítélésük szerint a 3. cikk *k)* pontjának i. és ii. alpontjában említett mely kivétel alapján végzik a tevékenységet.

Az illetékes hatóságnak az említett értesítés nyomán megfelelő indokolással ellátott határozatot kell hoznia a 3. cikk *k)* pontjában említett kritériumok alapján, amennyiben a tevékenység nem minősül zártkörű hálózat keretében végzett tevékenységnek, és erről tájékoztatnia kell a pénzforgalmi szolgáltatót.

(3) A tagállamok előírják, hogy azok a szolgáltatók, amelyek a 3. cikk *l)* pontjában említett tevékenységet folytatnak, értesítsék az illetékes hatóságokat, valamint azt is, hogy kötelesek az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátani egy éves ellenőri véleményt, amely igazolja, hogy a szóban forgó tevékenység megfelel a 3. cikk *l)* pontjában meghatározott értékhatároknak.

(4) Az (1) bekezdés ellenére az illetékes hatóságoknak tájékoztatniuk kell az EBH-t azokról a szolgáltatásokról, amelyekről a (2) vagy a (3) bekezdés alapján értesítést kaptak, és jelezniük kell, hogy e tevékenységek végzése melyik kivétel alapján történik.

(5) Azon tevékenység leírását, amelyekről az illetékes hatóságok az e cikk (2) vagy (3) bekezdése alapján értesítést kaptak, közzé kell tenni a 14. és a 15. cikkben előírt nyilvántartásban.

III. CÍM

A PÉNZFORGALMI SZOLGÁLTATÁSOKRA VONATKOZÓ FELTÉTELEK ÁTLÁTHATÓSÁGA ÉS A TÁJÉKOZTATÁSI KÖVETELMÉNYEK

1. FEJEZET

Általános szabályok

38. cikk

Hatály

(1) Ezt a címet az egyszeri fizetési műveletekre, a keretszerződésekre és az ezek hatálya alá tartozó fizetési műveletekre kell alkalmazni. A felek megállapodhatnak úgy is, hogy ezt a címet részben vagy egészben nem kell alkalmazni, ha a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő nem fogyasztó.

(2) A tagállamok az e címben foglalt rendelkezéseket a fogyasztókkal azonos módon alkalmazhatják a mikrovállalkozásokra.

(3) Ez az irányelv nem érinti a 2008/48/EK irányelvet, az egyéb releváns uniós jogszabályokat és nemzeti intézkedéseket a fogyasztói hitelezés ezen irányelvben nem harmonizált, az uniós jognak megfelelő feltételei tekintetében.

39. cikk

Uniós jogban foglalt egyéb rendelkezések

E cím rendelkezései nem érintenek semmilyen, az előzetes tájékoztatás tekintetében további követelményeket tartalmazó uniós jogot.

Amennyiben azonban a 2002/65/EK irányelvet is alkalmazni kell, az említett irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében előírt tájékoztatási követelmények helyébe - az említett bekezdés 2. pontja *c)-g)* alpontjának, 3. pontja *a)*, *d)* és *e)* alpontjának, valamint 4. pontja *b)* alpontjának kivételével - ezen irányelv 44., 45., 51. és 52. cikke lép.

40. cikk

A tájékoztatásért felszámított díjak

(1) Az e címben előírt tájékoztatásért a pénzforgalmi szolgáltató nem számíthat fel díjat a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő felé.

(2) A pénzforgalmi szolgáltató és a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő megegyezhet a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő kérésére nyújtott kiegészítő vagy gyakoribb tájékoztatás, vagy a keretszerződésben kikötöttől eltérő kommunikációs eszköz útján történő tájékoztatás díjáról.

(3) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató a (2) bekezdés szerinti tájékoztatásért díjat számíthat fel, úgy annak a pénzforgalmi szolgáltató tényleges költségeihez mérten ésszerűnek és arányosnak kell lennie.

41. cikk

A tájékoztatási kötelezettségre vonatkozó bizonyítási teher

A tagállamok előírják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatót terheli az arra vonatkozó bizonyítási teher, hogy az e címben meghatározott tájékoztatási követelményeket teljesítette.

42. cikk

Eltérés a tájékoztatási követelményektől a kis összegű fizetésekre szolgáló készpénz-helyettesítő fizetési eszközök és az elektronikus pénz esetében

(1) Az olyan készpénz-helyettesítő fizetési eszközök esetében, amelyek az adott keretszerződés értelmében kizárólag 30 EUR-t meg nem haladó összegű egyedi fizetési műveletekre terjednek ki, illetve amelyek 150 EUR fizetési korláttal bírnak vagy 150 EUR-t semmilyen időpontban meg nem haladó pénzösszeg tárolására alkalmasak:

a) a 51., 52. és 56. cikktől eltérve a pénzforgalmi szolgáltató csak a pénzforgalmi szolgáltatás főbb jellemzőiről tájékoztatja a fizető felet - ideértve a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz lehetséges felhasználási módjait, a felelősséget, a díjszabást és minden egyéb, a megalapozott döntéshozatalhoz szükséges érdemi információt -, és jelzi, hogy a 52. cikkben meghatározott egyéb információk és feltételek hol érhetők el könnyen hozzáférhető módon;

b) meg lehet állapodni arról, hogy a 54. cikktől eltérve a pénzforgalmi szolgáltató nem köteles a 51. cikk (1) bekezdésében előírtakkal azonos módon javaslatot tenni a keretszerződés feltételeinek megváltoztatására;

c) meg lehet állapodni arról, hogy az 57. és az 58. cikktől eltérve a fizetési művelet teljesítését követően:

i. a pénzforgalmi szolgáltató csupán olyan hivatkozást ad meg vagy tesz elérhetővé, amely alapján a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő azonosítani tudja a fizetési műveletet, a fizetési művelet összegét, és az azért felszámított díjakat; és/vagy több ugyanolyan típusú, ugyanazon kedvezményezett részére teljesített fizetési művelet esetében tájékoztatást ad ezen fizetési műveletek teljes összegéről és az ezen fizetési műveletek után felszámított díjak teljes összegéről;

ii. a pénzforgalmi szolgáltató nem köteles az i. alpontban említett információkat megadni vagy elérhetővé tenni, amennyiben a készpénz-helyettesítő fizetési eszközt névtelenül használják, vagy amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató számára ez technikailag nem megoldható. Ugyanakkor a pénzforgalmi szolgáltatónak biztosítania kell a fizető fél számára a tárolt pénzösszeg nagyságának ellenőrzési lehetőségét.

(2) Belföldi fizetési műveletek esetén a tagállamok vagy illetékes hatóságaik csökkenthetik vagy megduplázhatják az (1) bekezdésben említett összegeket. Előre fizetett készpénz-helyettesítő fizetési eszközök esetében a tagállamok ezeket az összegeket legfeljebb 500 EUR-ig növelhetik.

2. FEJEZET

Egyszeri fizetési műveletek

43. cikk

Hatály

(1) Ezt a fejezetet a keretszerződés hatálya alá nem tartozó egyszeri fizetési műveletekre kell alkalmazni.

(2) Amennyiben egyszeri fizetési műveletre szóló fizetési megbízás adására keretszerződés hatálya alá tartozó készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel kerül sor, a pénzforgalmi szolgáltató nem köteles olyan tájékoztatást adni vagy elérhetővé tenni, amelyet a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő egy másik pénzforgalmi szolgáltatóval kötött keretszerződés alapján már megkapott, vagy amelyet azon keretszerződés értelmében a jövőben megkap.

44. cikk

Előzetes általános tájékoztatás

(1) A tagállamok előírják, hogy mielőtt a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőt egyszeri fizetési műveletre vonatkozó pénzforgalmi szolgáltatási szerződés vagy ajánlat kötné, a pénzforgalmi szolgáltatónak könnyen hozzáférhető módon elérhetővé kell tennie a 45. cikkben meghatározott, az általa nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó információkat és feltételeket a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára. A pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő kérésére a pénzforgalmi szolgáltató az információkat és a feltételeket köteles papíron vagy egyéb tartós adathordozón átadni. Az információkat és feltételeket egyszerű nyelvezettel, világos és érthető formában kell megfogalmazni annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén, amelyben a pénzforgalmi szolgáltatást nyújtják, vagy a felek által közösen megjelölt bármely más nyelven.

(2) Amennyiben az egyszeri fizetési műveletre vonatkozó pénzforgalmi szolgáltatási szerződés megkötése a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő kérésére olyan távközlési eszköz használatával történt, amely a pénzforgalmi szolgáltató számára nem teszi lehetővé az (1) bekezdésben foglaltak teljesítését, a pénzforgalmi szolgáltatónak az említett bekezdésben meghatározott kötelezettségét közvetlenül a fizetési művelet teljesítését követően kell teljesítenie.

(3) Az e cikk (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségek az egyszeri fizetési műveletre vonatkozó pénzforgalmi szolgáltatási szerződés tervezete vagy a fizetési megbízás tervezete egy példányának átadásával is teljesíthetők, amennyiben azok tartalmazzák a 45. cikkben meghatározott információkat és feltételeket.

45. cikk

Információk és feltételek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő tájékoztatást kapjon a következő információkról és feltételekről, illetve azokat a pénzforgalmi szolgáltató a számára elérhetővé tegye:

a) azon adat(ok) vagy egyedi azonosító pontos meghatározása, amely(ek)et a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek a fizetési megbízás megfelelő kezdeményezéséhez vagy teljesítéséhez meg kell adnia;

b) a nyújtandó pénzforgalmi szolgáltatás maximális teljesítési ideje;

c) a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő által a pénzforgalmi szolgáltató részére fizetendő összes díj és adott esetben a díjak részletezése;

d) adott esetben a fizetési műveletben alkalmazandó tényleges vagy referencia-árfolyam.

(2) Ezenfelül a tagállamok biztosítják, hogy a megbízásos online átutalási szolgáltató a fizetés kezdeményezése előtt egyértelmű és átfogó információkat közöljenek a fizető féllel vagy tegyenek hozzáférhetővé a fizető fél számára a következőkre vonatkozóan:

a) a megbízásos online átutalási szolgáltató neve, központi ügyintézési helyének címe, adott esetben az abban a tagállamban található pénzforgalmi közvetítőjének vagy fióktelepének címe, ahol a pénzforgalmi szolgáltatást kínálja, továbbá minden egyéb olyan elérhetőség - többek között elektronikuslevelezési cím -, amely a megbízásos online átutalási szolgáltatóval való kapcsolattartás szempontjából lényeges; valamint

b) az illetékes hatóság elérhetősége.

(3) Adott esetben az 52. cikkben meghatározott minden egyéb releváns információt és feltételt könnyen hozzáférhető módon elérhetővé kell tenni a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára.

46. cikk

A fizető fél és a kedvezményezett részére a fizetési megbízás kezdeményezését követően nyújtandó tájékoztatás

Amikor megbízásos online átutalási szolgáltatón keresztül fizetési megbízás kezdeményezésére kerül sor, a megbízásos online átutalási szolgáltatónak a kezdeményezést követően haladéktalanul a fizető fél és adott esetben a kedvezményezett rendelkezésére kell bocsátania vagy számukra elérhetővé kell tennie a 45. cikkben meghatározott információkon és feltételeken túl a következő adatokat is:

a) megerősítés a fizetési megbízásnak a fizető fél számlavezető pénzforgalmi szolgáltatójánál történt, sikeres kezdeményezéséről;

b) a fizető fél és a kedvezményezett számára a fizetési művelet azonosítását és adott esetben a kedvezményezett számára a fizető fél azonosítását lehetővé tevő hivatkozás, valamint a fizetési művelettel továbbított egyéb információk;

c) a fizetési művelet összege;

d) adott esetben a műveletért a megbízásos online átutalási szolgáltatónak fizetendő díjak összege, valamint adott esetben ezen díjak összegének bontása.

47. cikk

Megbízásos online átutalás esetén a fizető fél számlavezető pénzforgalmi szolgáltatójának nyújtandó tájékoztatás

Amikor megbízásos online átutalási szolgáltatón keresztül fizetési megbízás kezdeményezésére kerül sor, a megbízásos online átutalási szolgáltatónak közölnie kell a fizető fél számlavezető pénzforgalmi szolgáltatójával a fizetési művelet azonosítását lehetővé tevő hivatkozást.

48. cikk

A fizető fél részére a fizetési megbízás átvételét követően nyújtandó tájékoztatás

Közvetlenül a fizetési megbízás átvételét követően a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója a 44. cikk (1) bekezdésében előírtakkal azonos módon köteles a fizető fél számára átadni vagy elérhetővé tenni az általa nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó összes alábbi adat:

a) a fizető fél számára a fizetési művelet azonosítását lehetővé tevő hivatkozás, valamint adott esetben a kedvezményezettre vonatkozó információk;

b) a fizetési művelet összege a fizetési megbízásban szereplő pénznemben kifejezve;

c) a fizető fél által a fizetési műveletért fizetendő díjak összege, és adott esetben ezen díjak összegének részletezése;

d) adott esetben a fizetési művelet során a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója által alkalmazott átváltási árfolyam vagy erre történő hivatkozás, amennyiben ez az árfolyam különbözik a 45. cikk (1) bekezdésének *d)* pontjával összhangban megadott árfolyamtól, valamint a fizetési műveletnek a pénznemek közötti átváltást követő összege;

e) a fizetési megbízás átvételének napja.

49. cikk

A kedvezményezett részére a teljesítést követően nyújtandó tájékoztatás

Közvetlenül a fizetési művelet teljesítését követően a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója a 44. cikk (1) bekezdésében előírtakkal azonos módon köteles a kedvezményezett számára átadni vagy elérhetővé tenni az általa nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó alábbi adatok mindegyikét:

a) a kedvezményezett számára a fizetési művelet és adott esetben a fizető fél azonosítását lehetővé tevő hivatkozás, valamint a fizetési művelettel továbbított egyéb információk;

b) a fizetési művelet összege abban a pénznemben, amelyben a pénz a kedvezményezett rendelkezésére áll;

c) a kedvezményezett által a fizetési műveletért fizetendő díjak összege, és adott esetben ezen díjak összegének részletezése;

d) adott esetben a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója által a fizetési művelet során alkalmazott átváltási árfolyam, valamint a fizetési műveletnek a pénznemek közötti átváltást megelőző összege;

e) a jóváírás értéknapja.

3. FEJEZET

Keretszerződések

50. cikk

Hatály

Ezt a fejezetet a keretszerződés hatálya alá tartozó fizetési műveletekre kell alkalmazni.

51. cikk

Előzetes általános tájékoztatás

(1) A tagállamok előírják, hogy kellő időben azelőtt, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőt bármilyen keretszerződés vagy ajánlat kötné, a pénzforgalmi szolgáltató köteles papíron vagy egyéb tartós adathordozón a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek rendelkezésére bocsátani a 52. cikkben meghatározott információkat és feltételeket. Az információkat és feltételeket egyszerű nyelvezettel, világos és érthető formában kell megfogalmazni annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén, amelyben a pénzforgalmi szolgáltatást nyújtják, vagy a felek által közösen megjelölt bármely más nyelven.

(2) Amennyiben a keretszerződést a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő kérésére olyan távközlési eszköz használatával kötötték, amely a pénzforgalmi szolgáltató számára nem teszi lehetővé az (1) bekezdésben foglaltak teljesítését, a pénzforgalmi szolgáltatónak az említett bekezdésben meghatározott kötelezettségét közvetlenül a keretszerződés megkötését követően kell teljesítenie.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettségek az 52. cikkben meghatározott információkat és feltételeket is tartalmazó keretszerződés-tervezet egy példányának átadásával is teljesíthetők.

52. cikk

Információk és feltételek

A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő tájékoztatást kapjon a következő információkról és feltételekről:

1. a pénzforgalmi szolgáltatót illetően:

a) a pénzforgalmi szolgáltató neve, központi ügyintézési helyének címe, valamint adott esetben az abban a tagállamban található pénzforgalmi közvetítőjének vagy fióktelepének címe, ahol a pénzforgalmi szolgáltatást kínálja, továbbá minden egyéb olyan cím - többek között e-mail cím -, amely a pénzforgalmi szolgáltatóval való kapcsolattartás szempontjából lényeges;

b) az illetékes felügyeleti hatóságok adatai, valamint a 14. cikkben meghatározott nyilvántartás vagy a pénzforgalmi szolgáltató engedélyét tartalmazó bármely egyéb nyilvános nyilvántartás adatai, továbbá a nyilvántartási szám, illetve az adott nyilvántartásban azonosításra szolgáló, ezzel egyenértékű azonosítási mód;

2. a pénzforgalmi szolgáltatás igénybevételét illetően:

a) a nyújtandó pénzforgalmi szolgáltatás fő jellemzőinek a leírása;

b) azon adat(ok) vagy egyedi azonosító pontos meghatározása, amely(ek)et a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek a fizetési megbízás megfelelő kezdeményezéséhez vagy teljesítéséhez meg kell adnia;

c) a 64. és a 80. cikkel összhangban a fizetési megbízás kezdeményezéséhez vagy a fizetési művelet teljesítéséhez szükséges jóváhagyás megadásának, illetve visszavonásának formája és az ezekre vonatkozó eljárás;

d) a fizetési megbízás átvételének a 78. cikkel összhangban meghatározott időpontjára vonatkozó hivatkozás, valamint - amennyiben van ilyen - a pénzforgalmi szolgáltató által az adott munkanapi átvételre megállapított végső határidő;

e) a nyújtandó pénzforgalmi szolgáltatás maximális teljesítési ideje;

f) arra vonatkozó információ, hogy a 68. cikk (1) bekezdésének megfelelően van-e lehetőség a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatával kapcsolatosan fizetési korlátokban történő megállapodásra;

g) több kártyamárkás kártyaalapú készpénz-helyettesítő fizetési eszközök esetében a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek a (EU) 2015/751 rendelet 8. cikke szerinti jogai.

3. a díjakat, a kamatlábakat és az átváltási árfolyamokat illetően:

a) a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő által a pénzforgalmi szolgáltatónak fizetendő díjak összege - ideértve az ezen irányelv alapján nyújtandó vagy rendelkezésre bocsátandó információk közlésének módjával és gyakoriságával összefüggő díjakat is -, valamint adott esetben ezen díjak összegének részletezése;

b) adott esetben a fizetési művelet során alkalmazandó kamatlábak és átváltási árfolyamok, vagy - referencia-kamatláb és referencia-árfolyam használata esetén - a tényleges kamatra vonatkozó számítási módszer, valamint a referencia-kamatláb vagy referencia-árfolyam megállapítására használt releváns időpont, index vagy alap;

c) amennyiben a felek arról megállapodnak, az 54. cikk (2) bekezdésével összhangban a referencia-kamatláb vagy referencia-árfolyam azonnali megváltoztatása és a változtatással összefüggő tájékoztatási követelmények;

4. a kommunikációt illetően:

a) adott esetben a kommunikáció módja - ideértve a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő által használt berendezésre és szoftverre vonatkozó technikai követelményeket is -, amelyben a felek az ezen irányelv szerinti információtovábbítás vagy értesítés céljából megállapodtak;

b) az ezen irányelv által előírt információk átadásának vagy elérhetővé tételének módja és gyakorisága;

c) az a nyelv vagy nyelvek, amely(ek)en a keretszerződést megkötik és amely(ek)en a szerződéses jogviszony fennállta alatt a kommunikáció folyik;

d) a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő azon joga, hogy a keretszerződés szerződési feltételeit, az információkat és a feltételeket az 53. cikknek megfelelően megkapja;

5. a védintézkedéseket és a korrekciós intézkedéseket illetően:

a) adott esetben a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő által a készpénz-helyettesítő fizetési eszközök biztonságos tárolása érdekében teendő intézkedések leírása, valamint annak leírása, hogy hogyan kell a 69. cikk (1) bekezdése *b)* pontjának alkalmazásában a pénzforgalmi szolgáltatót értesíteni;

b) a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő pénzforgalmi szolgáltató általi, vélt vagy valós csalás vagy biztonsági fenyegetések esetében történő értesítésére szolgáló biztonságos eljárás;

c) amennyiben a felek arról megállapodnak, azok a feltételek, amelyek mellett - a 68. cikkel összhangban - a pénzforgalmi szolgáltató fenntartja magának a jogot a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz letiltására;

d) a 74. cikkel összhangban a fizető fél felelőssége, ideértve az adott összegre vonatkozó információkat is;

e) arra vonatkozó információ, hogy a 71. cikk értelmében a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek mikor és hogyan kell értesítenie a pénzforgalmi szolgáltatót valamely nem engedélyezett, hibásan kezdeményezett vagy teljesített fizetési műveletről, valamint a 73. cikkel összhangban a pénzforgalmi szolgáltatónak a nem engedélyezett fizetési műveletekért viselt felelőssége;

f) a 89. és a 90. cikkel összhangban a pénzforgalmi szolgáltatónak a fizetési műveletek kezdeményezéséért és teljesítéséért viselt felelőssége; [1]

g) a visszatérítési feltételek a 76. és 77. cikkel összhangban;

6. a keretszerződés módosítását és felmondását illetően:

a) amennyiben a felek arról megállapodnak, arra vonatkozó információ, hogy a feltételeknek a 54. cikk szerinti módosítását elfogadottnak kell tekinteni a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő részéről, ha a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő a hatálybalépés tervezett időpontját megelőző napig nem értesíti a pénzforgalmi szolgáltatót arról, hogy a módosítást nem fogadja el;

b) a keretszerződés időtartama;

c) a 54. cikk (1) bekezdésével és a 55. cikkel összhangban a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek a keretszerződés felmondásához való joga és a felmondással kapcsolatos minden más megállapodás;

7. a jogorvoslatot illetően:

a) a keretszerződésre alkalmazandó jogra és/vagy az illetékes bíróságra vonatkozó szerződési kikötések;

b) a 99-102. cikkel összhangban a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára rendelkezésre álló alternatív vitarendezési eljárások.

53. cikk

A keretszerződés feltételeinek és a keretszerződéssel kapcsolatos információknak a hozzáférhetősége

A szerződéses jogviszony fennállása alatt a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek bármikor jogában áll, hogy kérésre papíron vagy egyéb tartós adathordozón megkapja a keretszerződés szerződéses feltételeit, valamint az 52. cikkben meghatározott információkat és feltételeket.

54. cikk

1 Helyesbítette: az Európai Unió Hivatalos Lapjának 2018. évi L 102. száma.

A keretszerződés feltételeinek módosítása

(1) A keretszerződés, valamint az 52. cikkben meghatározott információk és feltételek bármilyen módosítására a pénzforgalmi szolgáltatónak az 51. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal azonos módon kell javaslatot tennie, legkésőbb két hónappal a módosítás bevezetésének javasolt időpontja előtt. A pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő a módosítás bevezetésének javasolt időpontját megelőzően elfogadhatja vagy elutasíthatja a módosítást.

Az 52. cikk 6. pontja *a)* alpontjának megfelelő esetben a pénzforgalmi szolgáltatónak tájékoztatnia kell a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőt arról, hogy ha a módosítás hatálybalépésének javasolt időpontját megelőzően nem jelzi a pénzforgalmi szolgáltatónak, hogy a módosítást nem fogadja el, akkor úgy kell tekinteni, hogy elfogadta azt. A pénzforgalmi szolgáltatónak arról is tájékoztatnia kell a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőt, hogy ha az elutasítja az említett módosítást, akkor a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek bármikor jogában áll díjmentesen, azonnali hatállyal felmondani a keretszerződést, egészen addig az időpontig, amikor a javasolt módosítás hatályba lépett volna.

(2) A kamatlábak vagy átváltási árfolyamok változtatásai értesítés nélkül azonnal alkalmazhatók, feltéve, hogy a keretszerződésben a felek ezt a jogot kikötötték és a kamatláb- vagy átváltásiárfolyam-változások az 52. cikk 3. pontjának *b)* és *c)* alpontjával összhangban megállapított referencia-kamatlábon vagy referencia-árfolyamon alapulnak. A pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőt a kamatlábváltozásról az 51. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal azonos módon a lehető leghamarabb tájékoztatni kell, hacsak a felek nem egyeztek meg az információknak a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő részére meghatározott gyakorisággal vagy módon történő eljuttatásáról vagy elérhetővé tételéről. A pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára kedvezőbb kamatlábak vagy árfolyamok azonban értesítés nélkül is alkalmazhatók.

(3) A fizetési műveletekben alkalmazott kamatláb vagy árfolyam változtatásának végrehajtása és számítása során semleges, a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők tekintetében megkülönböztetésmentes módon kell eljárni.

55. cikk

A keretszerződés felmondása

(1) A pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő bármikor felmondhatja a keretszerződést, kivéve, ha a felek felmondási időben állapodtak meg. A felmondási idő nem haladhatja meg az egy hónapot.

(2) A hat hónapnál rövidebb ideje fennálló szerződéseket kivéve a keretszerződés felmondása a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára díjmentes. A keretszerződés megszüntetésével járó bármilyen díjnak megfelelőnek és költségarányosnak kell lennie.

(3) Amennyiben arról a keretszerződésben megállapodás született, a pénzforgalmi szolgáltató a határozatlan időre kötött keretszerződést a 51. cikk (1) bekezdésében meghatározottakkal azonos módon, legalább két hónapos felmondási idővel megszüntetheti.

(4) A pénzforgalmi szolgáltatásokért rendszeresen fizetendő díjak tekintetében a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek kizárólag a szerződés megszüntetéséig arányosan esedékes részt kell megfizetnie. Amennyiben a díjfizetés előre történik, úgy az arányos részt vissza kell téríteni.

(5) E cikk rendelkezései nem érintik a feleknek a keretszerződés érvényesíthetetlenségére vagy érvénytelenné nyilvánítására vonatkozó jogait szabályozó tagállami törvényeket és rendeleteket.

(6) A tagállamok a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevőkre nézve kedvezőbb rendelkezéseket is megállapíthatnak.

56. cikk

Az egyedi fizetési műveletek teljesítését megelőző tájékoztatás

A fizető fél által kezdeményezett, keretszerződés hatálya alá tartozó egyedi fizetési műveletek esetében a pénzforgalmi szolgáltatónak - amennyiben a fizető fél az adott fizetési műveletre vonatkozóan ilyen kéréssel fordul hozzá - konkrét tájékoztatást kell adnia a következők mindegyikéről:

a) a maximális teljesítési időről;

b) a fizető fél által fizetendő összes díjról;

c) adott esetben a díjak összegének bontásáról.

57. cikk

Az egyedi fizetési műveletekről a fizető fél részére nyújtandó tájékoztatás

(1) Miután valamely egyedi fizetési művelet összegével a fizető fél számláját megterhelték, vagy - amennyiben a fizető fél nem használ fizetési számlát - a fizetési megbízás átvételét követően a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója köteles a 51. cikk (1) bekezdésében előírtakkal azonos módon haladéktalanul a fizető fél rendelkezésére bocsátani minden következő információt:

a) a fizető fél számára minden egyes fizetési művelet azonosítását lehetővé tevő hivatkozás, valamint adott esetben a kedvezményezettre vonatkozó információk;

b) a fizetési művelet összege abban a pénznemben, amelyben a fizető fél fizetési számláját megterhelik, illetve amely a fizetési megbízásban szerepel;

c) a fizetési műveletért a fizető fél által fizetendő díjak összege, valamint adott esetben ezen díjak összegének részletezése, vagy a fizető fél által fizetendő kamat;

d) adott esetben a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója által a fizetési művelet során alkalmazott átváltási árfolyam, valamint a fizetési műveletnek a pénznemek közötti átváltást követő összege;

e) a terhelés értéknapja vagy a fizetési megbízás átvételének napja.

(2) A keretszerződésnek tartalmaznia kell olyan kikötést, aminek értelmében a fizető fél kérheti, hogy az (1) bekezdésben említett információkat rendszeresen, havonta legalább egyszer, díjmentesen és megállapodás szerinti formában át kell adni vagy elérhetővé kell tenni oly módon, hogy a fizető fél az információkat változatlan formában tárolhassa és reprodukálhassa.

(3) A tagállamok azonban előírhatják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók kötelesek legalább havonta egyszer, díjmentesen, papíron vagy más tartós adathordozón tájékoztatást nyújtani.

58. cikk

Az egyedi fizetési műveletekről a kedvezményezett részére nyújtandó tájékoztatás

(1) Az egyedi fizetési művelet teljesítését követően a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója köteles a 51. cikk (1) bekezdésében előírtakkal azonos módon haladéktalanul a kedvezményezett rendelkezésére bocsátani minden következő információt:

a) a kedvezményezett számára a fizetési művelet és a fizető fél azonosítását lehetővé tevő hivatkozás, valamint a fizetési művelettel továbbított egyéb információk;

b) a fizetési művelet összege abban a pénznemben, amelyben az a kedvezményezett fizetési számláján jóváírásra kerül;

c) a fizetési műveletért fizetendő díjak összege és adott esetben ezen díjak összegének bontása, vagy a kedvezményezett által fizetendő kamat;

d) adott esetben a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója által a fizetési művelet során alkalmazott átváltási árfolyam, valamint a fizetési műveletnek a pénznemek közötti átváltást megelőző összege;

e) a jóváírás értéknapja.

(2) A keretszerződés tartalmazhat olyan kikötést, miszerint az (1) bekezdésben említett információkat rendszeresen, havonta legalább egyszer, megállapodás szerinti formában át kell adni vagy elérhetővé kell tenni oly módon, hogy a kedvezményezett az információkat változatlan formában tárolhassa és reprodukálhassa.

(3) A tagállamok azonban előírhatják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók kötelesek legalább havonta egyszer, díjmentesen, papíron vagy más tartós adathordozón tájékoztatást nyújtani.

4. FEJEZET

Közös rendelkezések

59. cikk

Pénznem és a pénznemek közötti átváltás

(1) A fizetések a felek megegyezése szerinti pénznemben teljesítendők.

(2) Amennyiben a pénznemek közötti átváltási szolgáltatást a fizetési művelet kezdeményezése előtt nyújtják, és ezt a szolgáltatást ATM-en keresztül vagy az értékesítés helyén nyújtják vagy a kedvezményezett nyújtja, a fizető félnek pénznemek közötti átváltási szolgáltatást nyújtó fél köteles a fizető fél tudomására hozni az összes esedékes költséget, továbbá a fizetési műveletnél az átváltáshoz használt árfolyamot.

A fentiek alapján a fizető félnek egyetértését kell adnia a pénznemek közötti átváltási szolgáltatás igénybevételéhez.

60. cikk

Járulékos díjakra és árengedményekre vonatkozó tájékoztatás

(1) Amennyiben a kedvezményezett valamely meghatározott készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatáért díjat számít fel vagy arra árengedményt biztosít, úgy a kedvezményezettnek a fizetési művelet kezdeményezése előtt tájékoztatnia kell erről a fizető felet.

(2) Amennyiben valamely meghatározott készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatáért a pénzforgalmi szolgáltató vagy a műveletben részt vevő valamely más fél díjat számít fel, a pénzforgalmi szolgáltatónak a fizetési művelet kezdeményezése előtt tájékoztatnia kell erről a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőt.

(3) A fizető fél csak abban az esetben köteles az (1) és a (2) bekezdésben említett díjakat megfizetni, ha azok teljes összegét a fizetési művelet megkezdése előtt a tudomására hozták.

IV. CÍM

PÉNZFORGALMI SZOLGÁLTATÁS NYÚJTÁSÁVAL ÉS IGÉNYBEVÉTELÉVEL ÖSSZEFÜGGŐ JOGOK ÉS KÖTELEZETTSÉGEK

1. FEJEZET

Közös rendelkezések

61. cikk

Hatály

(1) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő nem fogyasztó, a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő és a pénzforgalmi szolgáltató megállapodhatnak úgy is, hogy a 62. cikk (1) bekezdése, a 64. cikk (3) bekezdése, valamint a 72., a 74., a 76., a 77., a 80., a 89. és a 90. cikk részben vagy egészben nem alkalmazandó.[1] A pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő és a pénzforgalmi szolgáltató a 71. cikkben megállapítottól eltérő határidőben is megállapodhatnak.

(2) A tagállamok előírhatják, hogy amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő nem fogyasztó, a 102. cikk nem alkalmazandó.

(3) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az e címben foglalt rendelkezéseket a mikrovállalkozásokra a fogyasztókéval azonos módon kell alkalmazni.

(4) Ezen irányelv nem érinti a 2008/48/EK irányelvet, az egyéb releváns uniós jogot és nemzeti intézkedéseket a fogyasztói hitelezés ezen irányelvben nem harmonizált, az uniós jognak megfelelő feltételei tekintetében.

62. cikk

Felszámítható díjak

(1) Az ebben a címben előírt tájékoztatási kötelezettségek teljesítéséért vagy korrekciós és megelőző intézkedésekért a pénzforgalmi szolgáltató nem számíthat fel díjat a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő felé, kivéve, ha arról a 79. cikk (1) bekezdése, a 80. cikk (5) bekezdése és a 88. cikk (4) bekezdése másként rendelkezik.[2] Ez esetben a díj nagyságának a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő és a pénzforgalmi szolgáltató közötti megállapodás tárgyát kell képeznie, és megfelelőnek, valamint a pénzforgalmi szolgáltató tényleges költségeihez mérten arányosnak kell lennie.

(2) A tagállamok előírják, hogy az Unión belül végzett fizetési műveletek esetében, amennyiben mind a fizető fél, mind a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója az Unión belül található, illetve a fizetési műveletben érintett egyetlen pénzforgalmi szolgáltató az Unión belül található, a kedvezményezettnek kell fizetnie a saját pénzforgalmi szolgáltatója által kivetett díjakat, a fizető félnek pedig a saját pénzforgalmi szolgáltatója által kivetett díjakat.

---

1 Helyesbítette: az Európai Unió Hivatalos Lapjának 2018. évi L 102. száma.
2 Helyesbítette: az Európai Unió Hivatalos Lapjának 2018. évi L 102. száma.

(3) A pénzforgalmi szolgáltató nem akadályozhatja meg a kedvezményezettet abban, hogy a fizető fél felé díjat számítson fel, számára árengedményt nyújtson, vagy más módon egy adott készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatára ösztönözze. A felszámított díjak azonban nem haladhatják meg az adott készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használata kapcsán a kedvezményezett által viselt közvetlen költségeket.

(4) A tagállamok minden esetben biztosítják, hogy a kedvezményezett ne számíthasson fel díjat azon készpénz-helyettesítő fizetési eszközök használatáért, amelyekre vonatkozóan a bankközi jutalékokat az (EU) 2015/751 rendelet II. fejezete szabályozza, valamint azon pénzforgalmi szolgáltatásokért, amelyek a 260/2012/EU rendelet hatálya alá tartoznak.

(5) A tagállamok megtilthatják vagy korlátozhatják a kedvezményezettnek a díjak felszámítására vonatkozó jogát, figyelembe véve a verseny ösztönzésének és a hatékony készpénz-helyettesítő fizetési eszközök használata előmozdításának szükségességét.

63. cikk

A kis összegű fizetésekre szolgáló készpénz-helyettesítő fizetési eszközökre és az elektronikus pénzre vonatkozó eltérés

(1) Az olyan készpénz-helyettesítő fizetési eszközök esetében, amelyek a keretszerződés értelmében kizárólag 30 EUR-t meg nem haladó összegű egyedi fizetési műveletekre terjednek ki, illetve vagy 150 EUR fizetési korláttal bírnak, vagy 150 EUR-t semmilyen időpontban meg nem haladó pénzösszeg tárolására alkalmasak, a pénzforgalmi szolgáltatók megállapodhatnak a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevőkkel a következőkről:

a) a 69. cikk (1) bekezdésének *b)* pontja, a 70. cikk (1) bekezdésének *c)* és *d)* pontja, továbbá a 74. cikk (3) bekezdése nem alkalmazandó, amennyiben a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz letiltása vagy további használatának megakadályozása nem lehetséges;

b) a 72. és a 73. cikk, valamint a 74. cikk (1) és (3) bekezdése nem alkalmazandó, amennyiben a készpénz-helyettesítő fizetési eszközt névtelenül használják, vagy a pénzforgalmi szolgáltató kizárólag a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz jellegéből szervesen következő egyéb okokból nincs abban a helyzetben, hogy bizonyítsa, hogy a fizetési műveletet engedélyezték;

c) a 79. cikk (1) bekezdésétől eltérve a pénzforgalmi szolgáltató nem köteles értesíteni a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőt a fizetési megbízás visszautasításáról, amennyiben a teljesítés elmaradása a körülményekből egyértelműen következik;

d) a 80. cikktől eltérve a fizető fél nem vonhatja vissza a fizetési megbízást, miután továbbította azt vagy megadta a fizetési megbízás kedvezményezett felé történő teljesítésére vonatkozó jóváhagyását;

e) a 83. és a 84. cikktől eltérve egyéb teljesítési időtartamok alkalmazandók.

(2) Belföldi fizetési műveletek esetén a tagállamok vagy illetékes hatóságaik csökkenthetik vagy megduplázhatják az (1) bekezdésben említett összegeket. Előre fizetett készpénz-helyettesítő fizetési eszközök esetében a tagállamok ezeket az összegeket legfeljebb 500 EUR-ig növelhetik.

(3) Ezen irányelv 73. és 74. cikkét a 2009/110/EK irányelv 2. cikkének 2. pontjában meghatározott elektronikus pénzre is alkalmazni kell, kivéve, ha a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának nincs lehetősége a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz letiltására, illetve annak a fizetési számlának a befagyasztására, amelyen az elektronikus pénzt tárolják. A tagállamok ezt az eltérési lehetőséget az elektronikus pénz tárolására használt fizetési számlákra, vagy bizonyos értékű készpénz-helyettesítő fizetési eszközökre korlátozhatják.

2. FEJEZET

A fizetési műveletek engedélyezése

64. cikk

Jóváhagyás és a jóváhagyás visszavonása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a fizetési művelet csak akkor legyen engedélyezettnek tekinthető, ha a fizető fél jóváhagyását adta a fizetési megbízás teljesítéséhez. A fizető fél a fizetési művelet teljesítését megelőzően, vagy - a fizető fél és a pénzforgalmi szolgáltató közötti ilyen értelmű megállapodás esetén - azt követően is engedélyezheti a fizetési műveletet.

(2) A fizetési művelet vagy több fizetési művelet teljesítésére vonatkozó jóváhagyást abban a formában kell megadni, amelyben a fizető fél és a pénzforgalmi szolgáltató megállapodott. A fizetési művelet teljesítésére vonatkozó jóváhagyás a kedvezményezetten vagy a megbízásos online átutalási szolgáltatón keresztül is megadható.

Jóváhagyás hiányában a fizetési művelet nem engedélyezettnek tekintendő.

(3) A fizető fél a jóváhagyást bármikor, legkésőbb azonban a 80. cikkben meghatározott, visszavonhatatlanságra vonatkozó időpontig visszavonhatja. A több fizetési művelet teljesítésére vonatkozó jóváhagyás is visszavonható azzal, hogy ennek következtében minden jövőbeni fizetési művelet nem engedélyezettnek tekintendő.

(4) A jóváhagyás megadására vonatkozó eljárást a fizető fél és az adott pénzforgalmi szolgáltató(k) közötti megállapodásban kell rögzíteni.

65. cikk

A pénzösszeg rendelkezésre állásának visszaigazolása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a fizető fél számlavezető pénzforgalmi szolgáltatója a kártyaalapú készpénz-helyettesítő fizetési eszközt kibocsátó pénzforgalmi szolgáltató kérésére haladéktalanul visszaigazolja, hogy a fizető fél fizetési számláján rendelkezésre áll-e a kártyaalapú fizetési művelet végrehajtásához szükséges összeg, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a fizető fél fizetési számlája online módon hozzáférhető a kérés időpontjában;

b) a fizető fél kifejezetten hozzájárult, hogy számlavezető pénzforgalmi szolgáltatója eleget tegyen egy adott pénzforgalmi szolgáltató annak visszaigazolására irányuló kérésének, hogy egy adott kártyaalapú fizetési művelet végrehajtásához szükséges összeg rendelkezésre áll a fizető fél fizetési számláján;

c) a *b)* pontban említett hozzájárulást az első visszaigazolás-kérés előtt kell megadni.

(2) A pénzforgalmi szolgáltató abban az esetben kérheti az (1) bekezdésben említett visszaigazolást, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a fizető fél kifejezetten hozzájárult ahhoz, hogy a pénzforgalmi szolgáltató kérje az (1) bekezdésben említett visszaigazolást;

b) a fizető fél a pénzforgalmi szolgáltató által kibocsátott kártyaalapú készpénz-helyettesítő fizetőeszközzel kezdeményezte az adott összegű kártyaalapú fizetési műveletet;

c) a pénzforgalmi szolgáltató minden egyes visszaigazolás-kérés előtt azonosítja magát a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató felé, valamint a 98. cikk (1) bekezdésének *d)* pontjával összhangban biztonságos adatátviteli kapcsolatban áll a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatóval.

(3) A 95/46/EK irányelvvel összhangban az (1) bekezdésben említett visszaigazolásnak egyszerű „igen” vagy „nem” válaszból kell állnia, nem pedig számlaegyenleget tartalmazó számlakivonatból. A választ nem szabad tárolni és a kártyaalapú fizetési művelet teljesítésétől eltérő célokra felhasználni.

(4) Az (1) bekezdésben említett visszaigazolás nem teheti lehetővé, hogy a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató pénzösszegeket fagyasszon be a fizető fél fizetési számláján.

(5) A fizető fél kérheti a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatót, hogy tájékoztassa őt a pénzforgalmi szolgáltató kilétéről és a megadott visszaigazolás tartalmáról.

(6) E cikk nem alkalmazandó az olyan kártyaalapú készpénz-helyettesítő fizetési eszközökkel kezdeményezett fizetési műveletre, amelyeken a 2009/110/EK irányelv 2. cikkének 2. pontjában meghatározott elektronikus pénzt tárolnak.

66. cikk

A fizetési számlához megbízásos online átutalások esetén való hozzáférés szabályai

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a fizető fél jogosult legyen megbízásos online átutalási szolgáltatón keresztül igénybe venni az I. melléklet 7. pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatásokat. A megbízásos online átutalás igénybevételéhez való jog nem gyakorolható abban az esetben, ha a fizetési számla online nem hozzáférhető.

(2) Ha a fizető fél a 64. cikkel összhangban kifejezetten jóváhagyását adja a fizetési művelet teljesítéséhez, akkor a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatónak - a fizető fél megbízásos online átutalás igénybevételéhez való jogának biztosítása érdekében - végre kell hajtania az e cikk (4) bekezdésében meghatározott intézkedéseket.

(3) A megbízásos online átutalási szolgáltató:

a) a megbízásos online átutalás nyújtásával összefüggésben semmilyen időpontban sem birtokolhatja a fizető fél pénzeszközeit;

b) biztosítja, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő személyes hitelesítési adataihoz a szolgáltatást igénybe vevőn és a személyes hitelesítési adatok kibocsátóján kívül más felek ne férhessenek hozzá, és hogy azokat a megbízásos online átutalási szolgáltató biztonságos és hatékony csatornákon továbbítsa;

c) biztosítja, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőre vonatkozó, a megbízásos online átutalás nyújtása keretében megszerzett egyéb adatokat csak a kedvezményezett részére és csak a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő kifejezett hozzájárulásával továbbítsák;

d) minden alkalommal, amikor fizetés kezdeményezésére kerül sor, azonosítja magát a fizető fél számlavezető pénzforgalmi szolgáltatója felé, valamint a 98. cikk (1) bekezdésének *d)* pontjával összhangban biztonságos adatátvitel útján kommunikáljon a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatóval, a fizető féllel és a kedvezményezettel;

e) nem tárolhat a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőre vonatkozó érzékeny fizetési adatokat;

f) a megbízásos online átutalás nyújtásához szükséges adatokon felül nem kérhet a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőtől más adatokat;

g) nem használhat fel és nem tárolhat adatokat, valamint nem férhet hozzá adatokhoz a fizető fél által kifejezetten igényelt megbízásos online átutalás nyújtásának céljától eltérő célból;

h) nem módosíthatja az ügylet összegét, kedvezményezettjét vagy bármely más jellemzőjét.

(4) A számlavezető pénzforgalmi szolgáltató köteles:

a) biztonságos kommunikációt folytatni a megbízásos online átutalási szolgáltatókkal, a 98. cikk (1) bekezdése *d)* pontjával összhangban;

b) azt követően, hogy átvette a megbízásos online átutalási szolgáltatótól a fizetési megbízást, haladéktalanul teljes körűen tájékoztatni a megbízásos online átutalási szolgáltatót a fizetési művelet kezdeményezéséről, valamint a fizetési művelet végrehajtását illetően a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató rendelkezésére álló összes információról, illetve köteles az említett információkat számára elérhetővé tenni;

c) a fizető fél által közvetlenül továbbított fizetési megbízásokkal azonos módon kezelni a megbízásos online átutalás keretében továbbított fizetési megbízásokat, különösen az időzítés, az elsőbbség és a díjak tekintetében, kivéve, ha a megkülönböztetés objektíven indokolható.

(5) A megbízásos online átutalás nyújtásához nem szabható feltételül, hogy e célból szerződéses jogviszony álljon fent a megbízásos online átutalási szolgáltatók és a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók között.

67. cikk

Számlainformációk összesítése esetén a fizetési számlára vonatkozó információkhoz való hozzáférésre és azok felhasználására alkalmazandó szabályok

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő jogosult legyen az I. melléklet 8. pontjában említett, a számlával kapcsolatos információkhoz való hozzáférést lehetővé tevő szolgáltatásokat igénybe venni. Ez a jog nem gyakorolható abban az esetben, ha a fizetési számla online nem hozzáférhető.

(2) A számlainformációkat összesítő szolgáltató:

a) kizárólag a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő kifejezett jóváhagyása alapján nyújthat szolgáltatást;

b) biztosítja, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő személyes hitelesítési adataihoz a szolgáltatást igénybe vevőn és a személyes hitelesítési adatok kibocsátóján kívül más felek ne férhessenek hozzá, és hogy azokat a számlainformációkat összesítő szolgáltató biztonságos és hatékony csatornákon továbbítsa;

c) minden egyes munkamenetben azonosítja magát a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számlavezető pénzforgalmi szolgáltatója/szolgáltatói felé, valamint a 98. cikk (1) bekezdésének *d)* pontjával összhangban biztonságos úton kommunikál a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatóval és a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevővel;

d) kizárólag a megjelölt fizetési számlákra és az azokhoz tartozó fizetési műveletekre vonatkozó információkhoz férhet hozzá;

e) nem kérhet a fizetési számlákhoz kapcsolódó érzékeny fizetési adatokat;

f) nem használhat fel és nem tárolhat adatokat, valamint nem férhet hozzá adatokhoz más célból mint a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő által a számlainformációk kifejezetten igényelt összesítésének célja, az adatvédelmi szabályokkal összhangban.

(3) A számlavezető pénzforgalmi szolgáltató a fizetési számlákkal kapcsolatban köteles:

a) a számlainformációkat összesítő szolgáltatóval a 98. cikk (1) bekezdése *d)* pontjának megfelelő, biztonságos adatkapcsolatot használni; valamint

b) megkülönböztetéstől mentesen kezelni a számlainformációk összesítése keretében továbbított adatkéréseket, kivéve abban az esetben, ha a megkülönböztetés objektíven indokolható.

(4) A számlainformációk összesítésének nyújtásához nem szabható feltételül, hogy e célból szerződéses jogviszony álljon fel a számlainformációkat összesítő szolgáltató és a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók között.

68. cikk

A készpénz-helyettesítő fizetési eszközök használatára és a pénzforgalmi szolgáltatóknak a fizetési számlákhoz való hozzáférésére vonatkozó korlátozások

(1) Amennyiben a jóváhagyás megadása egy meghatározott készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatával történik, az adott készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel végrehajtott fizetési műveletekre a fizető fél és a pénzforgalmi szolgáltatója összeghatárokat állapíthat meg.

(2) Amennyiben a keretszerződés tartalmaz ilyen rendelkezést, a pénzforgalmi szolgáltató fenntarthatja magának a jogot a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz letiltására olyan objektív módon igazolható okok alapján, amelyek a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz biztonságával, a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz nem engedélyezett vagy csalárd módon történő használatának gyanújával, vagy - olyan készpénz-helyettesítő fizetési eszköz esetében, amelyhez hitelkeret kapcsolódik - azzal függenek össze, hogy jelentős mértékben megnövekedett annak a kockázata, hogy a fizető fél esetleg nem képes teljesíteni a fizetési kötelezettségét.

(3) Ilyen esetekben a pénzforgalmi szolgáltatónak - lehetőség szerint még a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz letiltása előtt, de legkésőbb a letiltás után azonnal - a megállapodás szerinti módon tájékoztatnia kell a fizető felet a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz letiltásáról és annak okairól, kivéve, ha a tájékoztatás veszélyezteti az objektív módon igazolható biztonsági okokat, vagy ha azt egyéb vonatkozó uniós vagy nemzeti jog tiltja.

(4) A készpénz-helyettesítő fizetési eszköz letiltásának alapjául szolgáló ok megszűnésekor a pénzforgalmi szolgáltatónak fel kell oldania a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz letiltását, vagy új készpénz-helyettesítő fizetési eszközt kell adnia helyette.

(5) A számlavezető pénzforgalmi szolgáltató a fizetési számlához a számlainformációkat összesítő szolgáltató vagy a megbízásos online átutalási szolgáltató általi, nem engedélyezett vagy csalárd módon történő hozzáféréssel összefüggő, objektíven indokolható és kellően bizonyított okok alapján - ideértve a fizetési művelet nem engedélyezett vagy csalárd kezdeményezését is - megtagadhatja a számlainformációkat összesítő szolgáltatótól vagy a megbízásos online átutalási szolgáltatótól a fizetési számlához való hozzáférést. Ilyen esetekben a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatónak a megállapodás szerinti módon tájékoztatnia kell a fizető felet a fizetési számlához való hozzáférés megtagadásáról és annak okairól. Az említett információról lehetőség szerint még a hozzáférés megtagadása előtt, de legkésőbb azt követően haladéktalanul kell a fizető felet tájékoztatni, kivéve, ha a tájékoztatás objektíven indokolt biztonsági okokból nem helyénvaló, vagy ha azt egyéb vonatkozó uniós vagy nemzeti jog tiltja.

A számlavezető pénzforgalmi szolgáltatónak a hozzáférés megtagadását indokoló okok megszűnése után hozzáférést kell biztosítania a fizetési számlához.

(6) Az (5) bekezdésben említett esetekben a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatónak haladéktalanul jelentenie kell az illetékes hatóság számára a számlainformációkat összesítő szolgáltatóval vagy a megbízásos online átutalási szolgáltatóval kapcsolatos eseményt. Tájékoztatnia kell a hatóságot az eset releváns részleteiről és a meghozott intézkedés indokairól. Az illetékes hatóságnak értékelnie kell az esetet, és szükség szerint megfelelő intézkedéseket kell hoznia.

69. cikk

A pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő kötelezettségei a készpénz-helyettesítő fizetési eszközökkel és a személyes hitelesítési adatokkal kapcsolatban

(1) A pénzforgalmi szolgáltatásnak a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatára jogosult igénybe vevőjének:

a) a készpénz-helyettesítő fizetési eszközt az adott készpénz-helyettesítő fizetési eszköz kibocsátását és használatát szabályozó feltételeknek megfelelően kell használnia, amelyfeltételeknek objektívnek, megkülönböztetés-mentesnek és arányosnak kell lenniük;

b) indokolatlan késedelem nélkül értesítenie kell a pénzforgalmi szolgáltatót vagy a pénzforgalmi szolgáltató által megjelölt szervezetet, ha a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz elvesztését, ellopását, jogosulatlan vagy nem engedélyezett használatát észleli.

(2) Az (1) bekezdés *a)* pontja alkalmazásában a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek, amint a készpénz-helyettesítő fizetési eszközt átvette, mindenekelőtt minden ésszerű lépést meg kell tennie a személyes hitelesítési adatainak a biztonságos tárolása érdekében.

70. cikk

A pénzforgalmi szolgáltató kötelezettségei a készpénz-helyettesítő fizetési eszközökkel kapcsolatban

(1) A készpénz-helyettesítő fizetési eszközt kibocsátó pénzforgalmi szolgáltató:

a) biztosítja, hogy a személyes hitelesítési adatai a pénzforgalmi szolgáltatásnak a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatára jogosult igénybe vevőjén kívül más felek számára ne lehessenek hozzáférhetők, a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőre vonatkozó, a 69. cikkben meghatározott kötelezettségek sérelme nélkül;

b) tartózkodik a készpénz-helyettesítő fizetési eszközök megbízás nélküli küldésétől, kivéve, ha egy, a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára már kiadott készpénz-helyettesítő fizetési eszközt kell lecserélni;

c) biztosítja, hogy mindig rendelkezésre álljanak azok a megfelelő eszközök, amelyek révén a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő teljesíteni tudja a 69. cikk (1) bekezdésének *b)* pontja szerinti értesítést vagy kérelmezni tudja a letiltásnak a 68. cikk (4) bekezdése szerinti feloldását; kérésre - az értesítést követő 18 hónapon át - biztosítania kell a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára az értesítés bizonyításának lehetőségét;

d) lehetővé teszi a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára a 69. cikk (1) bekezdésének *b)* pontja szerinti értesítés díjmentes megküldését, és amennyiben díjat szab ki, az legfeljebb a készpénz-helyettesítő fizetési eszközhöz közvetlenül hozzákapcsolható pótlási költségek összegéig terjedhet;

e) a 69. cikk (1) bekezdésének *b)* pontja szerinti értesítést követően megakadályozza a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatát.

(2) A készpénz-helyettesítő fizetési eszköznek a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára történő megküldésével vagy a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz bármely személyes hitelesítési adatainak megküldésével kapcsolatos kockázat a pénzforgalmi szolgáltatót terheli.

71. cikk

Nem engedélyezett vagy hibásan teljesített fizetési műveletek bejelentése és helyesbítése

(1) A pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára a pénzforgalmi szolgáltató kizárólag akkor köteles a nem engedélyezett vagy hibásan teljesített fizetési műveletek helyesbítését biztosítani, ha a szolgáltatást igénybe vevő indokolatlan késedelem nélkül, de legkésőbb a terhelés napjától számított 13 hónap elteltével bejelenti a pénzforgalmi szolgáltatónak az általa észlelt, nem engedélyezett vagy hibásan teljesített és - többek között a 89. cikkben foglaltak alapján - reklamációra okot adó fizetési műveletet.

Az első albekezdésben megállapított határidő nem alkalmazandó, amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató az érintett fizetési művelettel kapcsolatban nem nyújtott tájékoztatást vagy azt nem tette elérhetővé a III. címben meghatározottak szerint.

(2) Amennyiben megbízásos online átutalási szolgáltatók is érintettek, a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató a 73. cikk (2) bekezdésének és a 89. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül köteles az e cikk (1) bekezdése szerinti helyesbítést biztosítani a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára.

72. cikk

A fizetési műveletek hitelesítésének és teljesítésének bizonyítása

(1) A tagállamok előírják, hogy ha a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő tagadja, hogy egy már teljesített fizetési műveletet engedélyezett volna, vagy állítása szerint a fizetési művelet teljesítése hibás volt, akkor a pénzforgalmi szolgáltatónak kell bizonyítania azt, hogy a fizetési művelet hitelesítése és pontos rögzítése, valamint a számlákon való bejegyzése megtörtént, és a művelet teljesítését nem befolyásolta műszaki hiba vagy a pénzforgalmi szolgáltató által nyújtott szolgáltatás egyéb zavara.

Ha a kezdeményezett fizetési művelet megbízásos online átutalási szolgáltatón keresztül történik, a megbízásos online átutalási szolgáltatónak kell bizonyítania, hogy - a saját felelősségi körén belül - a fizetési művelet hitelesítése és pontos rögzítése megtörtént, és a művelet teljesítését nem befolyásolta műszaki hiba vagy a szolgáltatásnyújtó felelőssége alá tartozó pénzforgalmi szolgáltatás egyéb zavara.

(2) Ha a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő tagadja, hogy egy már teljesített fizetési műveletet engedélyezett, akkor önmagában az, hogy a pénzforgalmi szolgáltató - adott esetben a megbízásos online átutalási szolgáltatót is ideértve - rögzítette a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatának tényét, nem feltétlenül elégséges annak bizonyításához, hogy a fizető fél a fizetési műveletet engedélyezte vagy csalárd módon járt el, illetve hogy a 69. cikkben meghatározott egy vagy több kötelezettségét szándékosan vagy súlyos gondatlanságból nem teljesítette. A pénzforgalmi szolgáltató - adott esetben a megbízásos online átutalási szolgáltatót is ideértve - köteles bizonyítékokkal szolgálni a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő által elkövetett csalás vagy súlyos gondatlanság alátámasztására.

73. cikk

A pénzforgalmi szolgáltató felelőssége a nem engedélyezett fizetési műveletek vonatkozásában

(1) A tagállamok biztosítják, hogy nem engedélyezett fizetési művelet esetében - a 71. cikk sérelme nélkül - a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója haladéktalanul azután, hogy tudomást szerzett vagy tájékoztatták a műveletről, de legkésőbb a következő munkanap végéig megtérítse a fizető fél részére a nem engedélyezett fizetési művelet összegét, kivéve, ha a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója ésszerű okokból csalásra gyanakszik, és ezen okokat írásban közli az érintett nemzeti hatósággal. A fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának adott esetben vissza kell állítania a megterhelt fizetési számlát abba az állapotba, amelyben az akkor lenne, ha a nem engedélyezett fizetési műveletre nem került volna sor. Ennek azt is biztosítania kell, hogy a fizető fél fizetési számláján a jóváírás értéknapja ne legyen későbbi, mint az összeggel való megterhelés dátuma.

(2) Ha a fizetési művelet kezdeményezése megbízásos online átutalási szolgáltatón keresztül történt, akkor a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatónak haladéktalanul, de legkésőbb a következő munkanap végéig meg kell térítenie a nem engedélyezett fizetési művelet összegét, és adott esetben vissza kell állítania a megterhelt fizetési számlát abba az állapotba, amelyben az akkor lenne, ha a nem engedélyezett fizetési műveletre nem került volna sor.

Ha a megbízásos online átutalási szolgáltató felelős a nem engedélyezett fizetési műveletért, akkor haladéktalanul kártalanítania kell a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatót - annak kérésére - a fizető félnek visszatérített összegek következtében általa elszenvedett veszteségekért és kifizetett összegekért, a nem engedélyezett fizetési művelet összegét is beleértve. A 72. cikk (1) bekezdésével összhangban a megbízásos online átutalási szolgáltatónak kell bizonyítania, hogy - a saját felelősségi körén belül - a fizetési művelet hitelesítése és pontos rögzítése megtörtént, és a művelet teljesítését nem befolyásolta műszaki hiba vagy a szolgáltatásnyújtó felelőssége alá tartozó pénzforgalmi szolgáltatás egyéb zavara.

(3) További pénzügyi kártérítéseket a fizető fél és a pénzforgalmi szolgáltató, vagy adott esetben a fizető fél és a megbízásos online átutalási szolgáltató között létrejött szerződésre alkalmazandó joggal összhangban lehet megállapítani.

74. cikk

A fizető fél felelőssége a nem engedélyezett fizetési műveletek vonatkozásában

(1) A 73. cikktől eltérve a fizető fél kötelezhető, hogy legfeljebb 50 EUR értékig viselje a nem engedélyezett fizetési műveletekkel összefüggő, az elveszített vagy ellopott készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatából, illetve jogosulatlan használatából eredő károkat.

Az első albekezdés nem alkalmazandó, ha

a) a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz elvesztését, ellopását vagy jogosulatlan használatát a fizető fél a fizetési művelet teljesítését megelőzően nem észlelhette, kivéve abban az esetben, ha maga a fizető fél járt el csalárd módon; vagy

b) a kárt a pénzforgalmi szolgáltató alkalmazottjának, pénzforgalmi közvetítőjének vagy fióktelepének, illetve a tevékenységeket a pénzforgalmi szolgáltató által kiszervezett tevékenységet végző szervezet intézkedése vagy az intézkedés elmulasztása okozta.

A fizető félnek kell viselnie a nem engedélyezett műveletekkel összefüggő összes kárt, amennyiben azok azáltal keletkeztek, hogy csalárd módon járt el, illetve a 69. cikkben meghatározott egy vagy több kötelezettségét szándékosan vagy súlyos gondatlanságból nem teljesítette. Ilyen esetekben az első albekezdésben említett felső összeghatár nem alkalmazandó.

Azokban az esetekben, amikor a fizető fél nem járt el csalárd módon vagy nem szándékosan mulasztotta el a 69. cikk szerinti kötelezettségei teljesítését, a tagállamok csökkenthetik az e bekezdésben említett felelősséget, figyelembe véve különösen a személyes hitelesítési adatainak jellegét, valamint azon konkrét körülményeket, amelyek mellett azt elvesztették, ellopták vagy jogosulatlanul használták.

(2) Amennyiben a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója nem ír elő erős ügyfél-hitelesítést, a fizető fél nem visel semmi fajta veszteséget, kivéve, ha csalárd módon járt el. Amennyiben a kedvezményezett vagy annak pénzforgalmi szolgáltatója nem fogadja el az erős ügyfél-hitelesítést, meg kell térítenie a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának okozott anyagi kárt.

(3) A fizető félnek nem kell viselnie az elveszített, ellopott vagy jogosulatlanul használt készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatából eredő anyagi következményeket azt követően, hogy eleget tett a 69. cikk (1) bekezdésének *b)* pontjában meghatározott értesítési kötelezettségnek, kivéve, ha csalárd módon járt el.

Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató nem biztosítja folyamatosan az elveszett, ellopott vagy jogosulatlanul használt készpénz-helyettesítő fizetési eszközök bejelentésére szolgáló megfelelő eszközöket a 70. cikk (1) bekezdésének *c)* pontjában előírtaknak megfelelően, a fizető félnek nem kell viselnie az ilyen készpénz-helyettesítő fizetési eszközök használatából eredő anyagi következményeket, kivéve, ha csalárd módon járt el.

75. cikk

Előre nem ismert összegű fizetési műveletek

(1) Amennyiben kártyaalapú fizetési művelet keretében a kedvezményezett fizetési műveletet kezdeményez vagy azt a kedvezményezetten keresztül kezdeményezik, és annak pontos összege még nem ismert akkor, amikor a fizető fél jóváhagyja a fizetési művelet végrehajtását, a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója csak abban az esetben zárolhat pénzösszegeket a fizető fél fizetési számláján, ha a fizető fél jóváhagyta a zárolandó pénzösszeg pontos nagyságát.

(2) A fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának haladéktalanul fel kell oldania a fizető fél fizetési számláján az (1) bekezdés értelmében zárolt pénzösszegek zárolását, amint tájékoztatást kapott a fizetési művelet pontos összegéről, de legkésőbb haladéktalanul azután, hogy átvette a fizetési megbízást.

76. cikk

Visszatérítés a kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett fizetési művelek esetén

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a fizető fél jogosult legyen arra, hogy a pénzforgalmi szolgáltató visszatérítse számára az engedélyezett, a kedvezményezett által vagy a kedvezményezetten keresztül kezdeményezett és már teljesített fizetési műveletek összegét, amennyiben az alábbi mindkét feltétel teljesül:

a) az engedély a megadásának időpontjában nem tartalmazta a fizetési művelet pontos összegét;

b) a fizetési művelet összege meghaladta azt az összeget, amely a fizető fél részéről ésszerűen elvárható volt, figyelembe véve a korábbi fizetési szokásait, a keretszerződésében foglalt feltételeket és az ügy lényeges körülményeit.

A pénzforgalmi szolgáltató kérésére a feltételek teljesülésének bizonyítási terhét a fizető fél viseli.

A visszatérítendő összegnek meg kell egyeznie a teljesített fizetési művelet teljes összegével. A fizető fél fizetési számláján a jóváírás értéknapja nem lehet későbbi, mint az összeggel való megterhelés dátuma.

E cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül, a tagállamok biztosítják, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett jogon túl, a 260/2012/EU rendelet 1. cikkében említett beszedési műveletek esetében a fizető fél az ezen irányelv 77. cikkében meghatározott időszakon belül feltétlen visszatérítési joggal rendelkezzen. [1]

(2) Az (1) bekezdés első albekezdésének *b)* pontja alkalmazásában azonban a fizető fél nem hivatkozhat a pénznemek közötti átváltással kapcsolatos okokra, amennyiben a 45. cikk (1) bekezdésének *d)* pontjával, illetve az 52. cikk 3. pontjának *b)* alpontjával összhangban a pénzforgalmi szolgáltatójával történt megállapodás szerinti referencia-árfolyam került alkalmazásra.

(3) A fizető fél és a pénzforgalmi szolgáltató a keretszerződésben megállapodhat arról, hogy a fizető fél nem jogosult visszatérítésre, amennyiben

a) a fizető fél a fizetési megbízás teljesítésére vonatkozó jóváhagyását közvetlenül a pénzforgalmi szolgáltatónak adta, és

b) amennyiben releváns - a jövőbeli fizetési műveletre vonatkozó tájékoztatást a pénzforgalmi szolgáltató vagy a kedvezményezett legalább négy héttel az esedékesség napja előtt a megállapodás szerinti módon a fizető fél rendelkezésére bocsátotta vagy számára elérhetővé tette.

(4) A nem euróban elszámolt beszedési műveletek esetében a tagállamok előírhatják a pénzforgalmi szolgáltatóik számára, hogy beszedési modelleikkel összhangban kedvezőbb visszatérítési jogokat kínáljanak, ha azok előnyösebbek a fizető fél számára.

77. cikk

Visszatérítés igénylése a kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett fizetési művelek esetén

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a fizető fél a kedvezményezett által vagy a kedvezményezetten keresztül kezdeményezett, engedélyezett fizetési művelet összegének a 76. cikk szerinti visszatérítésére vonatkozó igényét az összeggel való megterhelés napjától számított nyolc héten belül benyújthassa.

(2) A visszatérítésre vonatkozó igény beérkezésétől számított tíz munkanapon belül a pénzforgalmi szolgáltató vagy visszatéríti a fizetési művelet teljes összegét, vagy indokolnia kell a visszatérítés megtagadásának objektív módon igazolható okait, ezzel egyidejűleg megjelölve azokat a szerveket, amelyekhez a fizető fél az üggyel kapcsolatban a 99-102. cikk értelmében fordulhat, amennyiben nem fogadja el a kapott indoklást.

A pénzforgalmi szolgáltatónak a visszatérítés megtagadására vonatkozó, e bekezdés első albekezdése szerinti joga nem alkalmazandó a 76. cikk (1) bekezdésének negyedik albekezdésében meghatározott esetben.

3. FEJEZET

A fizetési műveletek teljesítése

1. szakasz

1 Helyesbítette: az Európai Unió Hivatalos Lapjának 2018. évi L 102. száma.

Fizetési megbízások és átutalt összegek

78. cikk

Fizetési megbízások átvétele

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az átvétel időpontjának az az időpont minősüljön, amikor a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója megkapja a fizetési megbízást.

A fizető fél számláját a fizetési megbízás átvétele előtt nem lehet megterhelni. Ha az átvétel időpontja a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójánál nem munkanapra esik, úgy kell tekinteni, hogy a fizetési megbízás beérkezésére a következő munkanapon került sor. A pénzforgalmi szolgáltató a munkanap végéhez közel eső időpontban meghatározhat egy olyan végső határidőt, amelyet követően a beérkezett fizetési megbízásokat úgy kell tekinteni, mintha azok a következő munkanapon érkeztek volna be.

(2) Ha az a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő, aki a fizetési megbízást kezdeményezi, megállapodik a pénzforgalmi szolgáltatóval abban, hogy a fizetési megbízás teljesítését egy bizonyos napon vagy egy meghatározott időszak végén kell elkezdeni, vagy azon a napon, amikor a fizető fél a pénzforgalmi szolgáltató rendelkezésére bocsátja a pénzösszeget, akkor a 83. cikk alkalmazásában ezt az előre egyeztetett napot kell az átvétel időpontjának tekinteni. Ha az előre egyeztetett nap a pénzforgalmi szolgáltatónál nem munkanapra esik, úgy kell tekinteni, hogy a fizetési megbízás a következő munkanapon érkezett be.

79. cikk

Fizetési megbízások visszautasítása

(1) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató visszautasítja a fizetési megbízás teljesítését vagy a fizetési művelet kezdeményezését, értesítenie kell a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőt - amennyiben azt egyéb vonatkozó uniós vagy nemzeti jog nem tiltja - a visszautasításról, valamint lehetőség szerint annak indokairól és a visszautasítást okozó ténybeli tévedések kijavításának lehetőségeiről.

A pénzforgalmi szolgáltatónak a lehető leghamarabb, de mindenképpen a 83. cikkben meghatározott időszakon belül, a megállapodás szerinti módon el kell küldenie vagy elérhetővé kell tennie az értesítést.

A keretszerződés tartalmazhat olyan kikötést, miszerint visszautasítás esetén a pénzforgalmi szolgáltató felszámíthat egy indokolt díjat, amennyiben a visszautasítás objektív módon indokolható.

(2) Amennyiben a fizető fél keretszerződésében meghatározott valamennyi feltétel teljesül, a fizető fél számlavezető pénzforgalmi szolgáltatója - amennyiben azt egyéb vonatkozó uniós vagy nemzeti jog nem tiltja - nem tagadhatja meg az engedélyezett fizetési megbízás teljesítését, függetlenül attól, hogy a fizetési megbízást a fizető fél kezdeményezte, - beleértve azt is, ha a fizető fél azt megbízásos online átutalási szolgáltatón keresztül kezdeményezte - vagy a kezdeményezésre a kedvezményezett által vagy rajta keresztül került sor.

(3) A 83. és 89. cikk alkalmazásában az a fizetési megbízás, amelynek teljesítése visszautasításra került, nem tekintendő beérkezett megbízásnak.

80. cikk

A fizetési megbízás visszavonhatatlansága

(1) A tagállamok biztosítják, hogy - amennyiben e cikk másként nem rendelkezik - a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő ne vonhassa vissza a fizetési megbízást azután, hogy az a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójához beérkezett.

(2) Amennyiben a fizetési műveletet megbízásos online átutalási szolgáltató kezdeményezi vagy a kezdeményezésre a kedvezményezett által vagy rajta keresztül kerül sor, a fizető fél nem vonhatja vissza a fizetési megbízást azután, hogy a megbízásos online átutalási szolgáltató felé jóváhagyta a fizetési művelet kezdeményezését, vagy azután, hogy a kedvezményezett felé jóváhagyta a fizetési művelet teljesítését.

(3) Beszedés esetén azonban - a visszatérítéshez való jogok sérelme nélkül - a fizető fél legkésőbb a pénzösszeggel való megterhelés megállapodás szerinti napját megelőző munkanap végéig visszavonhatja a fizetési megbízást.

(4) A 78. cikk (2) bekezdésében említett esetben a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő a fizetési megbízást legkésőbb a megállapodás szerinti napot megelőző munkanap végéig vonhatja vissza.

(5) Az (1)-(4) bekezdésben meghatározott határidőket követően a fizetési megbízást kizárólag akkor lehet visszavonni, ha arról a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő és az érintett pénzforgalmi szolgáltató megállapodott. A (2) és (3) bekezdésben említett esetben a kedvezményezett beleegyezése is szükséges. Amennyiben arról a keretszerződésben megállapodás született, az érintett pénzforgalmi szolgáltatónak a visszavonásért módjában áll díjat felszámítani.

81. cikk

Átutalt és megkapott összegek

(1) A tagállamok előírják, hogy a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója (szolgáltatói), a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója (szolgáltatói) és a pénzforgalmi szolgáltatók bármely közvetítője a fizetési művelet teljes összegét átutalja (átutalják), és tartózkodjon (tartózkodjanak) attól, hogy az átutalt összegből díjakat vonjon (vonjanak) le.

(2) A kedvezményezett és a pénzforgalmi szolgáltató mindazonáltal köthet olyan megállapodást is, miszerint a pénzforgalmi szolgáltató a kedvezményezett részére történő jóváírás előtt, az átutalt összegből vonja le a saját díjait. Ebben az esetben a kedvezményezettnek nyújtott tájékoztatásban a fizetési művelet teljes összegét el kell különíteni a díjaktól.

(3) Amennyiben az átutalt összegből a (2) bekezdésben említetteken kívül egyéb díjak is levonásra kerülnek, a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának biztosítania kell, hogy a kedvezményezett a fizető fél által kezdeményezett fizetési művelet teljes összegét megkapja. Amennyiben a fizetési művelet kezdeményezése a kedvezményezett által vagy a kedvezményezetten keresztül történik, a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának biztosítania kell, hogy a kedvezményezett a fizetési művelet teljes összegét megkapja.

2. szakasz

Teljesítési idő és értéknap

82. cikk

Hatály

(1) Ezt a szakaszt a következőkre kell alkalmazni:

a) euróban történő fizetési műveletek;

b) az euroövezeten kívüli tagállam pénznemében történő belföldi fizetési műveletek;

c) olyan fizetési műveletek, amelyek során csak egyetlen, az euro és egy euroövezeten kívüli tagállam pénzneme közötti átváltás történik, feltéve, hogy a szükséges átváltást az érintett, euroövezeten kívüli tagállamban végzik el, és határon átnyúló fizetési műveletek esetében a határon átnyúló átutalás euróban történik.

(2) Ezt a szakaszt alkalmazni kell az (1) bekezdésben nem említett fizetési műveletekre is, hacsak a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő és a pénzforgalmi szolgáltató más értelmű megállapodást nem kötött, a 87. cikk kivételével, amelynek esetében a feleknek nincs mérlegelési lehetősége. Ha azonban a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő és a pénzforgalmi szolgáltató a 83. cikkben megállapítottaknál hosszabb időszakban állapodik meg, akkor ez az időszak az Unión belüli fizetési műveleteknél nem haladhatja meg az átvétel 78. cikkben említett időpontjától számított négy munkanapot.

83. cikk

Fizetési számlára teljesített fizetési műveletek

(1) A tagállamok előírják, hogy a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója biztosítja, hogy a fizetési művelet összege az átvétel 78. cikkben említett időpontját követően legkésőbb a következő munkanap végéig jóváírásra kerüljön a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának a számláján. A fizetési művelet papíralapú kezdeményezése esetén ez a határidő további egy munkanappal meghosszabbítható.

(2) A tagállamok előírják, hogy a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója a fizetési művelet összegét a pénzösszegnek a pénzforgalmi szolgáltatóhoz történő beérkezését követően a 87. cikknek megfelelően a kedvezményezett fizetési számláján értéknappal lássa el és jóváírja.

(3) A tagállamok előírják, hogy a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója a kedvezményezettel fennálló megállapodása szerinti határidőkön belül továbbítsa a kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett fizetési megbízást a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója felé, annak érdekében, hogy beszedés esetében a kiegyenlítés az esedékesség megállapodás szerinti időpontjában megtörténhessen.

84. cikk

A kedvezményezett részére vezetett fizetési számla hiánya a pénzforgalmi szolgáltatónál

Amennyiben a kedvezményezett nem rendelkezik fizetési számlával a pénzforgalmi szolgáltatónál, a pénzforgalmi szolgáltató, amelyhez vagy akihez a kedvezményezettnek címzett pénzösszeg beérkezik, köteles az összeget a 83. cikkben meghatározott határidőn belül a kedvezményezett rendelkezésére bocsátani.

85. cikk

Készpénzbefizetés fizetési számlára

Amennyiben a fogyasztó készpénzt fizet be az adott pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett fizetési számlára a fizetési számla pénznemében, a pénzforgalmi szolgáltatónak biztosítania kell, hogy az összeg a pénz átvétele után azonnal rendelkezésre álljon, és értéknappal lássák el. Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő nem fogyasztó, úgy az összegnek legkésőbb a pénz átvételét követő első munkanapon rendelkezésre kell állnia, és értéknappal ellátottnak kell lennie.

86. cikk

Belföldi fizetési műveletek

A belföldi fizetési műveletekre vonatkozóan a tagállamok az e szakaszban meghatározottaknál rövidebb maximális teljesítési határidőket is előírhatnak.

87. cikk

Értéknap és a pénzeszközök hozzáférhetősége

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a kedvezményezett fizetési számláján történő jóváírás értéknapja ne legyen későbbi annál a munkanapnál, amelyen a fizetési művelet összege jóváírásra került a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának számláján.

(2) A kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának biztosítania kell, hogy a fizetési művelet összege a kedvezményezett rendelkezésére álljon közvetlenül azután, hogy az a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának számláján jóváírásra került, amennyiben a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának a részéről:

a) nem kerül sor pénznemek közötti átváltásra; vagy

b) sor kerül az euro és egy tagállami pénznem közötti átváltásra vagy két tagállami pénznem közötti átváltásra.

Az ebben a bekezdésben meghatározott kötelezettség az egyetlen pénzforgalmi szolgáltatón belül végrehajtott fizetésekre is alkalmazandó.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a fizető fél fizetési számláján történő terhelés értéknapja ne legyen korábbi annál az időpontnál, amikor a fizetési számlát a fizetési művelet összegével megterhelték.

3. szakasz

Felelősség

88. cikk

Helytelen egyedi azonosítók

(1) Amennyiben a fizetési megbízás teljesítése az egyedi azonosító alapján történik, úgy a fizetési megbízás az egyedi azonosító által jelölt kedvezményezett vonatkozásában hibátlanul teljesítettnek minősül.

(2) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő hibás egyedi azonosítót adott meg, a fizetési művelet nem teljesítéséért vagy hibás teljesítéséért a pénzforgalmi szolgáltatót nem terheli a 89. cikk szerinti felelősség.

(3) A fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója azonban köteles ésszerű erőfeszítéseket tenni annak érdekében, hogy visszaszerezze a fizetési művelet összegét. A kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának ezen erőfeszítésekben együttműködést kell tanúsítania annak révén is, hogy a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának a rendelkezésére bocsát minden olyan lényeges információt, amely lehetővé teszi a pénzeszközök beszedését.

Abban az esetben, ha a pénzeszközök az első albekezdésnek megfelelő beszedése nem lehetséges, a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának írásos kérés alapján a fizető fél rendelkezésére kell bocsátania minden olyan információt, amely a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának a rendelkezésére áll és a fizető fél számára releváns ahhoz, hogy jogi követelést nyújtson be a pénzeszközök visszaszerzése érdekében.

(4) Amennyiben arról a keretszerződésben megállapodás született, a pénzforgalmi szolgáltató az összeg visszaszerzéséért díjat számíthat fel a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek.

(5) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő a 45. cikk (1) bekezdésének *a)* pontjában vagy az 52. cikk 2. pontjának *b)* alpontjában meghatározottakhoz képest további adatokat is megad, a pénzforgalmi szolgáltató a fizetési műveleteknek csak a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő által megadott egyedi azonosító alapján történő teljesítéséért tartozik felelősséggel.

89. cikk

A pénzforgalmi szolgáltató felelőssége a fizetési műveletek nem teljesítése, illetve hibás vagy késedelmes teljesítése esetén

(1) Amennyiben a fizetési megbízást közvetlenül a fizető fél kezdeményezi, a 71. cikk, a 88. cikk (2) és (3) bekezdése, valamint a 93. cikk sérelme nélkül a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója felel a fizető fél felé a fizetési művelet hibátlan teljesítéséért, hacsak nem tudja a fizető fél felé, valamint adott esetben a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója felé bizonyítani, hogy a fizetési művelet összege a 83. cikk (1) bekezdésének megfelelően beérkezett a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójához. Ez esetben a fizetési művelet hibátlan teljesítéséért a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója felel a kedvezményezett felé.

Amennyiben a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatóját az első albekezdés értelmében felelősség terheli, az köteles haladéktalanul visszatéríteni a fizető fél számára a nem teljesített vagy hibásan teljesített fizetési művelet összegét, és - amennyiben releváns - helyreállítani a megterhelt fizetési számlát abba az állapotba, amelyben az abban az esetben lenne, ha a hibás fizetési műveletre nem került volna sor.

A fizető fél fizetési számláján a jóváírás értéknapja nem lehet későbbi, mint az összeggel való megterhelés dátuma.

Amennyiben a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatóját az első albekezdés értelmében felelősség terheli, az köteles a fizetési művelet összegét haladéktalanul a kedvezményezett rendelkezésére bocsátani, és adott esetben a megfelelő összeget jóváírni a kedvezményezett fizetési számláján.

A kedvezményezett fizetési számláján a jóváírás értéknapja nem lehet későbbi mint az a nap, amely hibátlan teljesítés esetén lett volna az értéknap a 87. cikknek megfelelően.

Abban az esetben, ha egy fizetési művelet teljesítésére késedelmesen kerül sor, a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója - a fizető fél nevében eljáró pénzforgalmi szolgáltató kérésére - biztosítja, hogy a kedvezményezett fizetési számláján a jóváírás értéknapja ne legyen későbbi mint az a dátum, amely hibátlan teljesítés esetén lett volna az értéknap.

Nem teljesített vagy hibásan teljesített fizetési művelet esetén, amennyiben a fizetési megbízást a fizető fél kezdeményezte, a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója az e bekezdés szerinti felelősségtől függetlenül kérésre köteles haladéktalanul erőfeszítéseket tenni a fizetési művelet nyomon követésére, és ennek eredményéről a fizető felet értesíteni. Ezért nem számíthat fel díjat a fizető fél felé.

(2) A kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett fizetési megbízások esetén - a 71. cikk, a 88. cikk (2) és (3) bekezdése, valamint a 93. cikk sérelme nélkül - a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója felel a kedvezményezett felé azért, hogy a fizetési megbízás a 83. cikk (3) bekezdésének megfelelően hibátlanul kerüljön továbbításra a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója felé. Ha ezen albekezdés értelmében a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatóját terheli a felelősség, akkor az köteles a szóban forgó fizetési megbízás továbbítását haladéktalanul megismételni a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója felé.

A fizetési megbízás késedelmes továbbítása esetén az az értéknap, amelyen az összeget a kedvezményezett fizetési számláján jóváírják, nem lehet későbbi, mint az összegre hibátlan teljesítés esetén érvényes értéknap.

Ezen túlmenően - a 71. cikk, a 88. cikk (2) és (3) bekezdése, valamint a 93. cikk sérelme nélkül - a fizetési műveletnek a 87. cikkben előírt kötelezettségeknek megfelelő módon történő bonyolításáért a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója felel a kedvezményezett felé. Amennyiben a felelősség ezen albekezdés értelmében a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatóját terheli, akkor ez a szolgáltató biztosítja, hogy a fizetési művelet összege azonnal a kedvezményezett rendelkezésére álljon, mihelyt az összeg a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának a számláján jóváírásra került. Az összeget olyan értéknappal kell jóváírni a kedvezményezett fizetési számláján, amely nem lehet későbbi, mint az a dátum, amely hibátlan teljesítés esetén lett volna az értéknap.

Olyan nem teljesített vagy hibásan teljesített fizetési művelet esetében, amelyért az első és a harmadik albekezdés értelmében a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója nem felel, a fizető fél felé a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója tartozik felelősséggel.[1] Amikor ilyen értelemben a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója tartozik felelősséggel, megfelelő módon és haladéktalanul köteles visszatéríteni a fizető félnek a nem teljesített vagy hibásan teljesített fizetési művelet összegét, valamint helyreállítani a megterhelt fizetési számlát abba az állapotba, amelyben az akkor lenne, ha a hibás fizetési műveletre nem került volna sor. A fizető fél fizetési számláján a jóváírás értéknapja nem lehet későbbi, mint az összeggel való megterhelés dátuma.

A negyedik albekezdés szerinti kötelezettség nem alkalmazandó a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójára abban az esetben, ha a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója bizonyítja, hogy a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójához beérkezett a fizetési művelet összege, még abban az esetben sem, ha a fizetési műveletre kisebb késedelemmel került sor. Ebben az esetben a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának az összeget olyan értéknappal kell jóváírnia a kedvezményezett fizetési számláján, amely nem lehet későbbi mint az a dátum, amely hibátlan teljesítés esetén lett volna az értéknap.

Nem teljesített vagy hibásan teljesített fizetési művelet esetén, amennyiben a fizetési megbízást a kedvezményezett kezdeményezte vagy a kezdeményezésre rajta keresztül került sor, a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója az e bekezdés szerinti felelősségtől függetlenül kérésre köteles haladéktalanul erőfeszítéseket tenni a fizetési művelet nyomon követésére, és ennek eredményéről értesíteni a kedvezményezettet. Ezért nem számíthat fel díjat a kedvezményezett felé.

1 Helyesbítette: az Európai Unió Hivatalos Lapjának 2018. évi L 102. száma.

(3) Ezen túlmenően a pénzforgalmi szolgáltatók felelősséggel tartoznak az általuk nyújtott pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők felé, az ez utóbbiak terhére a pénzforgalmi szolgáltatónak betudható okból felszámított díjakért, valamint a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő terhére a fizetési művelet nem teljesítése vagy hibás teljesítése (a késedelmes teljesítést is ideértve) következtében felszámított kamatokért.

90. cikk

A megbízásos online átutalások esetében a fizetési műveletek nem teljesítése, illetve hibás vagy késedelmes teljesítése miatt viselt felelősség

(1) Ha a fizető fél a fizetési megbízást megbízásos online átutalási szolgáltatón keresztül kezdeményezte, akkor a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatónak - a 71. cikk és a 88. cikk (2) és (3) bekezdése sérelme nélkül - meg kell térítenie a fizető fél számára a nem teljesített vagy hibás fizetési művelet összegét, és adott esetben helyre kell állítania a megterhelt fizetési számlát abba az állapotba, amelyben az akkor lenne, ha a hibás fizetési műveletre nem került volna sor.

A megbízásos online átutalási szolgáltatónak kell bizonyítania azt, hogy a fizető fél számlavezető pénzforgalmi szolgáltatója a 78. cikknek megfelelően átvette a fizetési megbízást, valamint azt, hogy saját felelősségi körén belül a fizetési művelet hitelesítése és pontos rögzítése megtörtént, és a művelet teljesítését nem befolyásolta műszaki hiba vagy a művelet nem teljesítésével, hibás, illetve késedelmes teljesítésével összefüggő egyéb zavar.

(2) Ha a megbízásos online átutalási szolgáltató felelős a fizetési művelet nem teljesítéséért, hibás, illetve késedelmes teljesítéséért, akkor a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatót - annak kérésére - haladéktalanul kártalanítania kell a fizető félnek visszatérített összegek következtében általa elszenvedett veszteségekért és kifizetett összegekért.

91. cikk

További pénzügyi kártérítések

Az e szakaszban megállapítottakon kívüli további pénzügyi kártérítéseket a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő és a pénzforgalmi szolgáltató között létrejött szerződésre alkalmazandó joggal összhangban lehet megállapítani.

92. cikk

Visszkereseti jog

(1) Ha a pénzforgalmi szolgáltatónak olyan okból kell viselnie a 73. és a 89. cikk szerinti felelősséget, amely egy másik pénzforgalmi szolgáltatónak vagy egy közvetítőnek tulajdonítható, akkor a pénzforgalmi szolgáltató vagy közvetítő köteles kártalanítani a szóban forgó pénzforgalmi szolgáltatót a 73. és a 89. cikk alapján felmerült veszteségekért és kifizetett összegekért. Ez magában foglalja az azon esetekben felmerülő kártérítést is, amikor a pénzforgalmi szolgáltatók valamelyike elmulasztja az erős ügyfél-hitelesítés alkalmazását.

(2) További pénzügyi kártérítéseket a pénzforgalmi szolgáltatók és/vagy a közvetítők között létrejött megállapodásokkal és a köztük létrejött megállapodásra alkalmazandó joggal összhangban lehet megállapítani.

93. cikk

Rendkívüli és előre nem látható körülmények

Nem keletkezik a 2. vagy a 3. fejezet szerinti felelősség abban az esetben, ha a szóban forgó fél olyan rajta kívül álló, rendkívüli és előre nem látható körülményekre hivatkozik, amelyek következményei minden ellenkező erőfeszítés ellenére is elkerülhetetlenek lettek volna, vagy abban az esetben, ha a pénzforgalmi szolgáltatónak uniós vagy nemzeti jogban előírt más jogi kötelezettségeknek kell eleget tennie.

4. FEJEZET

Adatvédelem

94. cikk

Adatvédelem

(1) A tagállamok engedélyezik azt, hogy a fizetési rendszerek és a pénzforgalmi szolgáltatók személyes adatokat kezeljenek, amennyiben erre a fizetéssel kapcsolatos csalások megelőzése, vizsgálata és felderítése érdekében van szükség. Ezen irányelv alkalmazásában az egyének személyes adatok kezeléséről történő tájékoztatását, valamint az ilyen személyes adatok kezelését, illetve személyes adatok bármely egyéb célból történő kezelését a 95/46/EK irányelvvel, a 95/46/EK irányelvet átültető nemzeti rendelkezésekkel, a 45/2001/EK rendelettel összhangban kell végezni.

(2) A pénzforgalmi szolgáltatók csak abban az esetben férhetnek hozzá a pénzforgalmi szolgáltatásaik nyújtásához szükséges személyes adatokhoz, illetve kezelhetnek és őrizhetnek meg ilyen adatokat, ha ehhez a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő kifejezett hozzájárulását adta.

5. FEJEZET

Működési és biztonsági kockázatok, valamint hitelesítés

95. cikk

A működési és biztonsági kockázatok kezelése

(1) [1] A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók az általuk nyújtott pénzforgalmi szolgáltatásokhoz kapcsolódó működési és biztonsági kockázatok kezelése érdekében megfelelő kockázatmérséklési intézkedéseket és ellenőrzési mechanizmusokat tartalmazó keretrendszert alakítanak ki. Ennek a keretrendszernek a részeként a pénzforgalmi szolgáltatóknak - a súlyosabb működési és biztonsági események felderítését és osztályozását is tartalmazó - hatékony eseménykezelési eljárásokat kell létrehozniuk és fenntartaniuk.

1 Módosította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2556 irányelve 7. cikk 4. (HL L 333., 2022.12.27., 153. o.).

Az első albekezdés nem érinti az (EU) 2022/2554 rendelet II. fejezetének alkalmazását a következők tekintetében:

a) az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének *a)*, *b)* és *d)* pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatók;

b) az ezen irányelv 33. cikkének (1) bekezdésében említett számlainformációkat összesítő szolgáltatók;

c) az ezen irányelv 32. cikkének (1) bekezdése alapján mentesített pénzforgalmi intézmények; és

d) a 2009/110/EK irányelv 9. cikkének (1) bekezdésében említett, alkalmazás alóli mellőzést élvező elektronikuspénz-kibocsátó intézmények.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók az illetékes hatóságnak évente, vagy az illetékes hatóság által meghatározott rövidebb időközönként, aktualizált és átfogó értékelést küldjenek az általuk nyújtott pénzforgalmi szolgáltatásokhoz kapcsolódó működési és biztonsági kockázatokról, valamint az e kockázatokra válaszul alkalmazott kockázatmérséklési intézkedések és ellenőrzési mechanizmusok megfelelőségéről.

(3) 2017. július 13-ig az EBH az EKB-val szorosan együttműködve, és azt követően, hogy valamennyi érdek képviseletét biztosítva minden releváns érdekelttel konzultált, ideértve a pénzforgalmi szolgáltatási piaci szereplőkkel is, a 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat tesz közzé a biztonsági intézkedések kidolgozása, végrehajtása és monitoringja tekintetében, beleértve adott esetben a tanúsítási eljárásokat is.

Az EBH az EKB-val szorosan együttműködve rendszeresen, de legalább kétévente felülvizsgálja az első albekezdésben említett iránymutatásokat.

(4) Az EBH - abban az esetben ha ezt a Bizottság kéri - figyelembe véve a (3) bekezdésben említett iránymutatások alkalmazása során szerzett tapasztalatokat, szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a biztonsági intézkedések létrehozására és monitoringjára vonatkozó kritériumokról és feltételekről.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10-14. cikkével összhangban elfogadja.

(5) Az EBH-nak elő kell mozdítania az illetékes hatóságok, az EKB és adott esetben az Európai Uniós Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökség között, a pénzforgalmi szolgáltatásokkal összefüggő működési és biztonsági kockázatok területén folytatott együttműködést, beleértve az információk megosztását is.

96. cikk

Eseményjelentés

(1) A súlyosabb működési vagy biztonsági esemény bekövetkezésekor a pénzforgalmi szolgáltatók kötelesek indokolatlan késedelem nélkül értesíteni a székhelyük szerinti tagállam illetékes hatóságát.

Abban az esetben, ha az esemény sérti vagy sértheti a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek a pénzügyi érdekeit, a pénzforgalmi szolgáltatónak indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatnia kell a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőket az eseményről, valamint minden olyan rendelkezésre álló intézkedésről, amelyet az esemény káros hatásainak enyhítése érdekében meghozhatnak.

(2) Az (1) bekezdésben említett értesítés kézhezvételét követően a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága indokolatlan késedelem nélkül az EBH és az EKB rendelkezésére bocsátja az eseménnyel kapcsolatos releváns információkat. A szóban forgó illetékes hatóság annak mérlegelését követően, hogy az esemény releváns lehet-e más nemzeti hatóságok számára, ez utóbbiaknak is értesítést küld.

Az EBH és az EKB a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságával együttműködve mérlegeli, hogy az esemény releváns lehet-e más uniós és nemzeti hatóságok számára és ennek megfelelően ez utóbbiaknak is értesítést küld. Az EKB értesítést küld a Központi Bankok Európai Rendszere tagjainak a fizetési rendszer szempontjából releváns kérdésekről.

Az értesítés alapján az illetékes hatóságok adott esetben meghoznak minden szükséges intézkedést a pénzügyi rendszer közvetlen biztonságának megóvása érdekében.

(3) 2018. január 13-ig az EBH-nak az EKB-vel szoros együttműködésben, és azt követően, hogy valamennyi érdek képviseletét biztosítva minden releváns érdekelttel konzultált, többek között a pénzforgalmi szolgáltatási piaci szereplőkkel is, az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat kell közzétennie:

a) a pénzforgalmi szolgáltatók számára az (1) bekezdésben említett súlyosabb események osztályozásáról és az ilyen eseményekről szóló értesítések tartalmáról, formátumáról - beleértve az egységes értesítési nyomtatványokat is - és a kapcsolódó eljárásokról, valamint

b) az illetékes hatóságok számára az események relevanciájának értékeléséhez alkalmazandó kritériumokról, valamint a többi nemzeti hatósággal megosztandó eseményjelentések részleteiről.

(4) Az EBH az EKB-val szorosan együttműködve rendszeresen és legalább kétévente felülvizsgálja a (3) bekezdésben említett iránymutatásokat.

(5) A (3) bekezdésben említett iránymutatások közzétételekor és felülvizsgálatakor az EBH-nak figyelembe kell vennie azokat a standardokat és/vagy előírásokat, amelyeket az Európai Uniós Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökség a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásától eltérő tevékenységet folytató ágazatok számára dolgozott ki és tett közzé.

(6) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók legalább évente statisztikai adatokat bocsássanak az illetékes hatóságaik rendelkezésére a különféle fizetési módokhoz kapcsolódó csalásokról. A szóban forgó illetékes hatóságoknak összesített formában kell az EBH és az EKB rendelkezésére bocsátaniuk ezeket az adatokat.

(7)[1] A tagállamok biztosítják, hogy e cikk (1)-(5) bekezdése nem alkalmazandó a következőkre:

a) az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének *a)*, *b)* és *d)* pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatók;

b) az ezen irányelv 33. cikkének (1) bekezdésében említett számlainformációkat összesítő szolgáltatók;

c) az ezen irányelv 32. cikkének (1) bekezdése alapján mentesített pénzforgalmi intézmények; és

d) a 2009/110/EK irányelv 9. cikkének (1) bekezdésében említett, alkalmazás alóli mellőzést élvező elektronikuspénz-kibocsátó intézmények.

97. cikk

Hitelesítés

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók erős ügyfél-hitelesítést alkalmazzanak abban az esetben, amikor a fizető fél:

a) online fér hozzá a fizetési számlájához;

b) elektronikus fizetési műveletet kezdeményez;

c) a műveleteket távoli csatornán keresztül hajtja végre, ami fizetéssel kapcsolatos csalásokra és más visszaélésekre adhat módot.

1 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2556 irányelve 7. cikk 5. (HL L 333., 2022.12.27., 153. o.). Hatályos: 2023. I. 16-tól.

(2) Az (1) bekezdés *b)* pontjában említett elektronikus távoli fizetési műveletek kezdeményezésére tekintettel a tagállamok biztosítják, hogy az elektronikus távoli fizetési műveletek esetében a pénzforgalmi szolgáltatók olyan erős ügyfél-hitelesítést alkalmazzanak, amely a műveletet egy adott összeggel és egy adott kedvezményezettel dinamikusan összekapcsoló elemeket tartalmaz.

(3) Az (1) bekezdésre tekintettel a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók olyan megfelelő biztonsági intézkedéseket vezessenek be, amelyek alkalmasak a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőkhöz tartozó személyes hitelesítési adatok bizalmasságának és integritásának megóvására.

(4) A (2) és a (3) bekezdést abban az esetben is alkalmazni kell, amikor a fizetési műveleteket megbízásos online átutalási szolgáltatón keresztül kezdeményezik. Az (1) és (3) bekezdést abban az esetben is alkalmazni kell, amikor az információt egy számlainformációkat összesítő szolgáltatón keresztül kérik.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató lehetővé tegye a megbízásos online átutalási szolgáltató és a számlainformációkat összesítő szolgáltató számára azoknak a hitelesítési eljárásoknak megbízhatóként való elfogadását, amelyet a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára az (1) és (3) bekezdéssel összhangban, valamint - abban az esetben, amikor a folyamatban részt vesz a megbízásos online átutalási szolgáltató - az (1), (2) és (3) bekezdéssel is összhangban biztosít.

98. cikk

A hitelesítésre és a kommunikációra vonatkozó szabályozástechnikai standardok

(1) Az EBH-nak az EKB-val szoros együttműködésben, és azt követően, hogy valamennyi érdek képviseletét biztosítva minden releváns érdekelttel konzultált, többek között a pénzforgalmi szolgáltatási piac minden érintett szereplőjével is, szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az ezen irányelv 1. cikkének (1) bekezdése szerinti pénzforgalmi szolgáltatók számára az 1093/2010/EU rendelet 10. cikkének megfelelően, amelyben az alábbiakat határozza meg:

a) a 97. cikk (1) és (1a2 bekezdésében említett erős ügyfél-hitelesítésre vonatkozó követelmények;

b) a 97. cikk (1), (2) és (3) bekezdésének alkalmazása alóli kivételek az e cikk (3) bekezdésben megállapított kritériumok alapján;

c) azok a követelmények, amelyeknek a biztonsági intézkedéseknek eleget kell tenniük a 97. cikk (3) bekezdésével összhangban a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők esetében a személyes hitelesítési adatok bizalmasságának és integritásának megóvása érdekében, és

d) közös és biztonságos nyílt kommunikációs standardokra vonatkozó követelmények a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók, a megbízásos online átutalási szolgáltatók, a számlainformációkat összesítő szolgáltatók, a fizető felek, a kedvezményezettek és az egyéb pénzforgalmi szolgáltatók közötti azonosítás, hitelesítés, értesítés és tájékoztatás, valamint a biztonsági intézkedések végrehajtása céljára.

(2) Az EBH az alábbi célokat szem előtt tartva dolgozza ki az (1) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket:

a) megfelelő biztonsági szint garantálása a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők és a pénzforgalmi szolgáltatók számára hatékony és kockázatalapú követelmények elfogadásán keresztül;

b) a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők pénzeszközei és személyes adatai biztonságának garantálása;

c) az egyes pénzforgalmi szolgáltatók közötti tisztességes verseny feltételeinek megteremtése és fenntartása;

d) a technológiai és üzletimodell-semlegesség biztosítása;

e) felhasználóbarát, hozzáférhető és innovatív fizetési módok kialakulásához szükséges feltételek megteremtése.

(3) Az (1) bekezdés *b)* pontjában említett kivételeknek az alábbi kritériumokon kell alapulniuk:

a) a nyújtott szolgáltatás kockázati szintje;

b) a művelet összege gyakorisága vagy mindkettő;

c) a művelet végrehajtásához igénybe vett fizetési csatorna.

(4) Az EBH az (1) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2017. január 13-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10-14. cikkében megállapított eljárással összhangban elfogadja.

(5) [1] Az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 10. cikkével összhangban rendszeresen felül kell vizsgálnia, és adott esetben aktualizálnia kell a szabályozástechnikai standardokat többek között annak érdekében, hogy figyelembe vegye az innovációt és a technológiai fejleményeket, valamint az (EU) 2022/2554 rendelet II. fejezetének rendelkezéseit.

6. FEJEZET

Viták rendezése alternatív vitarendezési eljárással

1. szakasz

Panasztételi eljárások

99. cikk

Panasztétel

(1) A tagállamok biztosítják olyan eljárások kialakítását, amelyek révén a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők és más érdekelt felek - beleértve a fogyasztói szervezeteket is - panaszt nyújthatnak be az illetékes hatóságokhoz a pénzforgalmi szolgáltatók ezen irányelv rendelkezéseit állítólagosan sértő magatartása miatt.

(2) Adott esetben és a nemzeti eljárásjogban a bírósághoz fordulás jogára vonatkozóan szereplő rendelkezések sérelme nélkül, az illetékes hatóságnak válaszában tájékoztatnia kell a panaszost a 102. cikknek megfelelően kialakított alternatív vitarendezési eljárásokról.

100. cikk

Illetékes hatóságok

(1) A tagállamok kijelölik az ezen irányelvben szereplő előírások tényleges betartásának biztosításáért és monitoringjáért felelős illetékes hatóságokat. Az említett illetékes hatóságoknak meg kell tenniük minden megfelelő intézkedést az irányelvben szereplő előírások betartásának biztosítása érdekében.

1 Megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2556 irányelve 7. cikk 6. (HL L 333., 2022.12.27., 153. o.). Hatályos: 2023. I. 16-tól.

Az illetékes hatóságok:

a) vagy az 1093/2010/EU rendelet 4. cikke 2. pontjának értelmében vett illetékes hatóságok, vagy

b) olyan testületek, amelyeket vagy a nemzeti jog, vagy a nemzeti jogban kifejezetten erre a célra felhatalmazott hatóságok ismertek el.

Az illetékes hatóságok a nemzeti központi bankok kivételével nem lehetnek pénzforgalmi szolgáltatók.

(2) Gondoskodni kell arról, hogy az (1) bekezdésben említett hatóságok rendelkezzenek a feladataik ellátásához szükséges valamennyi hatáskörrel és megfelelő forrásokkal. Ha egy tagállam több illetékes hatóságot hatalmaz fel az ezen irányelvben szereplő előírások tényleges betartásának biztosítására és monitoringjára, akkor biztosítja, hogy e hatóságok feladataik hatékony végrehajtása érdekében szoros együttműködést valósítsanak meg.

(3) Az illetékes hatóságok hatásköreiket a nemzeti joggal összhangban gyakorolják:

a) vagy közvetlenül saját hatáskörükben eljárva, vagy az igazságügyi hatóságok felügyelete alatt; vagy

b) a szükséges határozat meghozatalára jogosult bíróságokhoz benyújtott kereset, illetve adott esetben - a szükséges határozat meghozatalára irányuló kereset elutasítása esetén - fellebbezés útján.

(4) A III. és IV. címet átültető nemzeti jog rendelkezéseire vonatkozó jogsértés vagy jogsértés gyanúja esetén az e cikk (1) bekezdésében említett illetékes hatóságok a pénzforgalmi szolgáltató székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai, kivéve a letelepedés szabadsága keretében alkalmazott pénzforgalmi közvetítők, illetve annak keretében nyitott fióktelepek vonatkozásában, amely esetben az illetékes hatóságok a fogadó tagállam illetékes hatóságai.

(5) A tagállamok a lehető leghamarabb, de minden körülmények között legkésőbb 2018. január 13-ig értesítik a Bizottságot az (1) bekezdésben említett, kijelölt illetékes hatóságokról. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a feladatok ezen hatóságok közötti bármely felosztásáról is. Haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot a hatóságok kijelölésében és feladataiban bekövetkező bármely változásról.

(6) Az EBH az EKB-val való konzultációt követően az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban az illetékes hatóságoknak címzett iránymutatásokat bocsát ki azon panasztételi eljárásokról, amelyeket az első cikk (1) bekezdésének való megfelelés biztosítása érdekében figyelembe kell venni. Ezeket az iránymutatásokat 2018. január 13-ig kell kibocsátani, és azokat szükség szerint rendszeresen aktualizálni kell.

2. szakasz

Alternatív vita rendezési eljárások és szankciók

101. cikk

Vitarendezés

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók megfelelő és hatékony eljárásokat vezessenek be és alkalmazzanak a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőktől az ezen irányelv III. és IV. címe szerinti jogokkal és kötelezettségekkel összefüggésben beérkező panaszok rendezésére, és figyelemmel kísérik a pénzforgalmi szolgáltatók által ebben a tekintetben nyújtott teljesítményt.

Ezeket az eljárásokat alkalmazni kell minden olyan tagállamban, amelyben a pénzforgalmi szolgáltató a pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtja, és azoknak elérhetőknek kell lenniük az érintett tagállam hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelveinek egyikén, illetve egy másik nyelven, amennyiben arról a pénzforgalmi szolgáltató és a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő megállapodott.

(2) A tagállamok olyan előírásokat határoznak meg, amelyek szerint a pénzforgalmi szolgáltatóknak kötelességük megtenni minden lehetséges lépést annak érdekében, hogy papíralapon, vagy amennyiben arról a pénzforgalmi szolgáltató és a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő megállapodott, más tartós adathordozó felhasználásával választ adjanak a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő által benyújtott panaszokra. A válaszban ki kell térni a panaszban foglalt valamennyi pontra, és azt megfelelő időkereten belül, de legkésőbb a panasz kézhezvételétől számított 15 munkanapon belül meg kell küldeni. Kivételes helyzetekben, amennyiben a panasz a pénzforgalmi szolgáltatón kívül álló okokból nem válaszolható meg 15 munkanapon belül, a pénzforgalmi szolgáltató köteles ideiglenes választ küldeni, világosan feltüntetve az érdemi válasz késedelmének okait és a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek adandó végső válasz határidejét. A végső válasz kézhezvételének határideje semmilyen esetben sem haladhatja meg a 35 munkanapot.

A tagállamok bevezethetnek vagy hatályban tarthatnak a vitarendezési eljárásokra vonatkozóan olyan szabályokat, amelyek a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő szempontjából előnyösebbek az első albekezdésben említett szabályoknál. Ilyen esetben ezeket a szabályokat kell alkalmazni.

(3) A pénzforgalmi szolgáltatónak tájékoztatnia kell a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőt legalább egy olyan alternatív vitarendezési szervről, amely a III. és IV. cím szerinti jogokat és kötelezettségeket érintő jogviták kezelése tekintetében illetékes.

(4) A (3) bekezdésben említett információt világos és érthető módon, valamint könnyen hozzáférhető helyen kell elhelyezni a pénzforgalmi szolgáltató weboldalán (amennyiben van ilyen), a fióktelep helyiségeiben, és a pénzforgalmi szolgáltató és a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő között létrejött szerződésre alkalmazandó általános szerződési feltételekben. A tájékoztatásban fel kell tüntetni, hogyan érhetők el további információk az érintett, alternatív vitarendezési szervről és annak igénybevételéről.

102. cikk

Peren kívüli panasztételi és jogorvoslati eljárások

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 2013/11/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek[1] megfelelő, vonatkozó nemzeti és uniós joggal összhangban létrejöjjenek olyan megfelelő, független, pártatlan, átlátható és hatékony alternatív vitarendezési eljárások, amelyek lehetővé teszik a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő és a pénzforgalmi szolgáltató közötti - az ezen irányelv III. és IV. címe szerinti jogokat és kötelezettségeket érintő - jogviták rendezését, adott esetben a meglévő illetékes testületek igénybevételével. A tagállamok biztosítják, hogy ezek az eljárások alkalmazandók legyenek a pénzforgalmi szolgáltatókra, és a hatályuk kiterjedjen a kijelölt képviselők tevékenységeire is.

(2) A tagállamok előírják az e cikk (1) bekezdésében említett testületek számára, hogy a III. és IV. cím szerinti jogokat és kötelezettségeket érintő, határon átnyúló jogviták rendezése érdekében hatékonyan működjenek együtt.

1 Az Európai Parlament és a Tanács 2013/11/EU irányelve (2013. május 21.) a fogyasztói jogviták alternatív rendezéséről, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról (HL L 165., 2013.6.18., 63. o.).

103. cikk

Szankciók

(1) A tagállamok meghatározzák az ezt az irányelvet átültető nemzeti jog megsértése esetén kiszabható szankciókra vonatkozó szabályokat, és megtesznek minden szükséges intézkedést e jogszabályok végrehajtása érdekében. E szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

(2) A tagállamoknak lehetővé kell tenniük, hogy az illetékes hatóság minden olyan közigazgatási szankciót nyilvánosságra hozhasson, amelyet az ezen irányelv átültetése keretében elfogadott intézkedések megsértése esetén ró ki, kivéve, ha a nyilvánosságra hozatal súlyosan veszélyeztetné a pénzügyi piacokat, vagy aránytalan kárt okozna az érintett feleknek.

V. CÍM

FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUSOK ÉS SZABÁLYOZÁSTECHNIKAI STANDARDOK

104. cikk

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 105. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőkkel kapcsolatban:

a) a 2003/361/EK ajánlásra ezen irányelv 4. cikkének 36. pontjában történő hivatkozás módosítása, amennyiben az említett ajánlás módosításra kerül;

b) az infláció figyelembevétele érdekében a 32. cikk (1) bekezdésében és a 74. cikk (1) bekezdésében meghatározott összegek aktualizálása.

105. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit e cikk határozza meg.

(2) A Bizottság 104. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 2016. január 12-től kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 104. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 104. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.

106. cikk

A fogyasztók fogyasztói jogokról való tájékoztatásának kötelezettsége

(1) A Bizottság 2018. január 13-ig felhasználóbarát formában elektronikus tájékoztatót készít, amely világos és könnyen érthető stílusban felsorolja a fogyasztók ezen irányelv szerinti jogait, valamint a kapcsolódó uniós jogszabályokat.

(2) A Bizottság tájékoztatja a tagállamokat, a pénzforgalmi szolgáltatók európai szervezeteit és az európai fogyasztói szervezeteket az (1) bekezdésben említett tájékoztató közzétételéről.

A Bizottságnak, az EBH-nak és az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy tájékoztató könnyen hozzáférhető legyen a weboldalaikon.

(3) A pénzforgalmi szolgáltatók biztosítják, hogy a tájékoztató könnyen hozzáférhető legyen a weboldalukon (amennyiben van ilyen), illetve papíralapon a fióktelepeik helyiségeiben, az általuk megbízott pénzforgalmi közvetítőknél, valamint azoknál a szerveknél, amelyeknek tevékenységeiket kiszervezték.

(4) A pénzforgalmi szolgáltatók az e cikk szerinti tájékoztatáshoz való hozzáférés lehetővé tételéért nem számíthatnak fel díjat ügyfeleiknek.

(5) A fogyatékossággal élő személyek esetében e cikk rendelkezéseit olyan megfelelő alternatív módokon kell alkalmazni, amelyek lehetővé teszik, hogy az információ a szóban forgó személyek számára hozzáférhető formában legyen elérhető.

VI. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

107. cikk

Teljes körű harmonizáció

(1) A 2. cikknek, a 8. cikk (3) bekezdésének, a 32. cikknek, a 38. cikk (2) bekezdésének, a 42. cikk (2) bekezdésének, a 55. cikk (6) bekezdésének, az 57. cikk (3) bekezdésének, az 58. cikk (3) bekezdésének, a 61. cikk (2) és (3) bekezdésének, a 62. cikk (5) bekezdésének, a 63. cikk (2) és (3) bekezdésének, a 74. cikk (1) bekezdése második albekezdésének és a 86. cikknek a sérelme nélkül, amennyiben ezen irányelv harmonizált rendelkezéseket tartalmaz, a tagállamok nem tarthatnak fenn és nem vezethetnek be az ezen irányelvben meghatározottakon kívüli rendelkezéseket.

(2) Amennyiben egy tagállam él az (1) bekezdésben említett lehetőségek valamelyikével, erről és bármely későbbi változásról értesíti a Bizottságot. A Bizottság ezt az információt egy honlapon vagy más, könnyen elérhető módon nyilvánosságra hozza.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőknek a kárára ne térjenek el az ezen irányelvet átültető nemzeti jogi rendelkezésektől, kivéve, ha azok kifejezetten tartalmaznak ilyen lehetőséget.

A pénzforgalmi szolgáltatók azonban kínálhatnak előnyösebb feltételeket a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők számára.

108. cikk

Felülvizsgálati záradék

A Bizottság az 2021. január 13-ig jelentést nyújt be az Európai Parlament, a Tanács, az EKB, valamint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, elé az irányelv végrehajtásáról és hatásairól és különösen az alábbiakról:

a) a díjakra vonatkozó, a 62. cikk (3), (4) és (5) bekezdésében rögzített szabályok megfelelősége és hatása;

b) a 2. cikk (3) és (4) bekezdésének alkalmazása, beleértve annak felmérését, hogy a III. és a IV. címet, amennyiben technikailag megvalósítható, lehetséges-e teljes egészében alkalmazni az ezekben a bekezdésekben említett fizetési műveletekre;

c) a fizetési rendszerekben való részvétel, különös tekintettel a verseny mértékére;

d) a 3. cikk 1. pontjában említett fizetési műveletekre vonatkozó küszöbértékek megfelelősége és hatása;

e) a 32. cikk (1) bekezdésének *a)* pontjában említett mentességre vonatkozó küszöbérték megfelelősége és hatása;

f) arról, hogy a fejleményekre való tekintettel célszerű lenne-e, kiegészítendő az előre nem ismert összegű fizetési műveletekről szóló 75. cikkben foglalt rendelkezéseket és abban az esetben, ha a pénzeszközök zárolásra kerülnek, bevezetni egy felső határt arra vonatkozóan, hogy az ilyen esetekben mekkora összeg zárolható a fizető fél fizetési számláján.

A Bizottság az említett felülvizsgálattal együtt adott esetben jogalkotási javaslatot terjeszt elő.

109. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) A tagállamok lehetővé teszik a tevékenységüket a 2007/64/EK irányelvet átültető nemzeti joggal összhangban 2018. január 13-ig megkezdő pénzforgalmi intézmények számára, hogy a szóban forgó tevékenységeket 2018. július 13-ig a 2007/64/EK irányelvben foglalt követelményeknek megfelelően folytassák, anélkül, hogy be kellene szerezniük az ezen irányelv 5. cikke szerinti engedélyt vagy meg kellene felelniük az ezen irányelv II. címében meghatározott vagy említett egyéb rendelkezéseknek.

A tagállamok megkövetelik a szóban forgó pénzforgalmi intézményektől, hogy bocsássanak az illetékes hatóságok rendelkezésére minden lényeges információt annak érdekében, hogy a hatóságok fel tudják mérni, hogy a szóban forgó pénzforgalmi intézmények megfelelnek-e a II. címben meghatározott követelményeknek, és amennyiben nem, milyen intézkedéseket kell tenniük az előírásoknak való megfelelés érdekében, vagy indokolt-e az engedély visszavonása.

Meg kell adni az engedélyt azoknak a pénzforgalmi intézményeknek, amelyek az illetékes hatóságok ellenőrzése alapján megfelelnek a II. címben rögzített követelményeknek, és fel kell azokat venni a 14., illetve 15. cikkben említett nyilvántartásába. Ha a szóban forgó pénzforgalmi intézmények 2018. július 13-ig nem felelnek meg a II. címében rögzített követelményeknek, akkor ezen irányelv 37. cikkével összhangban meg kell tiltani ezeknek a pénzforgalmi intézményeknek a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtását.

(2) A tagállamok rendelkezhetnek úgy is, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett pénzforgalmi intézmények automatikusan kapjanak engedélyt - és azokat automatikusan vegyék fel a 14., illetve 15. cikkben említett nyilvántartásába -, amennyiben az illetékes hatóságok már rendelkeznek arra vonatkozó bizonyítékokkal, hogy ezeknek a jogi személyeknek az esetében teljesülnek az 5. és 11. cikkben megállapított követelmények. Az illetékes hatóságok az engedély megadása előtt tájékoztatják az érintett pénzforgalmi intézményeket.

(3) Ezen bekezdést azon természetes vagy jogi személyekre kell alkalmazni, amelyek 2018. január 13. előtt éltek a 2007/64/EK irányelv 26. cikke nyújtotta előnyökkel és a 2007/64/EK irányelv értelmében pénzforgalmi szolgáltatási tevékenységeket folytattak.

A tagállamok lehetővé teszik, hogy az említett személyek 2019. január 13-ig a 2007/64/EK irányelvnek megfelelően folytassák az említett tevékenységeket az érintett tagállamban, anélkül, hogy be kellene szerezniük az ezen irányelv 5. cikke szerinti engedélyt vagy a 32. cikke szerinti mentességet, vagy meg kellene felelniük az ezen irányelv II. címében meghatározott vagy említett egyéb rendelkezéseknek.

Bármely, az első bekezdésben említett személyek számára, akik/amelyek 2019. január 13-ig nem kaptak engedélyt vagy nem részesültek mentességben, ezen irányelv 37. cikkével összhangban meg kell tiltani a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtását.

(4) A tagállamok rendelkezhetnek úgy is, hogy az e cikk (3) bekezdésében említett, mentességgel rendelkező természetes és jogi személyeket mentességgel rendelkező intézményekként kell kezelni és automatikusan fel kell venni a 14., illetve 15. cikkben említett nyilvántartásába, amennyiben az illetékes hatóságok meggyőződtek arról, hogy a 32. cikkben megállapított követelmények teljesülnek. Az illetékes hatóságok tájékoztatják az érintett pénzforgalmi intézményeket.

(5) Az e cikk (1) bekezdése ellenére, a 2007/64/EK irányelv mellékletének 7. pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására vonatkozó engedéllyel már rendelkező pénzforgalmi intézmények megtartják engedélyüket azon pénzforgalmi szolgáltatások vonatkozásában, amelyeket az ezen irányelv I. mellékletének 3. pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatásoknak kell tekinteni, amennyiben az illetékes hatóságok legkésőbb 2020. január 13-ig megbizonyosodnak arról, hogy teljesülnek az ezen irányelv 7. cikkének *c)* pontjában és 9. cikkében meghatározott követelmények.

110. cikk

A 2002/65/EK irányelv módosításai

A 2002/65/EK irányelv 4. cikkének (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Amennyiben az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelvet[1] is alkalmazni kell, az ezen irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében foglalt, tájékoztatásra vonatkozó rendelkezések helyébe - a (2) bekezdés *c)-g)* pontja, a (3) bekezdés *a)*, *d)* és *e)* pontja, valamint a (4) bekezdés *b)* pontja kivételével - az (EU) 2015/2366 irányelvnek a 44., 45., 51. és 52. cikke lép.”.

111. cikk

A 2009/110/EK irányelv módosításai

A 2009/110/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ezen irányelv sérelme nélkül, az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv[2] 5. cikke és 11-17. cikke, 19. cikkének (5) és (6) bekezdése, valamint 20-31. cikke - a 15. cikk (4) bekezdése a 28. cikk (5) bekezdése és a 29. cikk (7) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat is beleértve - értelemszerűen alkalmazandó az elektronikuspénz-kibocsátó intézményekre.”.

b) a (4) és (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok engedélyezik az elektronikuspénz-kibocsátó intézményeknek az elektronikus pénz értékesítését és visszaváltását a nevükben eljáró természetes vagy jogi személyeken keresztül. Amennyiben az elektronikuspénzkibocsátó intézmény egy másik tagállamban ilyen természetes vagy jogi személyeken keresztül értékesít elektronikus pénzt, a (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv 27-31. cikkét - a 29. cikk (4) és (5) bekezdésében szereplő rendelkezések kivételével - értelemszerűen alkalmazni kell az ilyen elektronikuspénz-kibocsátó intézményekre, beleértve a 28. cikk (5) bekezdésével és a 29. cikk (7) bekezdésével összhangban elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat is.

(5) Az e cikk (4) bekezdése ellenére, az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények nem bocsáthatnak ki elektronikus pénzt pénzforgalmi közvetítőkön keresztül. Az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények az ezen irányelv 6. cikke (1) bekezdésének *a)* pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújthatnak pénzforgalmi közvetítőkön keresztül az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv 19. cikkében meghatározott feltételek alapján.”

2. A 18. cikk az alábbi bekezdéssel egészül ki:

1 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és a 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337, 2015.12.23., 35. o.).

2 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és a 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337, 2015.12.23., 35. o.).

„(4) A tagállamok lehetővé teszik az ezen irányelv és a 2007/64/EK irányelv szerinti tevékenységeiket a központi ügyintézésük helye szerinti tagállamban 2018. január 13-át megelőzően megkezdő elektronikuspénz-kibocsátó intézmények számára, hogy 2018. július 13-ig folytassák ezeket a tevékenységeket az említett tagállamban vagy más tagállamban anélkül, hogy be kellene szerezniük az ezen irányelv 3. cikke szerinti engedélyt vagy meg kellene felelniük az ezen irányelv II. címében meghatározott vagy említett egyéb követelményeknek.

A tagállamok előírják az első albekezdésben említett elektronikuspénz-kibocsátó intézmények számára, hogy bocsássanak az illetékes hatóságok rendelkezésére minden lényeges információt annak érdekében, hogy a hatóságok 2018. július 13-ig értékelhessék, hogy az említett elektronikuspénz-kibocsátó intézmények megfelelnek-e az ezen irányelv II. címében meghatározott követelményeknek, és amennyiben nem felelnek meg, milyen intézkedéseket kell tenniük az előírásoknak való megfelelés érdekében, illetve indokolt-e az engedély visszavonása.

Az első albekezdésben említett azon elektronikuspénz-kibocsátó intézmények számára, amelyek az illetékes hatóságok ellenőrzése alapján megfelelnek a II. címben rögzített követelményeknek, meg kell adni az engedélyt, és azokat fel kell venni a nyilvántartásba. Amennyiben az említett elektronikuspénz-kibocsátó intézmények 2018. július 13-ig nem felelnek meg a II. címben rögzített követelményeknek, meg kell számukra tiltani az elektronikuspénz-kibocsátást.”.

112. cikk

Az 1093/2010/EU rendelet módosításai

Az 1093/2010/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság az e rendelettel ráruházott hatáskörökkel összhangban és a 2002/87/EK irányelv, a 2009/110/EK irányelv, a 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[1], a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[2], a 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[3], az (EU) 2015/847 európai parlamenti és tanácsi rendelet[4], az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv[5], továbbá - amennyiben e jogi aktusok alkalmazandók a hitelintézetekre, a pénzügyi intézményekre és az őket felügyelő hatáskörrel rendelkező hatóságokra a 2002/65/EK irányelv és az (EU) 2015/849 irányelv[6] vonatkozó részeinek hatályán belül, beleértve az ezeken alapuló valamennyi irányelvet, rendeletet és határozatot is - a Hatóságra feladatokat ruházó bármely további jogi kötőerővel bíró uniós jogi aktus hatályán belül jár el. A Hatóság az 1024/2013/EU tanácsi rendeletnek[7] is megfelelően jár el.”.

2. A 4. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) »pénzügyi intézmények«: az 575/2013/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott »hitelintézetek«, az 575/2013/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 2. pontjában meghatározott »befektetési vállalkozások«, a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 14. pontjában meghatározott »pénzügyi konglomerátumok«, az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 11. pontjában meghatározott pénzforgalmi szolgáltatók és a 2009/110/EK irányelv 2. cikkének 1. pontjában meghatározott elektronikuspénz-kibocsátó intézmények azzal a kivétellel, hogy az (EU) 2015/849 irányelv tekintetében a »pénzügyi intézmények« az (EU) 2015/849 irányelv 3. cikkének 1. és 2. pontjában meghatározott hitelintézeteket és pénzügyi szolgáltatókat jelentik;”.

113. cikk

A 2013/36/EU irányelv módosítása

A 2013/36/EU irányelv I. mellékletében a 4. pont helyébe a következő szöveg lép:

---

1 Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

2 Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.)

3 Az Európai Parlament és a Tanács 2014/49/EU irányelve (2014. április 16.) a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 173., 2014.6.12., 149. o.).

4 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/847 rendelete (2015. május 20.) a pénzátutalásokat kísérő adatokról és a 1781/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 1. o.).

5 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (…) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és a 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337, 2015.12.23., 35. o.).

6 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

7 A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).

„4. Pénzforgalmi szolgáltatások az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv [1] 4. cikke 3. pontjának meghatározása szerint.”.

114. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 2007/64/EK irányelv 2018. január 13-tól hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő bármely hivatkozást erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni, az ezen irányelv II. mellékletében foglalt megfelelési táblázatnak megfelelően.

115. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok 2018. január 13-ig elfogadják és kihirdetik azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Ezen intézkedésekről haladéktalanul értesítik a Bizottságot.

(2) A tagállamok ezeket az intézkedéseket 2018. január 13-tól alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(3) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb intézkedéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

(4) A (2) bekezdéstől eltérve a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a 98. cikkben említett szabályozástechnikai standardok hatálybalépésétől számított 18 hónapon belül alkalmazásra kerüljenek a 65., a 66., a 67. és a 97. cikkben említett biztonsági intézkedések.

(5) A tagállamok nem tilthatják meg azoknak a jogi személyeknek, amelyek a területükön az ezen irányelv szerinti megbízásos online átutalási szolgáltatói vagy számlainformációkat összesítő szolgáltatói tevékenységeket folytattak 2016. január 12-t megelőzően, hogy a (2) és (4) bekezdésben említett átmeneti időszak alatt a területükön a jelenleg alkalmazandó szabályozási keretnek megfelelően tovább folytassák e tevékenységeket.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy addig az időpontig, ameddig az egyes számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók megfelelnek a (4) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak, a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók ne éljenek vissza azzal, hogy még nem felelnek meg az előírásoknak és ezt a tényt ne használják fel arra, hogy blokkolják vagy akadályozzák a megbízásos online átutalási és a számlainformációk összesítésére irányuló szolgáltatások használatát az általuk kezelt számlák esetében.

116. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

---

1 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és a 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337, 2015.12.23., 35. o.).

117. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2015. november 25-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*
M. SCHULZ	N. SCHMIT

I. MELLÉKLET

PÉNZFORGALMI SZOLGÁLTATÁSOK

(A 4. cikk 3. pontjában említettnek megfelelően)

1. Fizetési számlára történő készpénzbefizetést lehetővé tevő szolgáltatások, valamint a fizetési számla vezetéséhez szükséges összes tevékenység.
2. Fizetési számláról történő készpénzfelvételt lehetővé tevő szolgáltatások, valamint a fizetési számla vezetéséhez szükséges összes tevékenység.
3. Fizetési műveletek teljesítése, beleértve a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő pénzforgalmi szolgáltatójánál vagy más pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett fizetési számlára történő pénzátutalást:
a) beszedések teljesítése, ideértve az egyszeri beszedéseket is,
b) fizetési műveletek teljesítése fizetési kártyával vagy egy hasonló készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel, illetve más eszközzel,
c) átutalások teljesítése, ideértve a rendszeres átutalási megbízásokat is.
4. Fizetési műveletek teljesítése, amennyiben a pénzt a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára biztosított hitelkeretből fedezik:
a) beszedések teljesítése, ideértve az egyszeri beszedéseket is,
b) fizetési műveletek teljesítése fizetési kártyával vagy egy hasonló készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel, illetve más eszközzel;
c) átutalások teljesítése, ideértve a rendszeres átutalási megbízásokat is.
5. Készpénz-helyettesítő fizetési eszközök kibocsátása és/vagy fizetési műveletek elfogadása.
6. Készpénzátutalás.
7. Megbízásos online átutalások.
8. Számlainformációk összesítése.

II. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

Ezen irányelv	A 2007/64/EK irányelv
1. cikk, (1) bekezdés	1. cikk, (1) bekezdés
1. cikk, (2) bekezdés	1. cikk, (2) bekezdés
2. cikk, (1) bekezdés	2. cikk, (1) bekezdés
2. cikk, (2) bekezdés	
2. cikk, (3) bekezdés	

2. cikk, (4) bekezdés	
2. cikk, (5) bekezdés	2. cikk, (3) bekezdés
3. cikk	3. cikk
4. cikk:	4. cikk
1., 2., 3., 4., 5. és 10. pont	1., 2., 3., 4., 5. és 10. pont
7. pont	6. pont
8. pont	7. pont
9. pont	8. pont
11. pont	9. pont
12. pont	14. pont
13. pont	16. pont
14. pont	23. pont
20., 21., 22. pont	11., 12., 13. pont
23. pont	28. pont
25. pont	15. pont
26., 27. pont	17., 18. pont
28. pont	20. pont
29. pont	19. pont
33. pont	21. pont
34., 35., 36., 37. pont	24., 25., 26., 27. pont
38. pont	22. pont
39., 40. pont	29., 30. pont
6., 15-19. pont, 24. pont, 30-32. pont, 41-48. pont	-
5. cikk, (1) bekezdés	5. cikk
5. cikk, (2) bekezdés	-
5. cikk, (3) bekezdés	-
5. cikk, (4) bekezdés	-
5. cikk, (5) bekezdés	-
5. cikk, (6) bekezdés	-
5. cikk, (7) bekezdés	-
6. cikk, (1) bekezdés	-
6. cikk, (2) bekezdés	-
6. cikk, (3) bekezdés	-
6. cikk, (4) bekezdés	-
7. cikk	6. cikk
8. cikk, (1) bekezdés	7. cikk, (1) bekezdés
8. cikk, (2) bekezdés	7. cikk, (2) bekezdés
8. cikk, (3) bekezdés	7. cikk, (3) bekezdés
9. cikk, (1) bekezdés	8. cikk, (1) bekezdés
9. cikk, (2) bekezdés	9. cikk, (3) bekezdés
8. cikk, (2) bekezdés	8. cikk, (3) bekezdés
10. cikk, (1) bekezdés	9. cikk, (1) bekezdés
10. cikk, (2) bekezdés	9. cikk, (2) bekezdés
-	9. cikk, (3) és (4) bekezdés
11. cikk, (1) bekezdés	10. cikk, (1) bekezdés
11. cikk, (2) bekezdés	10. cikk, (2) bekezdés
11. cikk, (3) bekezdés	10. cikk, (3) bekezdés
11. cikk, (4) bekezdés	10. cikk, (4) bekezdés
11. cikk, (5) bekezdés	10. cikk, (5) bekezdés
11. cikk, (6) bekezdés	10. cikk, (6) bekezdés
11. cikk, (7) bekezdés	10. cikk, (7) bekezdés
11. cikk, (8) bekezdés	10. cikk, (8) bekezdés
11. cikk, (9) bekezdés	10. cikk, (9) bekezdés
12. cikk	11. cikk
13. cikk, (1) bekezdés	12. cikk, (1) bekezdés
13. cikk, (2) bekezdés	12. cikk, (2) bekezdés
13. cikk, (3) bekezdés	12. cikk, (3) bekezdés
14. cikk, (1) bekezdés	13. cikk
14. cikk, (2) bekezdés	13. cikk
14. cikk, (3) bekezdés	-
14. cikk, (4) bekezdés	-
15. cikk, (1) bekezdés	-

15. cikk, (2) bekezdés	-
15. cikk, (3) bekezdés	-
15. cikk, (4) bekezdés	-
15. cikk, (5) bekezdés	-
16. cikk	14. cikk
17. cikk, (1) bekezdés	15. cikk, (1) bekezdés
17. cikk, (2) bekezdés	15. cikk, (2) bekezdés
17. cikk, (3) bekezdés	15. cikk, (3) bekezdés
17. cikk, (4) bekezdés	15. cikk, (4) bekezdés
18. cikk, (1) bekezdés	16. cikk, (1) bekezdés
18. cikk, (2) bekezdés	16. cikk, (2) bekezdés
18. cikk, (3) bekezdés	16. cikk, (2) bekezdés
18. cikk, (4) bekezdés	16. cikk, (3) bekezdés
18. cikk, (5) bekezdés	16. cikk, (4) bekezdés
18. cikk, (6) bekezdés	16. cikk, (5) bekezdés
19. cikk, (1) bekezdés	17. cikk, (1) bekezdés
19. cikk, (2) bekezdés	17. cikk, (2) bekezdés
19. cikk, (3) bekezdés	17. cikk, (3) bekezdés
19. cikk, (4) bekezdés	17. cikk, (4) bekezdés
19. cikk, (5) bekezdés	17. cikk, (5) bekezdés
19. cikk, (6) bekezdés	17. cikk, (7) bekezdés
19. cikk, (7) bekezdés	17. cikk, (8) bekezdés
19. cikk, (8) bekezdés	-
20. cikk, (1) bekezdés	18. cikk, (1) bekezdés
20. cikk, (2) bekezdés	18. cikk, (2) bekezdés
21. cikk	19. cikk
22. cikk, (1) bekezdés	20. cikk, (1) bekezdés
22. cikk, (2) bekezdés	20. cikk, (2) bekezdés
22. cikk, (3) bekezdés	20. cikk, (3) bekezdés
22. cikk, (4) bekezdés	20. cikk, (4) bekezdés
22. cikk, (5) bekezdés	20. cikk, (5) bekezdés
23. cikk, (1) bekezdés	21. cikk, (1) bekezdés
23. cikk, (2) bekezdés	21. cikk, (2) bekezdés
23. cikk, (3) bekezdés	21. cikk, (3) bekezdés
24. cikk, (1) bekezdés	22. cikk, (1) bekezdés
24. cikk, (2) bekezdés	22. cikk, (2) bekezdés
24. cikk, (3) bekezdés	22. cikk, (3) bekezdés
25. cikk, (1) bekezdés	23. cikk, (1) bekezdés
25. cikk, (2) bekezdés	23. cikk, (2) bekezdés
26. cikk, (1) bekezdés	24. cikk, (1) bekezdés
26. cikk, (2) bekezdés	24. cikk, (2) bekezdés
27. cikk, (1) bekezdés	-
27. cikk, (2) bekezdés	-
28. cikk, (1) bekezdés	25. cikk, (1) bekezdés
28. cikk, (2) bekezdés	-
28. cikk, (3) bekezdés	-
28. cikk, (4) bekezdés	-
28. cikk, (5) bekezdés	-
29. cikk, (1) bekezdés	25. cikk, (2) és (3) bekezdés
29. cikk, (2) bekezdés	-
29. cikk, (3) bekezdés	25. cikk, (4) bekezdés
29. cikk, (4) bekezdés	-
29. cikk, (5) bekezdés	-
29. cikk, (6) bekezdés	-
30. cikk, (1) bekezdés	-
30. cikk, (2) bekezdés	-
30. cikk, (3) bekezdés	-
30. cikk, (4) bekezdés	-
31. cikk, (1) bekezdés	-
31. cikk, (2) bekezdés	25. cikk, (4) bekezdés
32. cikk, (1) bekezdés	26. cikk, (1) bekezdés
32. cikk, (2) bekezdés	26. cikk, (2) bekezdés

32. cikk, (3) bekezdés	26. cikk, (3) bekezdés
32. cikk, (4) bekezdés	26. cikk, (4) bekezdés
32. cikk, (5) bekezdés	26. cikk, (5) bekezdés
32. cikk, (6) bekezdés	26. cikk, (6) bekezdés
33. cikk, (1) bekezdés	-
33. cikk, (2) bekezdés	-
34. cikk	27. cikk
35. cikk, (1) bekezdés	28. cikk, (1) bekezdés
35. cikk, (2) bekezdés	28. cikk, (2) bekezdés
36. cikk	-
37. cikk, (1) bekezdés	29. cikk
37. cikk, (2) bekezdés	-
37. cikk, (3) bekezdés	-
37. cikk, (4) bekezdés	-
37. cikk, (5) bekezdés	-
38. cikk, (1) bekezdés	30. cikk, (1) bekezdés
38. cikk, (2) bekezdés	30. cikk, (2) bekezdés
38. cikk, (3) bekezdés	30. cikk, (3) bekezdés
39. cikk	31. cikk
40. cikk, (1) bekezdés	32. cikk, (1) bekezdés
40. cikk, (2) bekezdés	32. cikk, (2) bekezdés
40. cikk, (3) bekezdés	32. cikk, (3) bekezdés
41. cikk	33. cikk
42. cikk, (1) bekezdés	34. cikk, (1) bekezdés
42. cikk, (2) bekezdés	34. cikk, (2) bekezdés
43. cikk, (1) bekezdés	35. cikk, (1) bekezdés
43. cikk, (2) bekezdés	35. cikk, (2) bekezdés
44. cikk, (1) bekezdés	36. cikk, (1) bekezdés
44. cikk, (2) bekezdés	36. cikk, (2) bekezdés
44. cikk, (3) bekezdés	36. cikk, (3) bekezdés
45. cikk, (1) bekezdés	37. cikk, (1) bekezdés
45. cikk, (2) bekezdés	-
45. cikk, (3) bekezdés	37. cikk, (2) bekezdés
46. cikk	-
47. cikk	-
48. cikk	38. cikk
49. cikk	39. cikk
50. cikk	40. cikk
51. cikk, (1) bekezdés	41. cikk, (1) bekezdés
51. cikk, (2) bekezdés	41. cikk, (2) bekezdés
51. cikk, (3) bekezdés	41. cikk, (3) bekezdés
52. cikk, 1. pont	42. cikk, (1) bekezdés
52. cikk, 2. pont	42. cikk, (2) bekezdés
52. cikk, 3. pont	42. cikk, (3) bekezdés
52. cikk, 4. pont	42. cikk, (4) bekezdés
52. cikk, 5. pont	42. cikk, (5) bekezdés
52. cikk, 6. pont	42. cikk, (6) bekezdés
52. cikk, 7. pont	42. cikk, (7) bekezdés
53. cikk	43. cikk
54. cikk, (1) bekezdés	44. cikk, (1) bekezdés
54. cikk, (2) bekezdés	44. cikk, (2) bekezdés
54. cikk, (3) bekezdés	44. cikk, (3) bekezdés
55. cikk, (1) bekezdés	45. cikk, (1) bekezdés
55. cikk, (2) bekezdés	45. cikk, (2) bekezdés
55. cikk, (3) bekezdés	45. cikk, (3) bekezdés
55. cikk, (4) bekezdés	45. cikk, (4) bekezdés
55. cikk, (5) bekezdés	45. cikk, (5) bekezdés
55. cikk, (6) bekezdés	45. cikk, (6) bekezdés
56. cikk	46. cikk
57. cikk, (1) bekezdés	47. cikk, (1) bekezdés
57. cikk, (2) bekezdés	47. cikk, (2) bekezdés
57. cikk, (3) bekezdés	47. cikk, (3) bekezdés

58. cikk, (1) bekezdés	48. cikk, (1) bekezdés
58. cikk, (2) bekezdés	48. cikk, (2) bekezdés
58. cikk, (3) bekezdés	48. cikk, (3) bekezdés
59. cikk, (1) bekezdés	49. cikk, (1) bekezdés
59. cikk, (2) bekezdés	49. cikk, (2) bekezdés
60. cikk, (1) bekezdés	50. cikk, (1) bekezdés
60. cikk, (2) bekezdés	50. cikk, (2) bekezdés
60. cikk, (3) bekezdés	-
61. cikk, (1) bekezdés	51. cikk, (1) bekezdés
61. cikk, (2) bekezdés	51. cikk, (2) bekezdés
61. cikk, (3) bekezdés	51. cikk, (3) bekezdés
61. cikk, (4) bekezdés	51. cikk, (4) bekezdés
62. cikk, (1) bekezdés	52. cikk, (1) bekezdés
62. cikk, (2) bekezdés	52. cikk, (2) bekezdés
62. cikk, (3) bekezdés	52. cikk, (3) bekezdés
62. cikk, (4) bekezdés	-
62. cikk, (5) bekezdés	-
63. cikk, (1) bekezdés	53. cikk, (1) bekezdés
63. cikk, (2) bekezdés	53. cikk, (2) bekezdés
63. cikk, (3) bekezdés	53. cikk, (3) bekezdés
64. cikk, (1) bekezdés	54. cikk, (1) bekezdés
64. cikk, (2) bekezdés	54. cikk, (2) bekezdés
64. cikk, (3) bekezdés	54. cikk, (3) bekezdés
64. cikk, (4) bekezdés	54. cikk, (4) bekezdés
65. cikk, (1) bekezdés	-
65. cikk, (2) bekezdés	-
65. cikk, (3) bekezdés	-
65. cikk, (4) bekezdés	-
65. cikk, (5) bekezdés	-
65. cikk, (6) bekezdés	-
66. cikk, (1) bekezdés	-
66. cikk, (2) bekezdés	-
66. cikk, (3) bekezdés	-
66. cikk, (4) bekezdés	-
66. cikk, (5) bekezdés	-
67. cikk, (1) bekezdés	-
67. cikk, (2) bekezdés	-
67. cikk, (3) bekezdés	-
67. cikk, (4) bekezdés	-
68. cikk, (1) bekezdés	55. cikk, (1) bekezdés
68. cikk, (2) bekezdés	55. cikk, (2) bekezdés
68. cikk, (3) bekezdés	55. cikk, (3) bekezdés
68. cikk, (4) bekezdés	55. cikk, (4) bekezdés
69. cikk, (1) bekezdés	56. cikk, (1) bekezdés
69. cikk, (2) bekezdés	56. cikk, (2) bekezdés
70. cikk, (1) bekezdés	57. cikk, (1) bekezdés
70. cikk, (2) bekezdés	57. cikk, (2) bekezdés
71. cikk, (1) bekezdés	58. cikk
71. cikk, (2) bekezdés	-
72. cikk, (1) bekezdés	59. cikk, (1) bekezdés
72. cikk, (2) bekezdés	59. cikk, (2) bekezdés
73. cikk, (1) bekezdés	60. cikk, (1) bekezdés
73. cikk, (2) bekezdés	-
73. cikk, (3) bekezdés	60. cikk, (2) bekezdés
74. cikk, (1) bekezdés	61. cikk, (1) bekezdés, 61. cikk, (2) bekezdés és 61. cikke (3) bekezdés
74. cikk, (2) bekezdés	-
74. cikk, (3) bekezdés	61. cikk, (4) és 61. cikke (5) bekezdés
75. cikk, (1) bekezdés	-
75. cikk, (2) bekezdés	-
76. cikk, (1) bekezdés	62. cikk, (1) bekezdés

76. cikk, (2) bekezdés	62. cikk, (2) bekezdés
76. cikk, (3) bekezdés	62. cikk, (3) bekezdés
76. cikk, (4) bekezdés	-
77. cikk, (1) bekezdés	63. cikk, (1) bekezdés
77. cikk, (2) bekezdés	63. cikk, (2) bekezdés
78. cikk, (1) bekezdés	64. cikk, (1) bekezdés
78. cikk, (2) bekezdés	64. cikk, (2) bekezdés
79. cikk, (1) bekezdés	65. cikk, (1) bekezdés
79. cikk, (2) bekezdés	65. cikk, (2) bekezdés
79. cikk, (3) bekezdés	65. cikk, (3) bekezdés
80. cikk, (1) bekezdés	66. cikk, (1) bekezdés
80. cikk, (2) bekezdés	66. cikk, (2) bekezdés
80. cikk, (3) bekezdés	66. cikk, (3) bekezdés
80. cikk, (4) bekezdés	66. cikk, (4) bekezdés
80. cikk, (5) bekezdés	66. cikk, (5) bekezdés
81. cikk, (1) bekezdés	67. cikk, (1) bekezdés
81. cikk, (2) bekezdés	67. cikk, (2) bekezdés
81. cikk, (3) bekezdés	67. cikk, (3) bekezdés
82. cikk, (1) bekezdés	68. cikk, (1) bekezdés
82. cikk, (2) bekezdés	68. cikk, (2) bekezdés
83. cikk, (1) bekezdés	69. cikk, (1) bekezdés
83. cikk, (2) bekezdés	69. cikk, (2) bekezdés
83. cikk, (3) bekezdés	69. cikk, (3) bekezdés
84. cikk	70. cikk
85. cikk	71. cikk
86. cikk	72. cikk
87. cikk, (1) bekezdés	73. cikk, (1) bekezdés
87. cikk, (2) bekezdés	73. cikk, (1) bekezdés
87. cikk, (3) bekezdés	73. cikk, (2) bekezdés
88. cikk, (1) bekezdés	74. cikk, (1) bekezdés
88. cikk, (2) bekezdés	74. cikk, (2) bekezdés
88. cikk, (3) bekezdés	74. cikk, (2) bekezdés
88. cikk, (4) bekezdés	74. cikk, (2) bekezdés
88. cikk, (5) bekezdés	74. cikk, (3) bekezdés
89. cikk, (1) bekezdés	75. cikk, (1) bekezdés
89. cikk, (2) bekezdés	75. cikk, (2) bekezdés
89. cikk, (3) bekezdés	75. cikk, (3) bekezdés
90. cikk, (1) bekezdés	-
90. cikk, (2) bekezdés	-
91. cikk	76. cikk
92. cikk, (1) bekezdés	77. cikk, (1) bekezdés
92. cikk, (2) bekezdés	77. cikk, (2) bekezdés
93. cikk	78. cikk
94. cikk, (1) bekezdés	79. cikk, (1) bekezdés
94. cikk, (2) bekezdés	-
95. cikk, (1) bekezdés	-
95. cikk, (2) bekezdés	-
95. cikk, (3) bekezdés	-
95. cikk, (4) bekezdés	-
95. cikk, (5) bekezdés	-
96. cikk, (1) bekezdés	-
96. cikk, (2) bekezdés	-
96. cikk, (3) bekezdés	-
96. cikk, (4) bekezdés	-
96. cikk, (5) bekezdés	-
96. cikk, (6) bekezdés	-
97. cikk, (1) bekezdés	-
97. cikk, (2) bekezdés	-
97. cikk, (3) bekezdés	-
97. cikk, (4) bekezdés	-
97. cikk, (5) bekezdés	-
98. cikk, (1) bekezdés	-

98. cikk, (2) bekezdés	-
98. cikk, (3) bekezdés	-
98. cikk, (4) bekezdés	-
98. cikk, (5) bekezdés	-
99. cikk, (1) bekezdés	80. cikk, (1) bekezdés
99. cikk, (2) bekezdés	80. cikk, (2) bekezdés
100. cikk, (1) bekezdés	-
100. cikk, (2) bekezdés	-
100. cikk, (3) bekezdés	-
100. cikk, (4) bekezdés	82. cikk, (2) bekezdés
100. cikk, (5) bekezdés	-
100. cikk, (6) bekezdés	-
101. cikk, (1) bekezdés	-
101. cikk, (2) bekezdés	-
101. cikk, (3) bekezdés	-
101. cikk, (4) bekezdés	-
102. cikk, (1) bekezdés	83. cikk, (1) bekezdés
102. cikk, (2) bekezdés	83. cikk, (2) bekezdés
103. cikk, (1) bekezdés	81. cikk, (1) bekezdés
103. cikk, (2) bekezdés	-
104. cikk	-
105. cikk, (1) bekezdés	-
105. cikk, (2) bekezdés	-
105. cikk, (3) bekezdés	-
105. cikk, (4) bekezdés	-
105. cikk, (5) bekezdés	-
106. cikk, (1) bekezdés	-
106. cikk, (2) bekezdés	-
106. cikk, (3) bekezdés	-
106. cikk, (4) bekezdés	-
106. cikk, (5) bekezdés	-
107. cikk, (1) bekezdés	86. cikk, (1) bekezdés
107. cikk, (2) bekezdés	86. cikk, (2) bekezdés
107. cikk, (3) bekezdés	86. cikk, (3) bekezdés
108. cikk	87. cikk
109. cikk, (1) bekezdés	88. cikk, (1) bekezdés
109. cikk, (2) bekezdés	88. cikk, (3) bekezdés
109. cikk, (3) bekezdés	88. cikk, (2) és 8(4) bekezdés
109. cikk, (4) bekezdés	-
109. cikk, (5) bekezdés	-
110. cikk	90. cikk
111. cikk, (1) bekezdés	-
111. cikk, (2) bekezdés	-
112. cikk, (1) bekezdés	-
112. cikk, (2) bekezdés	-
113. cikk	92. cikk
114. cikk	93. cikk
115. cikk, (1) bekezdés	94. cikk, (1) bekezdés
115. cikk, (2) bekezdés	94. cikk, (2) bekezdés
115. cikk, (3) bekezdés	-
115. cikk, (4) bekezdés	-
115. cikk, (5) bekezdés	-
116. cikk	95. cikk
117. cikk	96. cikk
I. melléklet	I. melléklet

TARTALOMJEGYZÉK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2015. november 25-i (EU) 2015/2366 IRÁNYELVE ---- 1
a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és a 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről ---- 1
I. CÍM ---- 31
TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK ---- 31
1. cikk ---- 31
Tárgy ---- 32
2. cikk ---- 32
Hatály ---- 32
3. cikk ---- 33
Kivételek ---- 33
4. cikk ---- 35
Fogalommeghatározások ---- 35
II. CÍM ---- 38
PÉNZFORGALMI SZOLGÁLTATÓK ---- 38
1. FEJEZET ---- 38
Pénzforgalmi intézmények ---- 38
1. szakasz ---- 38
Általános szabályok ---- 38
5. cikk ---- 38
Engedély iránti kérelem ---- 38
6. cikk ---- 42
Részvényesi ellenőrzés ---- 42
7. cikk ---- 42
Induló tőke ---- 42
8. cikk ---- 42
Szavatolótőke ---- 43
9. cikk ---- 43
A szavatolótőke kiszámítása ---- 43
10. cikk ---- 44
Az ügyfélpénzek védelmére vonatkozó követelmények ---- 44
11. cikk ---- 45
Engedély megadása ---- 45
12. cikk ---- 46
A határozat közlése ---- 47
13. cikk ---- 47
Az engedély visszavonása ---- 47
14. cikk ---- 47
Nyilvántartás a székhely szerinti tagállamban ---- 47
15. cikk ---- 48

Az EBH nyilvántartása ---- 48
16. cikk ---- 48
Az engedély naprakészen tartása ---- 48
17. cikk ---- 48
Számvitel és kötelező könyvvizsgálat ---- 49
18. cikk ---- 49
Tevékenységek ---- 49
2. szakasz ---- 50
Egyéb követelmények ---- 50
19. cikk ---- 50
Pénzforgalmi közvetítők, fióktelepek vagy olyan szervezetek igénybevétele, amelyekhez tevékenységeket szerveznek ki ---- 50
20. cikk ---- 51
Felelősség ---- 51
21. cikk ---- 51
A nyilvántartások megőrzése ---- 51
3. szakasz ---- 52
Illetékes hatóságok és felügyelet ---- 52
22. cikk ---- 52
Az illetékes hatóságok kijelölése ---- 52
23. cikk ---- 52
Felügyelet ---- 52
24. cikk ---- 53
Szakmai titoktartás ---- 53
25. cikk ---- 53
Bírósági jogorvoslat ---- 53
26. cikk ---- 53
Információcsere ---- 53
27. cikk ---- 54
Az egyes tagállamok illetékes hatóságai közötti nézetkülönbségek rendezése ---- 54
28. cikk ---- 54
A letelepedési jognak és a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlása ---- 54
29. cikk ---- 56
A letelepedési jogot és a szolgáltatásnyújtás szabadságát gyakorló pénzforgalmi intézmények felügyelete ---- 56
30. cikk ---- 57
Intézkedések a rendelkezések be nem tartásának esetére, beleértve az óvintézkedéseket ---- 57
31. cikk ---- 58
Indokolás és közlés ---- 58
4. szakasz ---- 58
Mentesítés ---- 58

32. cikk 58
Feltételek 58
33. cikk 59
Számlainformációkat összesítő szolgáltatók 59
34. cikk 59
Értesítés és tájékoztatás 59
2. FEJEZET 59
Közös rendelkezések 59
35. cikk 59
Részvétel fizetési rendszerekben 60
35a. cikk 60
A kijelölt fizetési rendszerekben való részvétel kérelmezésének feltételei 60
36. cikk 62
Hozzáférés hitelintézetnél vezetett számlákhoz 62
37. cikk 62
Pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásának tilalma pénzforgalmi szolgáltatónak nem minősülő személyek által és értesítési kötelezettség 63
III. CÍM 63
A PÉNZFORGALMI SZOLGÁLTATÁSOKRA VONATKOZÓ FELTÉTELEK ÁTLÁTHATÓSÁGA ÉS A TÁJÉKOZTATÁSI KÖVETELMÉNYEK 63
1. FEJEZET 63
Általános szabályok 63
38. cikk 63
Hatály 63
39. cikk 64
Uniós jogban foglalt egyéb rendelkezések 64
40. cikk 64
A tájékoztatásért felszámított díjak 64
41. cikk 64
A tájékoztatási kötelezettségre vonatkozó bizonyítási teher 64
42. cikk 64
Eltérés a tájékoztatási követelményektől a kis összegű fizetésekre szolgáló készpénz-helyettesítő fizetési eszközök és az elektronikus pénz esetében 64
2. FEJEZET 65
Egyszeri fizetési műveletek 65
43. cikk 65
Hatály 65
44. cikk 65
Előzetes általános tájékoztatás 65
45. cikk 66
Információk és feltételek 66

46. cikk ---- 66
A fizető fél és a kedvezményezett részére a fizetési megbízás kezdeményezését követően nyújtandó tájékoztatás ---- 67
47. cikk ---- 67
Megbízásos online átutalás esetén a fizető fél számlavezető pénzforgalmi szolgáltatójának nyújtandó tájékoztatás ---- 67
48. cikk ---- 67
A fizető fél részére a fizetési megbízás átvételét követően nyújtandó tájékoztatás ---- 67
49. cikk ---- 67
A kedvezményezett részére a teljesítést követően nyújtandó tájékoztatás ---- 67
3. FEJEZET ---- 68
Keretszerződések ---- 68
50. cikk ---- 68
Hatály ---- 68
51. cikk ---- 68
Előzetes általános tájékoztatás ---- 68
52. cikk ---- 68
Információk és feltételek ---- 69
53. cikk ---- 70
A keretszerződés feltételeinek és a keretszerződéssel kapcsolatos információknak a hozzáférhetősége ---- 70
54. cikk ---- 70
A keretszerződés feltételeinek módosítása ---- 71
55. cikk ---- 71
A keretszerződés felmondása ---- 71
56. cikk ---- 72
Az egyedi fizetési műveletek teljesítését megelőző tájékoztatás ---- 72
57. cikk ---- 72
Az egyedi fizetési műveletekről a fizető fél részére nyújtandó tájékoztatás ---- 72
58. cikk ---- 72
Az egyedi fizetési műveletekről a kedvezményezett részére nyújtandó tájékoztatás ---- 72
4. FEJEZET ---- 73
Közös rendelkezések ---- 73
59. cikk ---- 73
Pénznem és a pénznemek közötti átváltás ---- 73
60. cikk ---- 73
Járulékos díjakra és árengedményekre vonatkozó tájékoztatás ---- 73
IV. CÍM ---- 74

PÉNZFORGALMI SZOLGÁLTATÁS NYÚJTÁSÁVAL ÉS IGÉNYBEVÉTELÉVEL ÖSSZEFÜGGŐ JOGOK ÉS KÖTELEZETTSÉGEK 74
1. FEJEZET 74
Közös rendelkezések 74
61. cikk 74
Hatály 74
62. cikk 74
Felszámítható díjak 74
63. cikk 75
A kis összegű fizetésekre szolgáló készpénz-helyettesítő fizetési eszközökre és az elektronikus pénzre vonatkozó eltérés 75
2. FEJEZET 76
A fizetési műveletek engedélyezése 76
64. cikk 76
Jóváhagyás és a jóváhagyás visszavonása 76
65. cikk 76
A pénzösszeg rendelkezésre állásának visszaigazolása 76
66. cikk 77
A fizetési számlához megbízásos online átutalások esetén való hozzáférés szabályai 77
67. cikk 78
Számlainformációk összesítése esetén a fizetési számlára vonatkozó információkhoz való hozzáférésre és azok felhasználására alkalmazandó szabályok 78
68. cikk 79
A készpénz-helyettesítő fizetési eszközök használatára és a pénzforgalmi szolgáltatóknak a fizetési számlákhoz való hozzáférésére vonatkozó korlátozások 79
69. cikk 79
A pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő kötelezettségei a készpénz-helyettesítő fizetési eszközökkel és a személyes hitelesítési adatokkal kapcsolatban 80
70. cikk 80
A pénzforgalmi szolgáltató kötelezettségei a készpénz-helyettesítő fizetési eszközökkel kapcsolatban 80
71. cikk 80
Nem engedélyezett vagy hibásan teljesített fizetési műveletek bejelentése és helyesbítése 80
72. cikk 81
A fizetési műveletek hitelesítésének és teljesítésének bizonyítása 81
73. cikk 81

A pénzforgalmi szolgáltató felelőssége a nem engedélyezett fizetési műveletek vonatkozásában 81
74. cikk 82
A fizető fél felelőssége a nem engedélyezett fizetési műveletek vonatkozásában 82
75. cikk 83
Előre nem ismert összegű fizetési műveletek 83
76. cikk 83
Visszatérítés a kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett fizetési művelek esetén 83
77. cikk 84
Visszatérítés igénylése a kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett fizetési művelek esetén 84
3. FEJEZET 84
A fizetési műveletek teljesítése 84
1. szakasz 84
Fizetési megbízások és átutalt összegek 85
78. cikk 85
Fizetési megbízások átvétele 85
79. cikk 85
Fizetési megbízások visszautasítása 85
80. cikk 85
A fizetési megbízás visszavonhatatlansága 86
81. cikk 86
Átutalt és megkapott összegek 86
2. szakasz 86
Teljesítési idő és értéknap 86
82. cikk 86
Hatály 87
83. cikk 87
Fizetési számlára teljesített fizetési műveletek 87
84. cikk 87
A kedvezményezett részére vezetett fizetési számla hiánya a pénzforgalmi szolgáltatónál 87
85. cikk 87
Készpénzbefizetés fizetési számlára 87
86. cikk 88
Belföldi fizetési műveletek 88
87. cikk 88
Értéknap és a pénzeszközök hozzáférhetősége 88
3. szakasz 88
Felelősség 88
88. cikk 88

Helytelen egyedi azonosítók 88
89. cikk 89
A pénzforgalmi szolgáltató felelőssége a fizetési műveletek nem teljesítése, illetve hibás vagy késedelmes teljesítése esetén 89
90. cikk 91
A megbízásos online átutalások esetében a fizetési műveletek nem teljesítése, illetve hibás vagy késedelmes teljesítése miatt viselt felelősség 91
91. cikk 91
További pénzügyi kártérítések 91
92. cikk 91
Visszkereseti jog 91
93. cikk 92
Rendkívüli és előre nem látható körülmények 92
4. FEJEZET 92
Adatvédelem 92
94. cikk 92
Adatvédelem 92
5. FEJEZET 92
Működési és biztonsági kockázatok, valamint hitelesítés 92
95. cikk 92
A működési és biztonsági kockázatok kezelése 92
96. cikk 93
Eseményjelentés 93
97. cikk 94
Hitelesítés 94
98. cikk 95
A hitelesítésre és a kommunikációra vonatkozó szabályozástechnikai standardok 95
6. FEJEZET 96
Viták rendezése alternatív vitarendezési eljárással 96
1. szakasz 96
Panasztételi eljárások 96
99. cikk 96
Panasztétel 96
100. cikk 96
Illetékes hatóságok 96
2. szakasz 97
Alternatív vita rendezési eljárások és szankciók 97
101. cikk 97
Vitarendezés 97
102. cikk 98
Peren kívüli panasztételi és jogorvoslati eljárások 98

103. cikk 99
Szankciók 99
V. CÍM 99
FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUSOK ÉS SZABÁLYOZÁSTECHNIKAI STANDARDOK 99
104. cikk 99
Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok 99
105. cikk 99
A felhatalmazás gyakorlása 99
106. cikk 100
A fogyasztók fogyasztói jogokról való tájékoztatásának kötelezettsége 100
VI. CÍM 100
ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK 100
107. cikk 100
Teljes körű harmonizáció 100
108. cikk 101
Felülvizsgálati záradék 101
109. cikk 101
Átmeneti rendelkezések 101
110. cikk 102
A 2002/65/EK irányelv módosításai 102
111. cikk 103
A 2009/110/EK irányelv módosításai 103
112. cikk 104
Az 1093/2010/EU rendelet módosításai 104
113. cikk 105
A 2013/36/EU irányelv módosítása 105
114. cikk 106
Hatályon kívül helyezés 106
115. cikk 106
Átültetés 106
116. cikk 106
Hatálybalépés 106
117. cikk 107
Címzettek 107
I. MELLÉKLET 107
PÉNZFORGALMI SZOLGÁLTATÁSOK 107
II. MELLÉKLET 107
MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT 107